

ČTVRTEK, 26. BŘEZNA 2009

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:00.)

2. Rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství (změna jednotného nařízení o společné organizaci trhů) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0091/2009) pana Sierkierskiho, jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)).

Czesław Adam Sierkierski, zpravodaj. – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, dnes projednáváme velmi závažné téma – program rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství. Tento program je důležitý, protože se týká milionů lidí, kteří žijí v chudobě a potřebují konkrétní pomoc. Podporujeme návrh Evropské komise na navýšení rozpočtu o dvě třetiny, to znamená z 305 milionů EUR na téměř 500 milionů EUR ročně, a na rozšíření nabídky produktů dostupných v rámci tohoto programu.

Tento program samozřejmě nevyřeší problémy podvýživy a chudoby občanů Společenství, jistě však pomůže tyto problémy zmírnit. Jsme proti návrhu na okamžité zavedení – opakuji okamžité zavedení – spolufinancování ze strany vnitrostátních rozpočtů, protože by to mohlo omezit účast některých zemí na programu, případně je zcela vyloučit. Týká se to zejména zemí s nízkým příjmem na obyvatele a zemí, které mají problémy v oblasti rozpočtu. Je to zvláště důležité s ohledem na současnou hospodářskou krizi. Jsem přesvědčen, že Rada v této záležitosti dokáže dosáhnout kompromisu.

Rovněž podporujeme návrh, aby potraviny určené k rozdělování v rámci tohoto programu pocházely z Evropské unie. Mělo by se přednostně jednat o čerstvé potravinové výrobky z místní produkce, čímž podpoříme domácí výrobce potravin prostřednictvím zvýšení poptávky. Zároveň tak zajistíme, že rozdělované potraviny budou mít odpovídající jakost.

Značnou polemiku vzbudila otázka právního základu tohoto programu. Jak víme, právní služba Rady zpochybnila stanovisko Komise. V této záležitosti paní komisařka může spoléhat na podporu Parlamentu. V otázce jednoznačných priorit a dlouhodobého plánování sdílím stanovisko Komise. Rozšíření programu na tři roky pomůže zefektivnit nakládání s dostupnými zdroji.

Přijetím této zprávy vyšle Parlament našim občanům pozitivní signál. Jelikož EU poskytuje pomoc nejchudším zemím Afriky, což samozřejmě podporujeme, nesmí zapomínat ani na své vlastní občany. Potravinové programy EU pro nejchudší osoby v Evropské unii, jako jsou programy Ovoce do škol a Mléko do škol, mění postoj veřejnosti vůči EU a společné zemědělské politice, které řada lidí silně kritizuje. Naši občané by měli vědět, že potraviny, které dostávají, pochází z programů EU a z prostředků EU.

Tento program je potvrzením toho, že EU vnímá svou odpovědnost vůči nejpotřebnějším občanům. Do této skupiny patří zejména lidé bez domova, rodiny v obtížné situaci, nezaměstnaní, svobodní rodiče, přistěhovalci, uchazeči o azyl a lidé v pokročilejším věku nebo osoby s omezenými zdroji. Často se jedná o lidi s postižením, nebo dokonce o děti.

Nesmíme zapomínat, že transformace, která proběhla v zemích nedávno přičleněných k EU, měla za následek značné rozvrstvení příjmů těchto společností. V některých těchto zemích kromě toho rozdíly v příjmu a životní úrovni stále rostou. Chudobou jsou postiženy zvláště rodiny z malých měst a obyvatelé venkova. Roste počet lidí, kteří si nemohou dopřát ani zajištění základních životních potřeb.

V Radě jsme dospěli do jakési slepé uličky, kdy každý čeká na stanovisko Parlamentu, a já jsem přesvědčen, že přijetí mé zprávy přesvědčí Českou republiku, která je v současnosti předsednickou zemí, aby obnovila v Radě rozpravu a našla rozumný kompromis. Doufáme, že legislativní práce bude zakončena v květnu nebo v červnu tohoto roku. Rád bych vybídl ty členské státy, které se programu neúčastní, aby se do něj zapojily. Na závěr bych rád jménem milionů občanů, kteří mají prospěch z tohoto programu, jménem

charitativních organizací, které rozdělují potraviny, i jménem svým poděkoval všem poslancům Evropského parlamentu, a to nejen těm, kteří mou zprávu podpořili.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Paní předsedající, dříve než se vyjádřím k obsahu návrhu, ráda bych poděkovala zpravodaji, panu Siekierskimu, a členům Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova za vypracování této zprávy.

Ráda bych úvodem upozornila na kontext dnešní rozpravy, protože tento návrh se netýká paragrafů, politické moci nebo slibů: týká se lidí. Miliony Evropanů jsou postiženy obtížnou hospodářskou situací a rychlým růstem cen potravin, kterého jsme svědky od roku 2007. Neuvědomujeme si, kolik je lidí, pro které znamená nedostatek odpovídajících potravin každodenní starost: 43 milionu Evropanů si nemůže dopřát maso, kuře nebo rybu ani obden. Podle mého názoru je to překvapivé číslo.

Program pro nejchudší se zaměřuje na ty příslušníky naší společnosti, kteří nejvíce potřebují potravinovou pomoc: lidi, kteří nevědí, čím zítra nakrmí své děti; lidi, kteří nepřemýšlejí nad tím, co budou mít ten který den k večeři, ale nad tím, zda vůbec budou mít co jíst; lidi, pro které je jedinou restaurací restaurace zvaná *Resto du Cœur*.

S více než třinácti miliony chudých lidí, využívajících tento program, s devatenácti členskými státy, které se jej účastní, a jakožto režim, který představuje stabilní příležitost pro produkty, na něž se vztahuje intervence, již tento program nepochybně prokázal svou hodnotu. Parlament to uznal už v roce 2006, kdy vyzval Radu a Komisi, aby z tohoto programu učinily v budoucnu trvalý nástroj a rozšířily rozdělování potravin, aniž by jej omezovaly na produkty, na něž se vztahuje intervence.

S radostí konstatuji, že ve zprávě pana Siekierskiho se podporuje přístup Komise a vyjadřuje souhlas s tím, že je nezbytné zachovat tento program v rámci společné zemědělské politiky. To je zvláště důležité v době, kdy se ozývají tvrzení, že posláním naší zemědělské politiky není sytit lidi.

Doposud je program financován výhradně z prostředků Společenství. Náš návrh zahrnuje spolufinancování. To je významná změna, jsem však přesvědčena, že představuje zásadní zlepšení tohoto schématu. Spolufinancování umožní, aby prostředky, které jsou k dispozici na toto opatření, více odpovídaly skutečným potřebám; povzbudí členské státy, aby přijaly větší odpovědnost za řízení programu a je to rovněž prostředek k posílení prvku soudržnosti, neboť země, které čerpají z Fondu soudržnosti, budou mít nižší míru spolufinancování.

Zároveň sdílím názor, že bychom neměli riskovat, aby členské státy z tohoto režimu odstupovaly. Navrhujeme proto postupné zavádění tarifů spolufinancování s cílem zachovat rozdíl mezi členskými státy, které čerpají z Fondu soudržnosti, a státy, které z něho nečerpají.

Souhlasím s tím, že bychom se měli více snažit o zlepšení nutriční hodnoty potravin poskytovaných v rámci programu. Jak už řekl pan zpravodaj, to znamená poskytovat například čerstvé potravinové výrobky pocházející převážně z místní produkce. Není však vhodné vylučovat zahraniční produkty nebo produkty pocházející ze zemí mimo Evropskou unii, jak se navrhuje ve vaší zprávě. To by znamenalo další nákladné kontroly a mohlo by to být vnímáno jako signál protekcionismu ze strany EU a tento postup by mohli zpochybnit i naši partneři ve WTO. Přesto však většina rozdělovaných potravin bude ve skutečnosti vyprodukována v Evropské unii, zejména z intervenčních zásob, s největší pravděpodobností prostřednictvím veřejných zakázek, které nyní zadáváme zejména v odvětví mléčných produktů.

Vzhledem k tomu, že na režimu se významně podílejí charitativní organizace, náš návrh umožňuje uhradit nevládním organizacím dopravu a administrativní náklady. Navrhujete, aby byly rovněž uhrazeny náklady za skladování. Tuto myšlenku v zásadě podporuji, nemohu však souhlasit s tím, abychom stanovení sazby výše náhrad ponechali na členských státech. Musíme stanovit stejnou maximální výši náhrad pro všechny zúčastněné země, zejména proto, abychom zajistili, že program bude účinný a bude se zaměřovat na poskytování potravin.

Závěrem mi dovoluje upozornit na to, že Rada čeká na výsledek dnešní rozpravy a hlasování, než bude sama pokračovat v diskusi. Doufám, že ministři využili tuto dobu čekání účelně. Z dnešní rozpravy by proto měl vzejít jasný signál: nezapomínejte na ty, kteří čekají ve frontě u jídelen pro chudé nebo na další potravinový balíček. Nečekejte tedy příliš dlouho! Musíme z tohoto režimu potravinové pomoci učinit do budoucna trvalý nástroj.

Florencio Luque Aguilar, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (ES) Paní předsedající, současná hospodářská krize v Evropě povede v příštích letech k nárůstu počtu lidí, kteří se ocitnou pod hranicí chudoby. Počet těchto lidí již dosáhl 80 milionů, což je 16 % světové populace.

Během současné krize je důležité především, abychom zajistili nepřetržité poskytování potravin lidem ve stavu nejvyšší nouze. Intervenční zásoby byly dosud nástrojem, který byl velmi užitečný z hlediska zásobování nejchudších obyvatel Společenství potravinami a který současně zajišťoval evropským výrobcům stálé ceny. Tyto zásoby se však postupně likvidují.

Bylo by vhodné, aby nový program pomoci pro nejchudší sloužil rovněž jako odbytiště pro produkci potravin Evropského společenství. Napomohli bychom tak setrvání zemědělců ve venkovských oblastech.

Návrh Evropské komise nepožaduje, aby potraviny poskytované v rámci tohoto programu byly produkovány výhradně ve Společenství, protože je to v rozporu s pravidly Světové obchodní organizace. Rád bych však Komisi připomněl, že Spojené státy věnují celých 67 % svého zemědělského rozpočtu potravinovým programům určeným na pomoc nejvíce znevýhodněným občanům, který přináší ještě další prospěch tím, že zvyhodňuje americké zemědělce a chovatele dobytka.

To je v příkrém rozporu s výdaji navrhovanými v novém programu Společenství, který má dosahovat výše pouhého 1 % rozpočtu v rámci společné zemědělské politiky (SZP).

Agnes Schierhuber, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, i já bych ráda vyjádřila upřímné díky panu Siekierskimu za jeho zprávu. Dovolím si dokonce říct, že odvedl vynikající práci.

Evropská unie má program rozdělování potravin nejchudším obyvatelům již 20 let. Proto v roce 2006 bylo například možné poskytnout pomoc přibližně 13 milionům lidí z 15 členských států prostřednictvím různých opatření. Jsem přesvědčena, že tento program – jak to již paní komisařka i pan zpravodaj řekli – bude hrát významnou úlohu při zachování a prosazování solidarity v rámci našeho Evropského společenství, protože EU je podle mého názoru nejen společný hospodářský trh, ale především společenství hodnot a solidarity a tím také zůstává. Rovněž s ohledem na ekologické a sociálně tržní hospodářství spočívající na třech pilířích hospodářství, životního prostředí a sociálních záležitostech, které jsou všechny stejně významné, takže všechny členské státy se mohou na tomto programu podílet, podporuji stanovisko zpravodaje, že tento program by měl být tak jako doposud v plné míře financován Evropskou unií.

Ráda bych zdůraznila, že i když je pro nás důležité používat především produkty vyrobené v rámci Společenství, neměl by se program – bude-li to třeba – omezovat výhradně na tyto produkty.

Závěrem bych ráda uvedla, že pro mě osobně je samozřejmé, že bychom měli pomáhat těm nejchudším do té míry, do jaké jsme schopni. Upřímně doufám, že dnes, jak řekla paní komisařka, bude velká většina poslanců hlasovat pro tuto zprávu, abychom tak dali jasné znamení Radě.

María Isabel Salinas García, *jménem skupiny PSE*. – (ES) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, úvodem bych ráda poblahopřala panu zpravodaji, se kterým sdílíme, pokud jde o tento program, podobné názory a na druhém místě bych ráda poblahopřala všem, kteří se na této zprávě podíleli, protože v době hospodářské krize má zachování takového programu zásadní význam a představuje zjevný přínos v oblasti sociální.

I když se podílíme pouze na postupu konzultací, musíme v této době hospodářské nejistoty vyslat z Evropského parlamentu jednoznačné poselství. Musíme z Bruselu a ze Štrasburku vyslat signál, že se nezabýváme pouze obnovou finančního systému, ale že jsme si taky plně vědomi potřeby rozvíjet naše sociální politiky, zejména politiky, které podporují lidi ve stavu nejvyšší nouze – nejchudší obyvatele Evropské unie.

Jsme zajedno s Komisí v tom, že program rozdělování potravin by měl být nadále považován za součást společné zemědělské politiky, a to z řady důvodů: protože evropské zemědělství má významný sociální rozměr, protože tento program je nástroj, který funguje, protože nyní jej potřebujeme více než kdy předtím a protože je zapotřebí, aby fungoval i nadále.

My, příslušníci skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, stejně jako pan zpravodaj, jsme proti tomu, aby byl tento program spolufinancován Evropskou unií a jejími členskými státy, protože by to znamenalo diskriminaci mezi jednotlivými státy podle jejich bohatství, což by v důsledku mohlo vést k tomu, že by tento program nemohl být realizován právě v těch nejvíce znevýhodněných zemích.

Je obtížné pochopit, proč právě v době nejvyšší nouze chce Komise ušetřit prostředky na nejsociálnějším aspektu společné zemědělské politiky, zejména když zemědělský rozpočet vykazuje každoročně přebytek.

Úplné financování ze strany Společenství je pro nás zásadní. Musíme zajistit, že tento program bude fungovat ve všech zemích, zejména v těch, které jsou ve stavu největší nouze. 43 milionů potenciálních příjemců tohoto programu si žádá, abychom vyvinuli značné úsilí a nesnažili se za žádných okolností bránit rozpočtovým výdajům. Šetřit ano, ale ne na těch nejchudších.

Tento program musí zahrnovat celou dráhu rozdělování potravin, aby se potraviny mohly dostat k občanům ve všech členských státech. V zájmu tohoto cíle jsme my, příslušníci skupiny sociálních demokratů, jejichž stínovou zpravodajkou jsem, předložili pozměňovací návrh, v němž navrhuje, aby veškeré výdaje spojené s rozdělováním, skladováním a administrativou byly hrazeny z finančních prostředků Společenství.

Rovněž souhlasíme se zpravodajem, že potraviny by měly mít vysokou jakost a pokud možno by měly pocházet ze Společenství. Tento přístup je v souladu se stanoviskem Parlamentu k ostatním podobným programům, o nichž jsme v této sněmovně v poslední době jednali, jako je například plán distribuce ovoce ve školách.

To je vše, děkuji. Doufáme, že Komise vezme při svém hlasování v úvahu stanovisko Parlamentu, a především doufáme, že tento plán uvede v rámci Evropské unie co nejdříve do praxe.

Willem Schuth, jménem skupiny ALDE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, dovoluji mi úvodem vyjasnit, že otázku rozdělování potravin nejchudším osobám v nadcházejícím hlasování o zprávě pana Siekierskiho nepovažuji za spornou, zejména v těchto hospodářsky tak obtížných dobách. Zároveň bych proto hned na začátku také rád vyjasnil, že nebylo snadné nalézt společný postoj v rámci naší skupiny. Respektuji proto osobní rozhodnutí každého člena odchýlit se a nepodpořit plánované odmítnutí této zprávy.

Z jakého důvodu nemohu podpořit výsledek hlasování výboru v jeho stávající podobě? Vede mě k tomu řada důvodů, které nemají naprosto nic společného s pomocí nejchudším osobám v Evropské unii v těchto hospodářsky obtížných dobách. Naopak, pozměňovací návrhy mého kolegy, pana Buska, předložené jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, měly za cíl, i když se bohužel nakonec ukázaly jako nepřijatelné, dát stávajícímu systému základ pro budoucnost. Stávající systém je anachronismem ještě z dob zemědělské nadprodukce, která je v současnosti našťásti už věcí minulosti. Díky úspěšnému oddělení přímých plateb od produkce klesají v posledních letech intervenční zásoby tak, že až 85 % potravin musí být nakupováno na trhu.

Tím se však mění základní povaha tohoto programu a ztrácí se jeho zemědělský rozměr. Jelikož se už jedná o sociální program, musíme pro něj vytvořit odpovídající právní základ. V tomto ohledu sdílíme stanovisko právní služby Rady, že jediným možným právním základem, který může nahradit článek 37 Smlouvy o ES vztahující se na společnou zemědělskou politiku, je článek 308, protože jinak by se jednalo o zásah do vnitrostátních pravomocí členských států. Vzhledem k tomu, že náš pozměňovací návrh je nepřijatelný, může být jediným řešením vypracování nového návrhu ze strany Evropské komise. Komise by měla rovněž zvážit zásadu spolufinancování, protože smysluplnost programů lze uspokojivě posoudit pouze na místní úrovni.

Andrzej Tomasz Zapalowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, v Evropské unii v současné době čelíme rostoucímu sociálnímu rozvrstvení. Miliony lidí žijí v chudobě a jejich počet stále roste. Děje se tak navzdory tomu, že ve Společenství a v řadě členských států jsou již léta u moci socialisté, kteří tvrdí, že jsou citliví vůči otázkám chudoby a nerovnosti. EU jako celek byla považována za region všeobecné prosperity. Řada lidí byla naivní a uvěřila tomu, nyní však nadchází čas reflexe.

Musíme pomoci těm lidem v Evropě, kteří se nejsou schopni sami vypořádat s chudobou a odmítáním. Je řada takových lidí v původních zemích EU a mnohem více v nových. Kromě ničivého vlivu hospodářské krize jsme rovněž svědky dopadů koloniálního přístupu původních členských států EU vůči podnikům a bankám v nových členských státech z minulosti. Stále jsou rušena pracovní místa a například loďařský průmysl v Polsku byl zničen.

Vynikající zpráva pana Siekierskiho se zabývá tím, jak rozdělovat potraviny těm, kteří to nejvíce potřebují. Plně s ním souhlasím v tom, že Společenství jako celek by mělo financovat pomoc pro ty nejchudší a že potraviny by měly pocházet výhradně ze zemí EU. Pomoc by měla dostat sirotčince, střediska pro bezdomovce

a hladové děti ve školách, a měly by ji rozdělovat především místní orgány, protože ty jsou nejlépe informovány o tom, čeho a kolik je v daném místě potřeba.

Witold Tomczak, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, program potravinové pomoci má dnes zásadní význam. Jak uvádí pan zpravodaj, trpělo v EU-25 v roce 2006 podvýživou 79 milionů osob, přičemž 43 milionů osob bylo ohroženo chudobou, což je více než 20 % celkové populace v EU. Tento program už pomohl každému šestému člověku v nouzi. Jedná se tedy o vážný problém, který se po posledním rozšíření EU ještě zhoršil.

Ze statistik vyplývá, že tento program pouze zmírňuje problém podvýživy, ale neodstraňuje jej. Je to program, který řeší důsledky, neodstraňuje však příčiny. Není paradoxní, že jsou to právě obyvatelé venkova, kdo jsou ohroženi chudobou a podvýživou? Ti, kteří by měli produkovat potraviny, potřebují potravinovou pomoc, není to však jejich vina, ale důsledek politiky. Je to důsledek nesprávné zemědělské politiky, která způsobuje krach rodinných zemědělských podniků a nárůst počtu lidí, kteří jsou závislí na potravinové pomoci.

Udržitelný evropský model zemědělství z roku 1997 je propagandistický výmysl. Klíčovou složku tohoto modelu měly představovat rodinné zemědělské podniky, ve skutečnosti je tomu však právě naopak. Právě tyto zemědělské podniky jsou vylučovány, i když tvoří nejméně 95 % všech zemědělských podniků v Evropské unii. Není paradoxem, že nejvíce peněz v zemědělství dáváme těm, jejichž produkce je drahá? Dostávají je zemědělské podniky zaměřené na chov zvířat, které ničí životní prostředí, zatímco podniky, které produkují levně, dostávají jen symbolickou podporu? Obchodní politika EU nás vystavuje prudkému nárůstu cen a politika hospodářské soutěže vedla ke vzniku monopolů a přemrštěných cen. Je nejvyšší čas na změnu těchto politik. Právě tyto politiky učinily potraviny drahými a jejich vinou narůstá počet chudých a podvyživených občanů v EU.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, Lisabonská strategie představuje velký úspěch přinejmenším v jedné oblasti: Evropská unie se stala jedním z nejvíce konkurenceschopných regionů světa, pokud jde o vytváření chudoby. Dokázali jsme vytvořit 80 milionů chudých lidí a 43 milionů hladovějících Evropanů, což je číslo, jež zahrnuje i starší občany, kteří v důsledku toho budou patrně umírat dříve, čímž se omezí veřejné výdaje a to napomůže účinnějšímu naplnění maastrichtských kritérií.

Pouze ve Francii podává charitativní organizace *Restos du Cœur* 80 milionů jídel denně. Na nasycení chudých máme od roku 1987 program rozdělování potravin s ročním rozpočtem ve výši 300 milionů EUR, což děleno 80 a děleno 12 znamená, že jsou každý měsíc rozdělovány každému z 80 milionů chudých potravin v hodnotě 25 centů. Tyto potraviny pocházely z intervenčních zásob, ale od reformy z roku 1992, kdy se hory másla a řeky mléka v napěchovaných lednicích staly terčem kritiky, byly tyto zásoby vyčerpány.

V letech 2010–2012 bychom kvůli WTO a v rámci boje proti protekcionismu měli nakupovat potraviny na trhu, kde se rovněž nachází jiné než evropské zboží. To znamená, že od roku 1962 krmíme naše stáda dobytka dováženými olejnatými semeny a od roku 2010 budeme dováženými potravinami živit i naše chudé. A to vše je spolufinancováno ve jménu univerzality.

Problémem však, paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, – skutečným problémem – je, že po 22 letech potravinového programu máme stále 80 milionů chudých lidí.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, pan Siekierski odvedl skvělou práci a za to bych mu rád vyjádřil upřímný dík. Rovněž sdílím jeho názor, že mnoho lidí, zejména nyní v době hospodářské krize, ohrožuje chudoba. Pokud by lidé zde v Evropě měli trpět hladem, byla by to obžaloba Evropy.

Musím však nesouhlasit s dojmem, který se tu vytváří, že potraviny se staly dražšími. To možná platí v některých zemích, ale v Německu tomu tak rozhodně není. Například výkupní ceny mléka a másla, i když zčásti v důsledku chybných rozhodnutí na evropské úrovni, jsou nižší než dříve a dosahují úrovně, která ohrožuje existenci řady zemědělských podniků.

Mám zde některé statistiky ukazující ceny potravin. V roce 1970 musel dělník pracovat 243 minut, aby si mohl koupit kilo vepřových řízků, kilo hovězího masa, kilo pšeničné mouky a žitný chléb, 10 vajec, 250 gramů másla, kilo brambor a litr mléka; v roce 2008 si na to vydělal za 82 minut. To znamená, že potřeboval pouze třetinu času, aby si mohl tyto potraviny nakoupit.

Ve vysvětlujícím prohlášení se uvádí, že jen v Německu je chudobou ohroženo 9 milionů lidí. To je také třeba uvést na pravou míru. V Německu má každý občan, každá osoba nárok na minimální dávku od státu, a proto nikdo z těchto devíti milionů lidí nemusí trpět hladem.

Je proto důležité, aby peníze, které jsou k dispozici pro potravinovou pomoc, byly využity na těch místech Evropy, kde jsou lidé skutečně ohroženi hladem. Byla by to pro Evropu ostuda, kdybychom to nedokázali napravit.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a panové, rád bych se zúčastnil rozpravy, jejímž cílem by bylo odstranit všechny podpory pro nejchudší, jelikož by už byly zbytečné.

Tak tomu však bohužel v Evropě ani ve světě není. V Evropské unii řadě rodin postižených nezaměstnaností nebo sociálním vyčleněním nestačí příjem ani na zajištění nejzákladnějších potřeb, a proto jim dlužíme svou solidaritu.

Návrh Komise, který dnes projednáváme, si zaslouží naši podporu, tím spíše, že v současnosti musíme, stejně jako v minulosti, dělat víc, než se jen zbavovat přebytků. Tak tomu dnes není. Bylo by dokonce na místě, abychom navýšili finanční prostředky přidělené na tento program.

Rovněž blahopřeji Komisi k návrhu, aby pomoc pocházela z rozpočtu zemědělství. Žádná ze skupin neprojevuje solidaritu více než zemědělci a žádné společenství se více nepodílí na vzájemné pomoci, než venkovská společenství. Jsem si jist, že evropsští zemědělci budou velmi hrdí na to, že budou moci sdílet část svého zemědělského rozpočtu s těmi, kteří to nejvíce potřebují.

Moje politická skupina proto odmítá návrh skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, která zpochybňuje právní základ tohoto nařízení. Návrh Komise však přesto může a musí být vylepšen.

Siekierskiho zpráva stejně jako pozměňovací návrh, který Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu předloží v plénu, jsou dobrými příspěvky ke zlepšení tohoto návrhu, zejména v oblasti způsobilosti nákladů na skladování a úplného financování programu ze strany Společenství.

Žádám proto plénium, aby přijalo tuto zprávu, a Komisi, aby přijala příspěvky Parlamentu.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Zprávu o změně nařízení Rady o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství předkládá Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova.

Ráda bych však zdůraznila, že za současné finanční a hospodářské krize dostává podpora nejchudším obyvatelům Společenství nový rozměr – rozměr sociálně-politický.

Potravinová pomoc EU je v době krize velmi důležitá, neboť počet nezaměstnaných roste a výše podpory klesá.

Počet nezaměstnaných na Litvě letos v únoru šestnáctkrát převyšoval počet volných pracovních míst. 20 % obyvatel Litvy v současnosti žije pod hranicí chudoby.

V roce 2006 čerpalo 13 milionů obyvatel Evropské unie potravinovou pomoc. Podle předpokladů bude žít v nejbližší budoucnosti 16 % či 80 milionů obyvatel EU pod hranicí chudoby.

Zpráva pana Siekierskiho navrhuje ponechat stávající postupy financování programu potravinové pomoci, rozdělovat pouze prostředky z rozpočtu EU a odmítnout návrh Evropské komise na financování programů z rozpočtů EU a členských států.

Návrh Komise skutečně neodpovídá hospodářské realitě.

Pro řadu chudších států EU potýkajících se s důsledky krize by bylo v této době obtížné podílet se na financování programu potravinové pomoci. Zatímco financování z rozpočtu EU, které se provádí od roku 1987, by bylo účinnou pomocí pro chudší spoluobčany a projevem skutečné solidarity.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, konečně lidé vidí, že díky nové zemědělské politice jsou sklady prázdné, a co víc, všechny prostředky byly přesunuty na přímou pomoc, a my nyní chceme od rozpočtu, aby nakrmil hladové.

Pokud bychom však zavedli určité změny a získali něco z těch dobře utajených osob, které dostávají ročně více než 300 000 EUR přímé pomoci, možná bychom dnes měli více peněz pro naše nejchudší občany. Možná, pokud bychom rozhodli, kolik je třeba vyčlenit pro chudé před produkcí, by nás to stálo mnohem méně, než nakupovat na trhu, a mohli bychom tak vytvořit politiku na podporu určitých trhů, které procházejí krizí, jako například trh s mlékem. Možná, pokud bychom dokázali využít produkty, které jsou vyhazovány

proto, že se blíží konec doby jejich spotřeby nebo že nebyly prodány na běžném trhu, bychom mohli zabít dvě mouchy jednou ranou.

Nechci si ani představovat, jak se za ušlechtilými důvody skrývá rostoucí rozsáhlý trh s pomocí, který vytahuje peníze z kapes evropských daňových poplatníků navzdory všem těm chudákům, kteří umírají hladem.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Paní předsedající, nasytit hladové je základní zásadou. O této potřebě mluvíme v souvislosti se třetími zeměmi, což je v pořádku, málokdy však bereme na vědomí skutečný hlad v Evropě. Avšak trýznivý hlad a vážná podvýživa, třebaže bez skutečného hladu, jsou skutečností i v těch nejvíce prosperujících členských státech.

Hlad uprostřed nadbytku je a vždy byl pohoršujícím a v této zprávě se snažíme zlepšit režimy, které tento problém účinněji řeší. Jako chudá matka jsem měla důvod být vděčná za bezplatné mléko rozdávané rodinám s malými dětmi v 70. letech dvacátého století v Irsku a za levné mléko, které mé děti dostávaly ve školách v 80. letech.

Ráda bych však přednesla jeden návrh, i když nespadá do rámce společné zemědělské politiky. V důsledku některých politik společné rybářské politiky se u našich břehů vysypává z našich rybářských lodí tisíce tun jedlých ryb mrtvých do moře. Je nejvyšší čas toto plýtvání zarazit. Měli bychom tyto tzv. „výměty“ dopravit na břeh a dát ryby těm, kteří je potřebují, ale nemohou si dovolit koupit kvalitní bílkoviny. Stěží bychom našli lepší a výživnější potravu. Paní komisařko, mohla byste promluvit s komisařem pro rybolov o rozšíření tohoto režimu i na ryby?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, plně podporuji zprávu pana Siekierskiho o společné organizaci zemědělských trhů a zvláštních ustanoveních, pokud jde o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství. Tato otázka nabývá ještě většího významu s ohledem na finanční krizi, jejíž důsledky dopadají na evropské hospodářství.

Evropský parlament s vědomím nezbytnosti uspokojit potravinové potřeby nejchudšího obyvatelstva vyzval Komisi a Radu, aby z evropského programu potravinové pomoci učinily trvalý nástroj. Ostatně, dámy a pánové, loni v březnu jsme při přijímání usnesení o růstu cen v EU a v rozvojových zemích v této sněmovně uvedli, že právo na dostatečnou a pestrá stravu a na zdravý a aktivní životní styl je základním právem, které musí být trvale zaručeno všem.

Jsem přesvědčena, že program rozdělování potravin nejchudším osobám by měl nadále představovat významnou složku společné zemědělské politiky, a to právě proto, že účelem SZP je stabilizace cen, a tím ochrana lidí s nižšími příjmy před jejich kolísáním.

Nesouhlasím však s podílem spolufinancování navrhovaným v některých pozměňovacích návrzích, protože by to mohlo vést k tomu, že některé členské státy svou účast v tomto programu omezí. Proto odmítám pozměňovací návrhy, jejichž cílem je změnit právní základ. Ráda bych zdůraznila, že je zapotřebí plného financování programu potravinové pomoci ze strany Evropské unie; proto podporuji přijetí návrhu legislativního usnesení.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Paní předsedající, dnes ráno jsme v této sněmovně vyslechli některá rozdílná stanoviska k této otázce. Blahopřeji samozřejmě panu Siekierskiemu.

V době zhoršujícího se hospodářského poklesu musíme jako Parlament pochopitelně nalézt způsob, jak pomoci desítkám milionů lidí, kteří žijí v chudobě a mají hlad, a poskytnout jim potravinovou pomoc. Jak však paní komisařka zdůraznila, na tomto projektu se podílí 19 členských států. To znamená, že 8 členských států se jej neúčastní. Jedním z nich je Spojené království a důvodem je, že uplatňují vlastní sociální politiku na pomoc chudým. Opustili tento režim již před řadou let.

Otázka, kterou si řada členských států a Komise klade, je: proč používáme k financování sociální politiky společnou zemědělskou politiku? To bylo v pořádku v době, kdy jsme měli rozsáhlé přebytky – jezera mléka, hory másla a hory hovězího – a tyto potraviny bylo třeba rozdělit mezi chudé, a toto rozdělování bylo financováno z rozpočtu společné zemědělské politiky. Avšak nyní, kdy se intervenční zásoby ztenčily – a dozvídáme se, že nyní bychom měli kupovat potraviny dokonce i mimo Evropskou unii a z rozpočtu společné zemědělské politiky hradit uskladňování a rozdělování těchto potravin –, se tato záležitost skutečně stává něčím, co by měly řešit spíše sociální politiky členských států.

Když si uvědomíte, že v některých členských státech, jako například v Rumunsku, žijí lidé v naprosté chudobě, a mimochodem k nejchudším patří právě zemědělci, kteří dostávají podporu. My jim potenciálně ubíráme

prostředky – prostředky z rozpočtu společné zemědělské politiky, která by jim mohla pomáhat – na rozdělování této potravinové pomoci, jejíž hlavní příjemci se nacházejí především ve starých členských státech, jako je Francie, Itálie a Španělsko. Doposud se při rozdělování této pomoci neuplatňovaly rovné podmínky a v budoucnu bychom měli důkladně zvážit, jak postupovat dále.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Paní předsedající, jsem přesvědčen, že otázka rozdělování potravin nejchudším osobám je velmi aktuální, domnívám se však, že návrh Komise tento problém v důsledku neřeší.

Zajímá mne otázka spolufinancování a domnívám se, že se v podstatě jedná o otázku liberalismu, kterou se řídí hodnocení společné zemědělské politiky v posledních letech, kterou bychom měli přezkoumat. Nepokoje související s potravinami a náhlé změny cen potravin jsou trvalými ukazateli omezení liberalizace zemědělského trhu. Tato liberalizace ohrožuje křehké obyvatele, křehké výrobce a křehké oblasti.

Žádám proto, aby si zemědělská politika zachovala svá práva, obnovila jak na evropské, tak na mezinárodní úrovni ve strategických oblastech zemědělství kontrolu z hlediska kvantitativního i kvalitativního a aby potravinu nepodléhaly v plné míře tržním silám.

Jedná se pochopitelně o naléhavou záležitost a zpráva pana Siekierskiho na tuto naléhavou potřebu reaguje, což mne těší. Doufám však, že v rámci rozprav, které začínáme vést o budoucnosti společné zemědělské politiky, bude zdůrazněno, že hlavním cílem je přijmout strukturální přístup k boji proti hladu a chudobě, s nimiž se setkáváme v EU i ve světě. Venkovské oblasti jsou připraveny uspokojit naši potřebu po potravinách dostatečným množstvím kvalitní produkce; jestliže mají přijmout tuto odpovědnost, musí se jim dostat finančních a lidských zdrojů.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Paní předsedající, potraviny a bydlení představují pro řadu lidí 90 % výdajů jejich osobních rozpočtů. Zachování cen potravin na nejnižší možné úrovni má značný sociální a humanitární význam. V roce 2006 trpělo 79 milionů lidí v Evropské unii chudobou a podvýživou. Nyní, v důsledku krize a rostoucího počtu obyvatel tento problém významně narůstá a počet lidí, kteří potřebují přímou podporu, v roce 2009 rozhodně přesáhne 25 milionů.

Pomoc je významnou složkou společné zemědělské politiky, protože uvolňuje intervenční zásoby a přitom udržuje poptávku po potravinách. Podporuji financování potravinové pomoci zejména z prostředků EU, kterou by však doplňovaly konkrétní země v závislosti na svých možnostech, stanovení jednoznačných zásad pro poskytování pomoci, navýšení prostředků určených na pomoc přinejmenším o 200 milionů EUR v roce 2009, rozšíření seznamu potravinových produktů a stanovení zásady nákupu potravin. Pomoc má značný politický význam, protože je dokladem soudržnosti činností EU pro občany. Blahopřeji panu Siekierskiemu k vynikající zprávě.

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko Fischer Boelová, dámy a pánové, už 22 let přispívá program rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství k realizaci nesmírně důležitých cílů společné zemědělské politiky. Tím se na jedné straně stabilizuje trh snižováním intervenčních zásob, zatímco na druhé straně se poskytuje podpora nejchudším obyvatelům Společenství ve formě potravin. Jen v roce 2006 13 milionů lidí z 15 členských států obdrželo podporu v rámci některého z opatření tohoto programu, což je hodnotná pomoc, která by měla být zachována.

Nyní však vzbuzuje oprávněné obavy návrh Komise, který se odchyluje od starých zásad a nechce již pro účely programu používat výhradně potraviny z intervenčních zásob, ale rovněž potraviny pocházející z trhu. Zde se, paní komisařko, jednoznačně dostáváme do oblasti sociální politiky a nikoli politiky zemědělské. Argumentace, že pouze prostřednictvím nákupu dalších potravin je možné zajistit vyváženou stravu v rámci nabízených potravin, je podle mého názoru překročením pravomoci.

Zpravodaj, pan Siekierski, nyní navrhuje zrušit spolufinancování. To však pouze znovu vyzdvihuje hledisko sociálně politické odpovědnosti, což je důvod, proč bych podpořila spolufinancování. Evropská unie musí jednoznačně usilovat o blaho svých občanů. V EU nesmí být hlad ani nouze: tuto skutečnost dnes ráno opět všichni mluvčí jednoznačně potvrdili. Musíme však zajistit jasné rozdělení pravomocí. Není tomu tak, že by zemědělská politika chtěla bránit pomoci a podpoře chudých. Avšak při spravedlivém a správném rozdělení úkolů a pomoci jsou vyhlídky na koordinaci a optimalizaci rovněž dobré.

Evropská zemědělská politika v současnosti čelí velkým výzvám a budeme jim čelit i v budoucnosti. Změny jejího obsahu však musí být vždy vnímány v kontextu celku. Ráda bych proto požádala Komisi a Radu, aby přijaly odpovídající rozhodnutí a zajistily koordinaci sociální a zemědělské politiky.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Paní předsedající, ráda bych na úvod poblahopřála panu Siekierskimu podle mého názoru ke skvělé zprávě, která si ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova získala značnou podporu.

Jak všichni víme, intervenční zásoby Společenství byly používány k poskytování potravinové pomoci potřebným po více než 20 let. Problémem je, pane Stevensone, že díky postupným reformám společné zemědělské politiky byly tyto zásoby výrazně omezeny.

Ráda bych rovněž zdůraznila, že pokud bychom tento program omezili nebo se pokusili jej omezit, vyslali bychom tak velmi špatný signál v tomto velmi citlivém období, kdy řada Evropanů nemá dostatek potravin. V tomto ohledu je jasné, že jakmile budou zásoby vyčerpány a – jak jsem řekla – zásoby se postupně tenčí, budeme se muset obrátit na trh.

Ráda bych zde vyzdvihla jeden – podle mého názoru velmi pozitivní – prvek zprávy, totiž že v případě, kdy se obrátíme na trh, měla by být stanovena povinnost, aby nakoupené potravinové produkty pocházely z produkce EU, z místních zdrojů a aby byly čerstvé. Rovněž považuji za vhodné, aby tento režim zůstal v plné míře financován z prostředků EU, protože se domnívám, že v době, jako je tato, by neměla pomoc záviset na možnostech každého členského státu, pokud nechceme podrobně rozebírat tyto možnosti. Rovněž považuji za dobrý nápad rozšířit trvání programu na tři roky.

Závěrem bych ráda zdůraznila, že Evropská komise má ještě dostatek času na využití intervencí, bude-li to potřebné nebo možné, a že nejedno zemědělské odvětví by to ocenilo. Mám konkrétně na mysli výrobce mléka v mém regionu, Galicii, kterým by intervence pomohla vyřešit obtížnou situaci, v níž se nyní nacházejí, a zároveň by pomohla také poskytnout potraviny nejchudším.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, přibližně 80 milionů lidí v Evropské unii žije v chudobě, což představuje 16 % obyvatel EU. V důsledku hospodářské krize hrozí, že se tato skupina ještě rozroste. Ve Varšavě vidím každý den fronty lidí čekajících na talíř polévky. Z tohoto důvodu je důležité, abychom zajistili pokračování programu Společenství rozdělování potravin nejchudším osobám. Přímé dodávky potravinových produktů zajistí rozmanitost stravy.

Návrh Komise však obsahuje podmínku spolufinancování, což by mohlo v případě nejchudších členských států znamenat, že z tohoto programu odstoupí, to by však bylo v rozporu s důvodem zavedení tohoto programu a zejména s cílem omezení hospodářských a sociálních nerovností mezi regiony, a narušila by se tak zásada solidarity. Doufám, že pozměňovací návrhy 17, 18 a 19 se tato chyba napraví. Vyzývám Komisi, aby vypracovala program na odstranění strukturálních příčin chudoby a nikoli pouze jejích důsledků, a rovněž, aby sledovala, do jaké míry se pomoc dostává až k chudým a kolik z těchto prostředků zůstává u zprostředkovatelů. Gratuluji panu zpravodaji.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, paní komisařko, rozdělování potravin nejchudším osobám je velmi důležitá oblast činnosti EU. Děkuji proto Komisi za její návrh k této záležitosti a děkuji panu Siekierskimu za zprávu, kterou dnes projednáváme.

Členské státy dosáhly značného pokroku ve zlepšování kvality života svých obyvatel. V současné Evropě však chudoba stále ještě představuje jeden z nejzávažnějších problémů. Podle odhadu je 43 milionů občanů EU ohroženo podvýživou – což je otřesné číslo. Program rozdělování potravin pomáhá řadě těchto Evropanů. Víím, že ne každý má tento program v oblibě. Chápu, že člověk může mít pochybnosti právní, hospodářské či politické povahy, rád bych však věděl, jaká se nabízí alternativa tohoto programu, zejména s ohledem na to, že program rozdělování potravin je prospěšný i pro zemědělský trh, který je díky němu stabilnější.

Evropská unie zaujímá přední místo mezi poskytovateli pomoci chudým ve světě. Neumím si představit, že by Společenství zároveň zastavilo pomoc těm svým občanům, kteří čelí vážným problémům, a proto doufám, že Rada tuto záležitost pochopí.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Rád bych poblahopřál Evropské komisi a zpravodaji panu Siekierskimu ke skvělé iniciativě, která je potvrzením sociálního citění Evropské unie a Komise.

Mám dvě prosby, které bych rád adresoval Evropské komisi. První souvisí se spolufinancováním: souhlasím se zprávou, ale chtěl bych požádat paní komisařku Fischer Boelovou, aby zvažila skutečnost, že požaduje spolufinancování od chudších členských států, členských států s napjatými rozpočty, tedy států, kde je potřeba potravinové pomoci nejnaléhavější.

Má druhá žádost: náklady na dopravu by neměly být stanoveny ve výši 4,5 %, ale s ohledem na zásadu subsidiarity by mělo být její stanovení ponecháno na členských státech, protože na pokrytí dopravy, by měly stačit i nižší sazby.

Závěrem: logo EU by mělo zůstat i nadále na značkách produktů, protože tyto produkty jsou poskytovány z prostředků EU. Nakonec bych rád, protože se domnívám, že už nebudu vystupovat v rozpravě, poděkoval paní Fischer Boelové za její pětileté úsilí. Zapsala se do dějin evropského zemědělství.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Jakožto rumunská poslankyně Evropského parlamentu podporuji společně se svými kolegy návrhy našeho zpravodaje a oznamuji, že pro ně hodláme hlasovat.

Chudobou jsou nejvíce postiženy rodiny z malých měst a venkovských oblastí. Rozšíření potravinového programu a jeho financování z rozpočtu Společenství je za současné krize plně odůvodněné.

Všichni víme, že opatření přijatá v roce 2008 a vyčleněné rozpočtové prostředky byly nedostatečné. Zemědělská a sociální hlediska mohou odůvodnit ponechání tohoto programu v rámci společné zemědělské politiky.

V nových členských státech, jako je Rumunsko, lze správu programu jednoznačně zlepšit. Skladování produktů a administrativní náklady musejí být účinně řízeny tak, aby nepřekračovaly 20 až 25 % tržní ceny.

Závěrem bych ráda poděkovala panu Sikierskemu a poblahopřála mu k jeho návrhům.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, v první řadě je tento návrh – jak ze strany zpravodaje, tak ze strany Komise – důležitou smlouvou o poskytnutí prostředků na zmírnění dopadů rostoucích cen potravin ve Společenství, díky nimž se stále větší počet lidí ocitá v obtížné situaci a které činí zásobování potravinami stále nákladnější.

Tento nový režim, který podporuji, učiní program účinnější a modernější jak z hlediska zemědělské politiky, tak z hlediska sociálního. Navíc souhlasím s tím, aby tato iniciativa zůstala součástí společné zemědělské politiky, jako to navrhuje Komise.

Jak víme, společná zemědělská politika v současnosti poskytuje potraviny těm skupinám obyvatelstva, které žijí v zoufalých podmínkách. Opatření, která hodláme zavést, vždy vytvářela široký konsenzus, takže v roce 2006 13 milionů lidí a 15 zemí v roce 2008, přesněji řečeno 19 zemí, myslím, že z tohoto hlediska ... (Předsedající řečníka přerušil).

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

místopředseda

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Pane předsedající, rád bych v této rozpravě obrátil pozornost ke třem otázkám. Za prvé, rád bych vám připomněl, že jeden z hlavních cílů společné zemědělské politiky je zajistit přístup k potravinám pro obyvatele Evropské unie za přístupné ceny, což pro lidi s nízkým příjmem nebo bez příjmu znamená zajistit bezplatné potraviny.

Za druhé, příjem obyvatel EU a zejména obyvatel nových členských států má ještě mnoho nedostatků. Ve všech nových členských státech dosahuje počet obyvatel s příjmy nižšími než 40 % průměru EU 50 %, takže téměř polovina obyvatel těchto zemí má tyto nízké příjmy. Tyto údaje pocházejí z doby před krizí. V příštích několika letech se v důsledku krize situace ještě zhorší.

Podporuji proto pokračování programu bezplatného rozdělování potravin nejchudším obyvatelům, pro který EU v roce 2009 vyhradí téměř 500 milionů EUR, jež budou zahrnovat rovněž 100 milionů EUR pro mou zemi, Polsko. Doufám, že české předsednictví dokáže dosáhnout konsenzu ohledně konečné podoby programu v Radě... (Předsedající řečníka přerušil)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Zatímco se usilovně snažíme vymýtit hlad v Africe a dalších chudých zemích, hlad a chudoba nás zasahuje doma na zapraží.

Tak je tomu i v případě mé vlastní země Slovinska, kde potřeba pomoci v rámci solidarity bohužel roste navzdory vysoké životní úrovni. Podle zpráv sdělovacích prostředků jsou zásoby potravin humanitárních organizací téměř vyčerpány.

Vzhledem k tomu, že většina členských států EU má stále dostatek potravin, bylo by skutečně nelidské, pokud by naši občané měli trpět či dokonce umírat hladem. Přežití musí mít jednoznačně přednost před jakoukoli jinou investicí, kterou lze odložit na lepší časy.

Pokud členské státy nemohou zajistit prostředky pro zásobování potravinami, bylo by pravděpodobně nejvhodnějším opatřením uvolnění nouzových zásob. Podporuji tento program, zároveň bych však ráda vyzvala nás všechny a všechny občany, abychom byli pozorní k utrpení lidí kolem nás.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval panu Siekierskimu za jeho zprávu o programu Společenství o rozdělování potravin nejchudším osobám, který představuje hodnotný nástroj regulace trhu, a proto musí zůstat součástí společné zemědělské politiky.

Přestože průměrná kvalita života v Evropské unii patří k nejvyšší na světě, někteří občané si nemohou koupit dostatek potravin. Podle odhadů je riziku potravinové chudoby v EU vystaveno 43 milionu lidí, což je číslo, které v posledních letech soustavně roste.

Rostoucí ceny, které již delší dobu postihují širokou škálu zboží, zvyšují i náklady na poskytování potravinové pomoci, což činí podporu ze strany tohoto evropského programu ještě naléhavější.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala všem za jejich komentáře. Obecně zaznamenáváme velmi kladný přístup k návrhu pro ty nejpotřebnější občany.

Pane předsedající, mohu se ve svém příspěvku soustředit na některé komentáře, které jsme zde dnes vyslechli? Za prvé, domnívám se, že nesmíme zapomínat na to, že chudoba se neomezuje jen na určité oblasti nebo regiony v rámci členských států. Naneštěstí je to problém, se kterým se musíme potýkat ve všech členských státech. Je pravda, že rozsah tohoto problému a dostupné prostředky k jeho nápravě nejsou v rámci celého Evropského společenství stejné. Přidělování rozpočtových prostředků jednotlivým členským státům, stejně tak jako rozdílné sazby spolufinancování u států, které čerpají prostředky z Fondu soudržnosti, a u států, které z nich prostředky nečerpají, už samozřejmě zohledňuje finanční možnosti každé jednotlivé země. To znamená, že nakonec zůstane tzv. „novým“ členským státům k dispozici více prostředků, než je tomu nyní.

Pokud jde o rozpočet, ráda bych vám jen připomněla, že jsme ve skutečnosti navýšili rozpočet tohoto programu pro nejpotřebnější o dvě třetiny – na 0,5 miliardy EUR –, což podle mého názoru společně s nově zavedeným spolufinancováním pomůže zmírnit některé z těchto problémů. Domnívám se rovněž, že nesmíme zapomínat na to, že tento režim je dobrovolný. Členské státy, které mají ve své zemi zavedený určitý sociální systém, nemusejí samozřejmě tento režim využívat. Nesnažíme se nahradit sociální politiky, které jsou již v členských státech zavedené, a do jisté míry rovněž řízené nevládními organizacemi. Naším záměrem poskytovat podporu ve formě potravin, což nadále považuji za ústřední cíl zemědělské politiky.

Jsem přesvědčena, že změny, které navrhujeme, směřují správným směrem. Považuji tato ustanovení za rozumná a vyvážená. Tento program – pokud jej dnes schválí i Parlament – se dokáže utkat s obtížemi v budoucnosti. Bude obtížné postavit se proti tomuto programu v situaci, kdy stále výrazně narůstá nezaměstnanost v celé Evropě, a tím se značně zvyšuje počet lidí ohrožených chudobou. Proto se těším na hlasování tohoto velmi zodpovědného Parlamentu.

Czesław Adam Siekierski, zpravodaj. – (PL) Rád bych reagoval na některé problémy, o nichž byla řeč. Za prvé, řekl jsem, že jsem proti spolufinancování, ale rovněž jsem zdůraznil, že se právě nacházíme v období hospodářské krize, kdy narůstá počet chudých a nezaměstnaných. V roce 2011 nebo 2012 provedeme hodnocení tohoto programu a zvážíme, zda pokračovat v režimu spolufinancování, či nikoli. Dopřejme si čas a počkejme, až krize pomine.

Za druhé, sdílím stanovisko paní komisařky, že je obtížné omezovat se na rozdělování pouze potravin vyprodukovaných v EU, protože by se tím zvýšily náklady a administrativní složka programu. Za třetí, inspirujeme se příkladem USA, kde jsou vyčleněny v rámci zemědělského zákona velké částky finančních prostředků na podporu zemědělství prostřednictvím financování bezplatných karet pro elektronické převody dávek. Za čtvrté, vyzývám země, které se tohoto programu neúčastní, aby se k němu připojily. Program je otevřený. Za páté, prostředky vyčleněné na tento program neomezují přístup zemědělců ke společné zemědělské politice, protože v SZP existují úspory.

Závěrem bych se rád vrátil k pramenům. Jak vidíme, cíle společné zemědělské politiky byly formulovány v rámci Římských smluv. Hovoří se v nich o potřebě zajistit přístup společnosti k potravinám za přijatelné ceny a zajistit zemědělcům odpovídající příjmy. Můžeme říci, že se v první řadě jedná o cíle produkce, které stanoví nezbytné množství produkováných potravin. Za druhé se jedná o cíle sociální, protože hovoříme o

přiměřených cenách – aby tak spotřebitelé byli schopni kupovat potravinové produkty, čímž Římské smlouvy stanoví i jisté sociální cíle. Za třetí, jsou zde rovněž hospodářské cíle související se zajištěním odpovídajícího příjmu pro zemědělce.

Pokud hovoříme o dostupných cenách potravin pro chudé, často nezaměstnané spotřebitele, měly by být potraviny dostupné za výrazně nižší ceny nebo poskytované bez jakéhokoli poplatku, a to samozřejmě v rámci zvláštních programů a za zvláštních podmínek. Závěrem je třeba říci, že společná zemědělská politika obsahuje rovněž určité prvky sociální politiky.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Zpráva pana Siekierskiho o rozdělování potravin nejchudším osobám vzbuzuje otázky obsažené v nařízeních Rady týkajících se financování společné zemědělské politiky a konkrétních ustanovení v tomto textu. Nacházíme se v situaci, ve které se projevuje, že v Evropské unii je značná chudoba a nedostatek. Ty postihují zejména lidi žijící ve vesnicích a na malých městech, včetně mnoha dětí. Podle úředních statistik žije přibližně 80 milionů Evropanů pod hranicí chudoby. Obávám se, že současná krize a rostoucí nezaměstnanost toto znepokojivé číslo ještě zvýší.

Skutečnost, že prostředky vyčleněné na tento program potravinové pomoci pro nejchudší obyvatele EU budou navýšeny z 305 milionů EUR na 500 milionů EUR, je sama o sobě pozitivním signálem. Domnívám se však, že je nezbytné změnit systémy v členských státech a odstranit nebo alespoň významně omezit tento ostudný stav. Hlavní příčinou této chudoby je nezaměstnanost a nadměrné ceny potravin (porovnejme odměnu, kterou dostávají zemědělci za své produkty, s maloobchodními prodejními cenami). Náš systém sociální péče také není zdaleka dokonalý.

Závěrem bych rád jednoznačně zdůraznil, že je nezbytné, aby potraviny používané v rámci programu potravinové pomoci, byly kvalitní, nejlépe čerstvé, a aby pocházely z místních zemědělských podniků.

3. Hromadné stížnosti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je stanovisko Komise k hromadným náhradám.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, jak víte, od počátku mého mandátu zaujímá odškodnění přední místo na seznamu mých priorit. Jsem přesvědčena, že hmotná práva mají sílu pouze tehdy, pokud umožňují spotřebitelům vymáhání a účinné odškodnění. Stále častěji je značný počet spotřebitelů poškozován v důsledku stejných či podobných nezákonných praktik ze strany obchodníků a nedostává se jim odškodnění.

Komise zkoumala problémy, s nimiž se spotřebitelé setkávají při získávání odškodnění v rámci kolektivních stížností. Zadalí jsme studii, projednávali jsme tuto otázku s dotčenými subjekty, provedli průzkum mínění a internetové konzultace a nedávno jsme vydali zelenou knihu, na niž jsme obdrželi více než 170 reakcí.

I když konzultace oficiálně skončily k 1. březnu 2009, komentáře stále přicházejí a už teď mohu říci, že ze získaných dokladů vyplývá, že tento problém skutečně existuje. Proto v zájmu spravedlnosti a zdraví evropského hospodářství musíme nalézt řešení.

Zelená kniha o kolektivním odškodnění spotřebitelů navrhuje různé způsoby řešení tohoto problému. Z předběžného rozboru obdržených odpovědí vyplývá, že dotčené subjekty jsou si vědomy neuspokojivé situace v oblasti kolektivního odškodnění v členských státech. Existuje shoda ohledně nezbytnosti přijetí dalších opatření s cílem dosáhnout účinného odškodnění pro spotřebitele, a tím obnovit jejich důvěru v trh.

Organizace na ochranu spotřebitelů upřednostňují závazná opatření pro soudní mechanismy kolektivního odškodnění ve všech členských státech ve spojení s dalšími možnostmi, jako například rozšíření stávajících mechanismů alternativního řešení sporů na hromadné stížnosti. Obchodní subjekty upřednostňují mechanismy alternativního řešení sporů.

Po několika týdnech po provedení odpovídajícího rozboru všech reakcí zveřejníme odpovědi společně s prohlášením o odezvě, kterou jsme obdrželi, a do léta nastíníme jednotlivé způsoby řešení problému kolektivních stížností. Nebude se jednat pouze o opakování čtyř možností ze zelené knihy. Naše myšlení se rozvíjí na základě reakcí na konzultace v rámci zelené knihy. Na základě výsledků všech těchto konzultací

Komise důkladně zhodnotí hospodářský a sociální dopad na jednotlivé dotčené subjekty, včetně nákladů a přínosů jednotlivých možností. 29. května se bude konat slyšení, na němž budeme informovat dotčené subjekty o našich předběžných závěrech.

Dovolte mi zdůraznit, že zvolíme-li jakoukoli cestu, nebudeme se řídit zkušenostmi z USA. Namísto toho se chceme řídit našimi evropskými právními kulturami a zohlednit stávající zkušenosti členských států. Jakmile nalezneme jednoznačné možnosti, Evropský parlament, členské státy a dotčené subjekty budou přesvědčeny, stejně jako jsem nyní já, že, nejenže existuje problém, ale že je rovněž potřebné a možné nalézt účinné řešení na evropské úrovni.

Proč by měly poctivé podniky trpět nekalou konkurencí, která vydělává na tom, že spotřebitelé nedostávají žádnou náhradu? A zdůrazňuji slovo „náhradu“. To je skutečná podstata odškodnění, o které usilujeme. Proč by se měli spotřebitelé vzdávat legitimní naděje na náhradu a proč by měla společnost tolerovat mezery v oblasti veřejného blaha a spravedlnosti?

Jsem přesvědčena, že nalezneme řešení, které nastolí rovnováhu mezi zlepšením přístupu spotřebitelů k odškodnění a zároveň zabrání nepodloženým stížnostem. Účinný systém odškodnění posílí důvěru spotřebitelů ve vnitřní trh i v to, co pro ně může Evropa udělat. Zvláště je to důležité v dnešní kruté realitě hospodářské a finanční krize. Jak víte, nadcházející měsíce budou poznamenány řadou institucionálních změn, které mohou ovlivnit načasování i výkon naší práce v oblasti kolektivního odškodnění.

Pokud jde o iniciativu Komise v oblasti žalob pro odškodnění za porušení evropského antimonopolního práva, mohu vás ujistit, že Komise sdílí stanovisko Parlamentu, že tyto dvě iniciativy související s kolektivním odškodněním by měly být soudržné. Soudržné však neznamená, že dvě rozdílné politiky musejí využívat stejných nástrojů k dosažení stejných cílů. Stejně tak vás mohu ujistit, že jsem i nadále osobně odhodlána prosazovat tuto záležitost a budu tak činit do konce svého mandátu se stejným nasazením a elánem, jaké jsem této otázce věnovala doposud, samozřejmě s laskavou pomocí a podporou Parlamentu.

Malcolm Harbour, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, je mi ctí opět přivítat paní komisařku Kunevovou v této sněmovně. Paní komisařko, dovolte mi použít vašich vlastních slov o nasazení a elánu při prosazování zájmů spotřebitelů, které – jak doufám – mohu pronést za tuto sněmovnu a rozhodně za všechny členy našeho výboru – obdivujeme a vybízíme vás, abyste v této práci pokračovala.

Domnívám se, že ke kolektivnímu odškodnění přistupujeme zcela správně. Jak neustále připomínáme, jedná se o nesmírně komplikovaný problém. Zahrnuje opatření nejen na evropské úrovni, ale obtížné otázky týkající se vazeb na vnitrostátní a regionální právní předpisy a především musí zůstat, jak jste uvedla, na prvním místě spotřebitel.

Soustavně připomínáte, že důvěra spotřebitele ve vnitřní trh a v přeshraniční obchod představuje základní problém, který musíme řešit, protože jinak nebude naplněno právo spotřebitele na přístup a spotřebitelé nebudou moci využívat své volby v přeshraničním obchodu. To považuji za hlavní smysl dnešního jednání.

Především považuji za důležité načasování a komplikovanost řešení, protože jste dnes naznačila řadu řešení, je však zřejmé, že řešení, která budou zahrnovat nové soudní mechanismy na evropské úrovni, zaberou jednoznačně mnohem více času a mohou být potenciálně mnohem kontroverznější než využití některých stávajících opatření alternativního řešení sporů nebo opatření spolupráce v oblasti ochrany spotřebitele. Domnívám se, že všichni v tomto výboru si vybavíme, že hlubší spolupráce v oblasti ochrany spotřebitele je jedním z hledisek, které prošly naším výborem v minulém volebním období Parlamentu, a byli bychom rádi, aby se stalo účinnějším. Domnívám se, že zde je nástroj, který může poskytnout spotřebitelům mnohem účinnější způsob odškodnění, o které usilujeme, a to nejen v rámci kolektivních stížností, ale při řešení přeshraničních stížností. Pokud bychom jej dokázali přednostně prosadit a co nejrychleji nalézt nejlepší řešení, mohu tento přístup pouze doporučit.

Evelyne Gebhardt, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, děkuji vám za to, že pokračujete v iniciativě Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, a za řešení této záležitosti, neboť se jedná o problém, který je pro občany klíčový.

Mám u sebe mobilní telefon. Slyšel jsem od řady mladých lidí, že se dostali do problémů, protože se zcela bezděčně – například kvůli vyzváněcímu tónu – dostali do situace, kdy jim po dobu pěti, šesti, sedmi, osmi měsíců, podle typu smlouvy, strhávají určitou částku. Nikdo se nebude soudit kvůli 5 eurům, pokud má však milion občanů stejnou zkušenost a některý podnik jim neoprávněně naúčtuje 5 milionů EUR, jedná se

o nespravedlivou hospodářskou soutěž vůči těm konkurenčním subjektům v Evropské unii, které jednají řádně. Z toho důvodu je velmi důležité, abychom tento problém řešili.

Je však také důležité, aby děti, mladí lidé, rodiče, kteří se s tímto problémem setkají, měli k dispozici právní nástroje, které skutečně posílí jejich postavení. V době, kdy Evropa společně roste, kdy lidé nakupují na internetu, je důležité, abychom zaváděli tyto nástroje jako přeshraniční nástroje, což umožní jejich řádné využívání. Proto je to podle názoru mé skupiny právě hromadná žaloba stanovená těmito nástroji, kterou musíme zvážit s cílem zjistit, zda mohou být tyto žaloby v Evropské unii uplatňovány. Jak jste rovněž uvedla, paní komisařko, musíme však také tyto nástroje vytvořit tak, abychom předešli krajnostem, jakých jsme svědky například v USA, a přizpůsobit je našim vlastním právním systémům. Na této záležitosti musíme pracovat a rádi bychom v příštích měsících zaznamenali nějaký pokrok.

Paní komisařko, víte, že jsme v této věci na vaší straně. Pokud jde o prosazování práv občanů, nás, sociálních demokratů, se to vždy týká.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, děkuji vám za příležitost přispět do této rozpravy. Paní Kunevová, jsem rád, že jste podpořila prosazení požadavků skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů v rámci návrhu o kolektivním odškodnění spotřebitelů generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, které plánují regulaci této oblasti podle praxe zavedené v USA, která by měla být rozvíjena prostřednictvím horizontálního přístupu s cílem přistupovat v celé Evropské unii ke všem stejně – k malým a středním podnikům, spotřebitelům, zaměstnancům a podnikatelům. Je to důležitý krok, který bychom chtěli konstruktivně a pozitivně podpořit.

Jsme si vědomi toho, že v řadě jednotlivých případů je v rámci Společenství vymáhání stížností v oblasti kolektivních práv úspěšnější než vymáhání individuální. Zůstáváme však i nadále přesvědčeni, že nejlepším způsobem ochrany spotřebitelů v rámci drobných stížností není kolektivní odškodnění, ale veřejnoprávní prosazování těchto stížností, například prostřednictvím žalob na odčerpání zisku jako v německém zákoně proti nekalé soutěži, protože jednotliví spotřebitelé budou bedlivě zvažovat, zda podat kolektivní stížnost s právním zástupcem za 4,99 EUR nebo zda by nebylo například užitečnější, kdyby byly tyto žaloby soustavně sledovány na veřejné úrovni veřejným ochráncem práv a vymáhány odpovídajícími prostředky. Proto v otázce způsobu spojení těchto dvou složek jsem přesvědčen, že musím bedlivě zvážit, jak pomáhat spotřebitelům co nejúčinněji, neboť spotřebitelé nemají obvykle čas vyhledávat právníky, ale očekávají snadnou a rychlou pomoc.

Druhým bodem, který považuji za důležitý – a i zde generální ředitelství odvedlo velmi dobrou práci –, je skutečnost, že nejzajímavější součástí byla rozprava v rámci bavorské delegace v Bruselu, kde v reakci na dotaz, zda použitím evropských právních prostředků můžeme skutečně vyloučit kolektivní náhrady, jaké se uplatňují v USA, zástupce vašeho generálního ředitelství jednoznačně odpověděl: „Nikoli, nemůžeme“. Podle našeho názoru to znamená, že nemůžeme tento model zcela pomíjet. Musíme o něm nadále diskutovat, avšak s opatrností, a musíme přitom zohledňovat členské státy a jejich právní možnosti, abychom nakonec dosáhli toho, co všichni chceme, a to je skutečně evropský model, který bude přitažlivý zejména pro spotřebitele a který bude rovněž chránit malé a střední podniky.

Arlene McCarthy (PSE). – Pane předsedající, vím, že paní komisařka je informovaná o tom, že zítra se 4 000 spotřebitelů obrátí na vrchní soud Spojeného království s žádostí o náhradu za vážné alergické reakce, hospitalizaci a úmrtí v důsledku používaných chemikálií v pohovkách a dalším vybavení domácnosti, které byly nyní v EU zakázány. Podobné případy se vyskytly i ve Francii, ve Švédsku a v Polsku. V celé Evropě může být i několik tisíc spotřebitelů, kteří utrpěli vážnou újmu v důsledku jedovatých chemikálií.

Jsem přesvědčena, že občané podporují evropský zásah, jestliže vidí, že skutečně pomáhá spotřebitelům řešit skutečné problémy. Skutečná pomoc v těchto případech znamená dát jim právo podat kolektivní žalobu, kdykoli nakupují zboží nebo služby. Proto náš výbor zahájil internetové konzultace k návrhu Komise o právech spotřebitelů. Obdrželi jsme řadu reakcí a mnohé z nich – ze strany podniku či spotřebitele – zdůrazňují potřebu účinného přístupu k odškodnění a náhradám na přeshraniční úrovni.

Jsem přesvědčena, že existuje řada případů, jako tento s toxickými pohovkami, které dostatečně dokládají potřebu existence široké škály možností kolektivního odškodnění, a to nejen s ohledem na lepší přístup ke spravedlnosti, ale i s cílem odradit nezákonné nebo nekalé obchodní praktiky. Členové našeho výboru samozřejmě chtějí, aby spotřebitelé měli přístup k levným a dostupným prostředkům, jako jsou např. mechanismy alternativního řešení sporů, dnešní rozprava se však dle mého soudu týká především nalezení praktických způsobů, jak reálně pomoci našim spotřebitelům a občanům dosáhnout spravedlivé dohody, spravedlivé náhrady a spravedlivého odškodnění.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych úvodem řekl, že i my v zásadě vítáme návrh Evropské komise i tuto zelenou knihu.

Jak již uvedli mí předřečníci, není pochyb o tom, že existuje hromadný jev, při kterém relativně malé ztráty postihují značný počet lidí. Ztráty jednotlivců jsou malé, celkově se však jedná o značnou částku. Potřebujeme nástroj, který by tento problém řešil. Podle mého názoru je třeba o něčem takovém uvažovat.

Pokud jde o kladné stránky, rovněž vnímám velmi pozitivně skutečnost, že generální ředitelství pro zdraví a ochranu spotřebitele ve své zelené knize klade důraz na otázku mechanismů alternativního řešení sporů. To je velký rozdíl oproti bílé knize generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, kterou jsme rovněž v této sněmovně včera projednávali a která doposud zcela pomíjí možnost mechanismu mimosoudního vyrovnání. Domnívám se, že generální ředitelství pro zdraví a ochranu spotřebitele se ve své zelené knize dostalo dál než pracovníci generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž.

Rád bych však vyjasnil dvě věci, které by podle mého názoru měly být vnímány jako kritické poznámky. Za několik minut, v poledne, bude Parlament přijímat mou zprávu o bílé knize generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž. Velkou většinou budeme v této sněmovně požadovat, aby Evropská komise při řešení této otázky zvolila horizontální přístup.

Nesmíme se spokojit jen s některými nástroji: jeden pro oblast ochrany spotřebitele, jeden pro oblast antimonopolního zákona, jeden pro oblast kapitálového trhu, jiný zase pro životní prostředí, případně pro sociální záležitosti, které si budou navzájem protiředit, přičemž všechny budou narušovat právní systémy členských států a vést k takovému právnímu zmatení, které se stane nezvladatelné. V minulosti jsme byli svědky takových případů. Vzpomínám si například na rozpravu o směrnici o uznávání odborných kvalifikací, kterou jsme později rovněž spojili do jediného nástroje, protože takovéto roztržštění bylo nadále neúnosné. Komise by v tomto případě neměla dělat znovu stejnou chybu. Komise by měla zastávat horizontální přístup hned od začátku. Takové je jednoznačné stanovisko Parlamentu, jak se ukáže za několik minut.

Závěrem podotýkám, že jsem velmi rád, že jsme se shodli na tom, že si nepřejeme vytvářet „stížnostní“ průmysl podle amerického modelu s obratem 240 miliard USD ročně, z něhož mají prospěch pouze právníci a spotřebitelé nedostanou zhora nic. V Evropě chceme vytvořit skutečně právní stát a chceme si zachovat svůj tradiční systém a své chápání zákona.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Pane předsedající, na trhu bez hranic, jakým je Evropa, je důležité, abychom kromě zachování zdravé hospodářské soutěže stejně zaníceně chránili i spotřebitele.

Za poslední století byla odbourána řada překážek pro produkty, mnohé z nich však přetrvávají, pokud jde o spotřebitele.

Mnohdy spotřebitelé ani nekalé obchodní praktiky neoznámí a spotřebitelské organizace se jimi nezabývají, protože existuje obecné povědomí, že je nesnadné získat náhradu.

Kolektivní odškodnění představuje úsporu sil v případech, kdy je dotčeno mnoho lidí a nabízí mnohem lepší naději na dosažení dohody o náhradě. Vzhledem k přeshraniční povaze a značnému množství hospodářských transakcí v Evropské unii nelze právo na kolektivní žalobu omezovat vnitrostátními limity.

Potřebujeme skutečnou iniciativu v rámci celé Evropy, která v zájmu účinnosti zajistí určitou míru harmonizace a propojení stávajících vnitrostátních systémů. Cílem zvoleného modelu je snadný přístup spotřebitele k systému, který nebude zahrnovat nadměrné náklady a byrokracii.

Domnívám se proto, že musíme přiznat prioritu mechanismům alternativních řešení sporu, protože nabízejí větší pružnost, stejně jako jednodušší a méně nákladné právní postupy.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, v této sněmovně vládne shoda v tom, že musíme poskytnout spotřebitelům lepší ochranu, zejména v případech, kdy malé ztráty jednotlivců způsobují díky svému velkému počtu problémy, protože není naděje na smysluplnou individuální žalobu. Otázkou zůstává, jakým způsobem by měla být ochrana spotřebitele a její zlepšení uspořádána? V tomto ohledu považuji za velmi důležité – a za to jsem Komisi vděčný –, že jsme vyjádřili odhodlání prověřit všechny alternativy a všechna hlediska této složité problematiky a až na základě důkladného zvážení rozhodnout o řešení.

Rád bych se v této souvislosti zaměřil na jedno hledisko, o němž zde ještě nebyla řeč. Zjistili jsme – a v budoucnu tomu tak může být stále častěji –, že pro mnohé nevládní organizace a mnohá sdružení na ochranu spotřebitele představuje možnost podání hromadné žaloby reklamní materiál. Toto nebezpečí bychom měli

ve svých úvahách zcela jednoznačně zohlednit, abychom nakonec nepomáhali těm, kteří pomoc nepotřebují, a abychom nenechali ty, kteří pomoc potřebují, na holičkách.

Meglena Kuneva, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych vám poděkovala za vaše cenné názory. V určitém smyslu většinu z nich už znám, protože jsme jednotlivě projednávali vaše obavy i naděje týkající se kolektivního odškodnění v Evropě.

Ráda bych opět zopakovala, že nechci stejně jako vy, aby se do evropské právní kultury zaváděl americký styl skupinových žalob. Víím, že je to jedna z vašich hlavních starostí. Jak rovněž uvedla paní McCarthyová, zde jde o odškodné. K tomu již dochází ve Spojeném království, avšak nijak to nesouvisí s tím, o čem zde dnes jednáme a co navrhuji jako náš příští krok v tomto směru.

V této souvislosti bych ráda zdůraznila následující. Zjistit, zda je skutečně zapotřebí kolektivní náhrady: ano, to činíme a budeme to činit po zelené knize. Dodržení ústavních omezení: ano. Vyhnout se americkému stylu hromadných žalob: ano. Zajistit vyplacení náhrady za způsobené škody, včetně všech nákladů způsobených spotřebiteli, avšak zároveň se i vyhnout jakékoli kárné složce vyplácených náhrad: ano, přesně to máme na mysli. Odrazovat před předkládáním nepodložených žalob, jak to uvedl pan Rack: ano. Podpora mechanismu alternativních řešení sporů: samozřejmě, protože je to méně časově náročné, dostupnější a snadnější, jak pro spotřebitele, tak pro podniky, a rovněž se tím nenarušuje zásada subsidiarity.

Těmito několika slovy chci říci, že jsme si plně vědomi problémů a jsme připraveni je řešit a předložit dobrý návrh vytvořený na základě konsenzu a společné shody s vámi.

Opravdu oceňuji skutečnost, že si všichni uvědomujeme, že máme problém a že jsme připraveni tento problém řešit. Je to velmi dobrý výchozí bod pro další fázi rozprav. A vzhledem k tomuto problému bych zejména ráda zdůraznila to, co už uvedl pan Lehne – společný přístup, horizontální přístup s paní komisařkou Kroesovou. Paní komisařka Kroesová a já stejně jako naše příslušné služby úzce spolupracují s cílem zajistit soudržnost našich iniciativ a součinnost.

Tato zásada soudržnosti nevylučuje, že specifické situace nebudou vyžadovat specifická řešení. Každá z obou iniciativ má odlišné zaměření. Zatímco zelená kniha o odškodnění spotřebitelů se zabývá odškodněním v případě porušení zákona na ochranu spotřebitele, bílá kniha o hospodářské soutěži se týká výhradně porušení zákona o hospodářské soutěži. Dalším rozdílem mezi oběma iniciativami je ten, že zatímco zelená kniha o odškodnění spotřebitelů se zabývá pouze odškodněním pro spotřebitele, mechanismy odškodnění navrhované v bílé knize o hospodářské soutěži jsou určeny jak pro spotřebitele, tak pro podniky.

Snažím se tedy získat účinnou náhradu pro naše spotřebitele a tím obnovit jejich důvěru v trh. Z předchozích rozprav vyplývá, že nás v této snaze Evropský parlament podporuje. Dovolte mi opět zdůraznit, že Parlament, společně s členskými státy a dotčenými subjekty, se přesvědčí o tom, že nejenže existuje problém, ale že je rovněž možné a potřebné nalézt účinné a vyvážené řešení na evropské úrovni.

Ráda bych vám poděkovala za tuto plodnou rozpravu a vaše cenné názory, a těším se na spolupráci s vámi na tomto materiálu v příštích měsících.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), písemně. – (RO) Rád bych poblahopřál Evropské komisi ke snahám o zlepšení metod, které mohou spotřebitelé využívat k uplatňování svých práv celé Evropě. Možnosti, které navrhuje zelená kniha, je třeba podrobně projednat. Jedna věc je však již nyní jistá, a sice že řešení č. 4 zavádějící postup soudního kolektivního odškodnění typu „opt-out“, které nabízí spotřebitelským organizacím podíl na vyplácených náhradách, není vhodné (životaschopné).

Pokud chceme posílit důvěru spotřebitelů ve vnitřní trh, musíme zvážit kombinace řešení č. 2 a 3. Jinými slovy musíme vytvořit evropskou síť vnitrostátních výkonných veřejných orgánů, které budou mít větší pravomoci účinně zasahovat v případě mezinárodních (zahraničních) žalob. Dále musíme přezkoumat mechanismy alternativního řešení sporů a v případě nutnosti zavést nové mechanismy umožňující i účinnější mimosoudní uplatňování práv spotřebitele.

Rád bych závěrem vyzdvihl skutečnost, že musíme zajistit přijetí horizontálního přístupu s ohledem na mechanismy kolektivní náhrady, a tím zabránit roztržtění vnitrostátních právních úprav a zavést jednotný, společný nástroj pro všechny členské státy.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:35 a znovu zahájeno v 12:05)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN ONESTA

místopředseda

4. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)

*
* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – *(IT)* Pane předsedající, dovoluji mi krátkou odbočku, neboť poslanci stále ještě usedají.

Změnili jsme jednací řád, protože jsme trávili mnoho času zbytečnými rozpravami, a rozhodli jsme se neprojednávat zprávu paní Aukenové. Právě jsme nicneděláním promarnili půl hodinu, kterou jsme mohli využít mnohem lépe projednáváním textu, který má pro občany velký význam.

Předsedající. – Vaši připomínku předáme příslušným orgánům.

*
* *

4.1. Bílá kniha o žalobách na náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (hlasování)

4.2. Rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství (změna jednotného nařízení o společné organizaci trhů) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (hlasování)

- Před hlasováním

Czesław Adam Siekierski, zpravodaj. – *(PL)* Pane předsedající, přijetím dnešní zprávy o programu o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství vyšleme pozitivní signál našim občanům, že Evropská unie podporuje nejchudší obyvatele Společenství potravinami. Programy rozdělování potravin, jako jsou programy Ovoce do škol a Mléko do škol, mění přístup občanů vůči EU, a Evropská unie se tak stává více nakloněnou a bližší dvěma důležitým sociálním skupinám – chudým a mladým lidem. Žádám vás proto o podporu této zprávy. Dáme tak najevo, že Evropský parlament je nakloněn lidem a řešení jejich problémů.

(Potlesk)

4.3. o dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (hlasování)

4.4. Sociální odpovědnost subdodavatelských podniků ve výrobních řetězcích (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (hlasování)

4.5. Ceny potravin v Evropě (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (hlasování)

- Před hlasováním

Katerina Batzeli, zpravodaj. – (EL) Pane předsedající, bylo by zajímavé porovnat hlasování o zprávě Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a alternativních návrzích usnesení 40 poslanců a skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu. Zjistili bychom:

- za prvé, že všech 15 návrhů bylo pozměněno návrhy, které občanům nevysílaly žádný signál;
- za druhé, že důležitější než kvantitativní otázka je otázka politická, přičemž alternativní návrh vypouští jakýkoliv odkaz na úlohu a odpovědnost velkých maloobchodních a velkoobchodních řetězců;
- za třetí, že písemné prohlášení Evropského parlamentu se 439 podpisy poslanců, kteří chtějí, aby byla jednotlivá odvětví kontrolována a řádně fungovala, je automaticky chybou, a
- za čtvrté, že veškeré nespravedlivé obchodní politiky byly zrušeny nebo upraveny, a že dokonce zacházejí tak daleko, že odmítá doporučení na vytvoření celoevropské databáze výstupních a spotřebitelských cen, která by byla přístupná všem občanům a spotřebitelům.

Cílem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a skupiny na vysoké úrovni je prověřit praktiky hospodářské soutěže a transparentnost vnitřního trhu v potravinářském odvětví. Dnes jsme všichni souzeni.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, to je ovšem udivující tvrzení.

Chtěla jsem pouze říci kolegům poslancům, že jsem jednou z autorek alternativního usnesení. Jsme v Evropské unii a nikoli v Sovětském svazu.

(Potlesk)

Předsedající. – Jsem si jist, paní Lullingová, že tento detail poslancům této sněmovny neunikl, dal jsem však slovo naší zpravodajce, protože neměla možnost vyjádřit se během rozpravy. Jak víte, má nárok na 2 minuty, během těchto dvou minut má každý zpravodaj naprostou svobodu. To jsme dodrželi.

4.6. Dopad rozsáhlé urbanizace ve Španělsku na individuální práva evropských občanů, životní prostředí a uplatňování právních předpisů ES (na základě přijatých petic) (A6-0082/2009, Margrete Auken) (hlasování)

- Před hlasováním

Michael Cashman (PSE). – Pane předsedající, rád bych sdělil této sněmovně, že si přeji, aby bylo moje jméno ze zásady staženo z alternativního návrhu usnesení skupiny sociálních demokratů ke zprávě paní Aukenové. Dále bych rád informoval poslance, že po pěti letech, kdy se věnuji této problematice, budu hlasovat jednak proti alternativnímu návrhu usnesení a jednak na podporu zprávy paní Aukenové.

(Potlesk)

Margrete Auken, zpravodaj. – (DA) Pane předsedající, dámy a pánové, občané EU, tato zpráva je výsledkem dlouhé práce v Petičním výboru, které se účastnili poslanci ze všech politických skupin. Ráda bych poděkovala jak předsedovi, tak stínovým zpravodajům za jejich vynikající práci. Jakožto navrhovatelka stanoviska výboru jsem plně odhodlána tuto záležitost prosazovat. Bude mít samozřejmě značný dopad na životy desítek tisíc občanů EU žijících ve Španělsku a dotýká se jak španělské krajiny, tak španělského hospodářství. Zprávu schválil výbor a byla přijata dvoutřetinovou většinou. Je to komplikovaný text, ve kterém se rozlišuje mezi řadou různých hledisek španělské urbanizace.

Existuje problém základních práv evropských občanů, která zahrnují i právo na právoplatně nabytý majetek. Evropský parlament se již zavázal k dodržování těchto práv a ta jsou pro všechny členské státy závazná. Existuje problém s katastrofálním dopadem rozsáhlé urbanizace na životní prostředí, zejména v přímořských oblastech a na španělských ostrovech, ale i jinde jako například v oblasti kolem Madridu. Existuje problém se znovuoživením španělského zákona o ochraně pobřeží z roku 1988, který nyní upírá lidem právo na život ve vlastním domě – a v některých případech měl za následek i zbourání těchto domů. Dále pak máme problém s dopady tisíců údajně nezákonně postavených domů, které byly schváleny radnicemi, následně však byly prohlášeny za nezákonné, přičemž nyní se kupující stali oběťmi korupčních urbanizačních praktik. Konečně je tu problém s nedostatkem právní jistoty a odpovídajícími náhradami pro oběti tohoto skandálu s nemovitostmi.

Nepochybuji o tom, kdo je odpovědný za tato rozsáhlá porušení zákona, a lituji, že místní a regionální orgány tímto narušily snahy mnoha jiných o udržitelný rozvoj, kde by zdravé hospodářství fungovalo v souladu s respektováním životního prostředí a kulturního dědictví. Tato zpráva si zaslouží řádnou rozpravu, v níž by byla vyslyšena všechna stanoviska. Je nepřijatelné, aby tomu náš nový jednací řád bránil. Tento řád musí být změněn co nejdříve, zejména pokud jde o zprávy, které se zabývají stížnostmi evropských občanů. Žádám vás, abyste odmítli obě alternativní usnesení. I když vycházejí z mé zprávy, nejsou nestranná. Neodráží podrobné a faktické hodnocení, na jehož základě výbor hlasoval.

4.7. Transatlantické vztahy po volbách v USA (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (hlasování)

4.8. Prozatímní dohoda o obchodu s Turkmenistánem (hlasování)

– Před hlasováním

Daniel Caspary, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v souladu s čl. 170 odst. 4, žádám jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, aby bylo závěrečné hlasování o usnesení a zprávě odloženo do příštího plenárního zasedání.

Ze včerejší rozpravy zřetelně vyplývá, že většina poslanců sv tomto Parlamentu by byla ochotna souhlasit s podpisem prozatímní dohody, i když nerada. Mnozí poslanci doufají, že po letech, kdy byla jednání na mrtvém bodě, umožní tato dohoda obnovení kvalitního dialogu mezi Evropskou unií a Turkmenistánem. Avšak pro tuto většinu poslanců je důležité, abychom Komisi a Radě nedali možnost příliš snadného řešení bez další námahy. Jako Parlament chceme záruky ze strany Komise a Rady, že pokud se situace v oblasti lidských práv bude nadále zhoršovat, zváží na žádost Parlamentu pozastavení dohody. Komise však včera naneštěstí s touto žádostí souhlasila pouze podmíněčně a Rada s ní nesouhlasila vůbec. Žádám proto jménem své skupiny, aby obě závěrečná hlasování byla odložena do doby, než obdržíme odpovídající závazky ze strany Rady a Komise.

(Potlesk)

Předsedající. – Podle čl. 170 odst. 4 jednacího řádu právě hovořila politická skupina. V duchu jednacího řádu se ptáme, zda chce mluvčí vystoupit a vyjádřit se pro tento návrh či proti němu.

Jan Marinus Wiersma, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, souhlasím plně s naším kolegou, panem Casparym, že bychom měli odložit nejen závěrečné hlasování o usnesení, ale i hlasování o této zprávě – schvalované zprávě – neboť ze včerejší rozpravy jednoznačně vyplynulo, že zejména Rada není ochotna umožnit Evropskému parlamentu skutečně sledovat situaci v Turkmenistánu, a mít tak vliv na tamní situaci prostřednictvím této dohody. Jelikož jsme nedostali dostatečné záruky, podporujeme návrh pana Casparyho na odložení hlasování.

Předsedající. – Předložím žádost o odložení k hlasování.

(Parlament rozhodl o odložení hlasování)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, žádal jsem, aby bylo odloženo pouze závěrečné hlasování, nikoli hlasování o pozměňovacích návrzích.

Předsedající. – Tuto informaci jsme v naší službě nezaznamenali. Má tedy být odloženo pouze závěrečné hlasování. Zdůrazňuji, že budeme nejprve hlasovat o pozměňovacích návrzích.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, žádal jsem, abychom odložili pouze obě závěrečná hlasování a abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích, takže už bychom v nadcházejícím plenárním zasedání provedli pouze závěrečná hlasování.

Předsedající. – Takto to naše služba skutečně nepochopila, přizpůsobíme se však našemu zpravodaji.

Takže jestli tomu správně rozumím, budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích ke zprávě o Turkmenistánu, nikoliv o vaší zprávě. Takže skončíme před závěrečným hlasováním.

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 2

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, skvělý pozměňovací návrh, který předložila moje skupina a který nám umožní klást skutečný důraz na oblast lidských práv, by se ještě zlepšil, kdybychom nahradili slova „vyhlídka na podpis dohody“ slovy „vyhlídky na ukončení procesu ratifikace smlouvy“, což je odpovídající formulace.

Předsedající. – To je právní otázka.

Mohou se prosím postavit poslanci, kteří jsou proti?

Nevidím, že by se postavilo 40 poslanců. Začleníme proto návrh paní Flautreové a zaznamenáme tento odstavec jako ústně pozměněný.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

4.9. Prozatímní dohoda s Turkmenistánem (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (hlasování)

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu 1

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Pane předsedající, domnívám se, že jsme hlasovali o zprávě pana Casparyho a pozměňovací návrh předložený mou skupinou byl odmítnut. Sám jsem hlasoval proti, protože jsem byl na hlasovací listině pro předchozí zprávu. Jsem přesvědčen, že bychom měli hlasovat znovu o Casparyho zprávě, ke které byl předložen pouze jeden pozměňovací návrh, a potom by se nemělo konat závěrečné hlasování.

(Parlament schválil žádost pana Goebbelse o opakování hlasování)

4.10. Posílení bezpečnosti a základních svobod na internetu (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (hlasování)

- Před hlasováním

Stavros Lambrinidis, zpravodaj. – Pane předsedající, jsem vděčný všem za jejich podporu. Jen jedna věc mě mate. Ústní pozměňovací návrh je na hlasovací listině, nikdo se však nepostavil na jeho podporu. Znamená to snad, že můj hlas neprošel a že k hlasování vůbec nedošlo? Rozumím tomu správně?

Předsedající. – Mohu potvrdit, že pokud má být pozměňovací návrh přijat, musí být ústně vysloven, což se navzdory mé žádosti nestalo. Pochopili jste to proto zcela správně.

4.11. Bezpečná a ekologicky účelná recyklace lodí (hlasování)

Předsedající. – Tím hlasování končí.

5. Vysvětlení hlasování

Vysvětlení hlasování

- Zpráva: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Program rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství přispěl za 22 let existence k realizaci dvou hlavních cílů společné zemědělské politiky. Pomáhá stabilizovat trhy snižováním intervenčních zásob a zajišťuje potřebné zásobování nejchudších obyvatel Unie potravinami. Proto jsem hlasovala pro konzultační zprávu svého kolegy Siekierského, která se zabývá novým programem rozdělování potravin pro nejchudší osoby, jak je navrhuje Komise.

Tomuto schématu by měla být v roce 2009 přidělena částka 500 milionů EUR, k nimž je třeba připočítat prostředky členských států určené na spolufinancování. Pane předsedo, stejně jako vaše matka a otec sledovali dnešní hlasování i návštěvníci ze Slovenska, z Prešovského a Nitranského kraje, které vítám na půdě Evropského parlamentu.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Pane předsedající, hlasovala jsem pro přijetí zprávy pana Czesława Siekierskiho a našeho usnesení o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství.

Zpráva i usnesení mají značný význam v kontextu finanční krize a hospodářského poklesu. Narůstající chudoba v EU – kdy v některých zemích chudoba postihuje kolem 20 % obyvatelstva – jednoznačně ukazuje, že potřeba potravinové pomoci je poměrně vysoká. Za těchto okolností plně podporuji stanovisko Evropského parlamentu, že program rozdělování potravin EU, na který je vyčleněno přibližně půl miliardy eur s cílem zmírnit podvýživu a chudobu v EU, by měl být plně hrazen z prostředků Společenství. Zejména bych ráda vyzdvihla význam návrhu Komise na zlepšení struktury výběru produktů poskytovaných v rámci tohoto programu. Potraviny by měly vybírat orgány členských států a měly by je rozdělovat ve spolupráci s partnery občanské společnosti.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, sytit hladové je základní povinností a my musíme nalézt způsob, jak zajistit, aby nikdo, a to se týká zejména dětí, nechodil spát o hladu.

Zdržela jsem se však hlasování o této zprávě, protože se domnívám, že změny v tomto schématu nedávají žádný smysl. Mít společnou zemědělskou politiku, v rámci které budeme nakupovat potraviny ze třetích zemí – jejichž chudí lidé jsou již nyní hladoví –, a sytit naše hladové, zatímco jiné politiky v rámci společné zemědělské politiky brání našim zemědělcům pěstovat dostatek potravin k nasycení hladových v Evropě, jednoduše nedává smysl. Potřebujeme nasytit hladové, zejména v této době hospodářské krize, a já budu hájit změny tohoto režimu, které toho dosáhnou.

- Zpráva: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti třem alternativním usnesením, neboť jsem přesvědčen, že padělané zboží představuje vážný problém a že se musíme snažit poskytnout evropské veřejnosti co nejlepší ochranu proti dovozu takového zboží – nemluvě o hospodářských dopadech padělaného zboží. Evropští celní inspektoři jsou jistě v právu, když sledují lodě vypravené z indických přístavů mířící do Evropské unie – tím mám na mysli, že monitorování musí probíhat v indických přístavech.

Rovněž považuji za politováníhodné, že když se v této sněmovně zmiňují závažné teroristické útoky, k nimž došlo, používá se obrat „politické skupiny“, i když každý ví, že se jedná o islamistické skupiny.

Předsedající. – Domnívám se, že pan Tannock chce promluvit. Dovolte mi, abych vám připomněl pravidlo. Zde nestačí pouze se přihlásit, ale je třeba se před začátkem vysvětlení hlasování zaregistrovat, tentokrát vám však mohu vyjít vstříc.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, nebyl jsem si toho vědom – domníval jsem se, že stačí v pravou chvíli zvednout ruku.

Tato zpráva se mohla stát významnou zprávou. Vypracoval jsem stanovisko Výboru pro zahraniční věci. Indie je největší demokratickou zemí na světě; která se nyní vymaňuje z řady desetiletí protekcionismu a přijímá světový volný obchod; poměrně dobře odolává světové finanční krizi. Bylo by skvělé, kdybychom dokázali uzavřít dalekosáhlou dohodu o volném obchodu mezi Indií a Evropskou unií, která je rovněž rozsáhlým demokratickým celkem, a byl by to i hřebík do rakve těm, kteří říkají, že protekcionismus je lepší než světový obchod.

Proto hluboce lituji toho, že tato zpráva byla ze strany socialistů natolik pozměněna, že je nepřijatelná pro ty z nás, kteří podporujeme svobodný obchod. Indie toho rovněž hluboce lituje: indická vláda vložila značný politický kapitál do myšlenky, že by tato dohoda byla schválena tak, aby to bylo dobré jak pro Indii, tak pro Evropu. Proto se obávám, že budeme muset hlasovat proti.

- Zpráva: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Jean Marie Beaupuy, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, rád bych rovněž velmi srdečně přivítal vaše rodiče, kteří jsou zde dnes přítomni. Byl bych rád, kdyby tu mohli být i moji rodiče, to však už není možné.

Právě jsme přijali Lehtinenovu zprávu. Je to zásadní krok z hlediska naší právní úpravy a upřímně doufám, že Komise bude v tomto ohledu Parlamentu naslouchat. Jsme si velmi dobře vědomi toho, že rostoucí počet technologií a organizací je spojen také s rostoucím počtem subdodavatelů. Přitom však zaměstnanci našich podniků musí být lépe chráněni a subdodavatelské podniky musí být postaveny na stejnou úroveň, aby tak naše hospodářství fungovalo v přirozené harmonii.

Proto, pane předsedající, dámy a pánové, upřímně doufám, že Komise a příslušné služby v každém členském státě budou realizovat naši zprávu z vlastní iniciativy co nejdříve s cílem, jak ještě jednou opakují, uspokojit na jedné straně zaměstnance a nastolit rovnováhu mezi subdodavatelskými podniky na straně druhé.

Elisabeth Schroedter, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, i já vítám skutečnost, že prostřednictvím alternativního usnesení jsme dokázali pověřit Komisi, aby předložila směrnici o odpovědnosti podniků v Evropě. Základem tohoto usnesení byla Lehtinenova zpráva a odrazila se v ní práce, kterou jsme vykonali v rámci výboru a skupin, skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu i naší skupiny, skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance. Jak významná je tato záležitost, dokládá skutečnost, že levná pracovní síla se nachází na staveništích celé Evropy a dokonce ohrožuje bezpečnost, jak můžeme vidět na příkladu Finské jaderné elektrárny, kde subdodavatelé nedodrželi bezpečnostní normy.

Naléhavě proto potřebujeme evropskou směrnici, protože právní předpisy v osmi členských státech EU, které mají zavedeny obecnou odpovědnost podniků, nepřesahují přes svou vysokou účinnost vnitrostátní hranice. Pokud tuto směrnici nevydá současná Komise, my, Zelení, jsme pevně odhodláni, učinit z této záležitosti zásadní otázku při nástupu nové Komise, protože chceme zajistit našim občanům bezpečnost a pracovníkům minimální standardy. Doufám, že Komise vyhoví naší žádosti a předloží směrnici. Jinak bychom museli zpochybnit, zda je ještě hodna svého úřadu.

- Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasovala jsem proti zprávě paní Batzeliové. Podle mého názoru zpochybňuje některé základní prvky našeho hospodářského systému, jako je svobodná hospodářská soutěž a základní zásady sociálního tržního hospodářství.

Je zřejmé, že je třeba nalézt odpovídající opatření na stabilizaci cen potravin s cílem zajistit udržitelnou zemědělskou produkci. Je však třeba přestat uplatňovat praktiky, které narušují hospodářskou soutěž. Celosvětová databáze obsahující referenční ceny jednotlivých produktů a vstupů však vytváří více byrokracie a povinností podávat informace, přičemž náklady s tím spojené budou přenášeny na výrobce nebo spotřebitele. Výsledkem by byla vyšší koncová nebo spotřebitelská cena a nižší cena pro výrobce.

Úplná transparentnost všech nákladových faktorů podniku, jako jsou platy, náklady na energii, nákupní a prodejní ceny a marže, by měla za následek státní dohled a státem řízené hospodářství. To nejsou cíle sociální a svobodné a sociální Evropy. Postavení zemědělců v potravinovém řetězci může být posíleno pouze prostřednictvím spolupráce a začlenění do sdílené odpovědnosti.

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, vítám tuto zprávu jako varování velkým prodejním řetězcům. Tesco například nedávno oznámilo zisk ve výši 2,8 miliard GBP, zatímco výrobci potravin v mém volebním obvodu se stěží užijí. Velké prodejní řetězce zneužívají svou kupní sílu ke stlačování cen pro dodavatele na neudržitelné úrovni a výměnou za zachování smlouvy si kladou nutno říct nespravedlivé a jednostranné požadavky.

Jak zdůraznila Komise pro dohled nad hospodářskou soutěží ve Spojeném království, tato skutečnost poškozuje spotřebitele tím, že možnost volby, dostupnost i kvalita zboží se vytrácí z trhu. Proto podporuji žádost, aby byl prozkoumán podíl marže v produkčním a distribučním řetězci. Někomu se někde vede velmi dobře, ale výrobce to rozhodně není.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Pane předsedající, zdržel jsem se hlasování o zprávě paní Batzeliové, domnívám se však, že je to velmi užitečný příspěvek k další práci na téma cen potravin. Maloobchodní ceny se velmi liší od cen, za které výrobci prodávají své výrobky. Maloobchodní prodej, který je z hlediska spotřebitele nejvíce viditelný, nabízí zemědělcům velmi omezené smlouvy a ve snaze nalézt lepší způsob stabilizace cen potravin musíme provést rozbor celého řetězce nákladů od výrobce ke spotřebiteli. Navrhovaný systém vyjednávání je z hlediska počtu subjektů působících na trhu nereálný a omezuje hospodářskou soutěž.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, dámy a pánové, hlasoval jsem proti zprávě o cenách potravin v Evropě předložené poslankyní Batzeli. Tato zpráva je založena na představě, že svobodná tvorba cen na potravinovém trhu je špatným řešením, a volá po zavedení cenové regulace v tomto sektoru hospodářství. Tato představa je v rozporu se zdravým rozumem i s historickou zkušeností všech postkomunistických států včetně České republiky. My jsme 100% cenovou regulaci zažili a dobře si pamatujeme, že to nefungovalo. Svobodná tvorba cen je základem svobody a demokracie vůbec a jakékoliv její omezování je cestou k totalitě. Svobodná tvorba cen v sektoru potravin přinesla v posledních letech

skvělé výsledky v podobě relativně se snižujících cen potravin v celé Evropské unii. Přinesla rovněž rozsáhlou modernizaci, která přinesla zákazníkům lepší standard zboží za nižší ceny. Tento pozitivní vývoj by návrhy regulačních opatření obsažené ve zprávě zcela zastavily a přinesly by pouze vyšší ceny potravin. To, že v tomto sektoru probíhá ostrá hospodářská soutěž, je skvělá zpráva pro spotřebitele. Ti, kteří mají vyšší náklady, než jsou ceny na trhu, se musí na tuto situaci ve vlastním zájmu adaptovat nebo trh opustit. Je absurdní, aby jejich ztráty hradili ze svých daní zákazníci. Z těchto důvodů jsem hlasoval proti této zprávě.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, úvodem bych rád řekl, že jsem hlasoval proti zprávě paní Batzeliové. Když jsem ji četl, říkal jsem si, zda jsme v Evropské unii nebo v Sovětském svazu; jsem přesvědčen, že jsme v Evropské unii. A proto nemůžeme stanovit regulaci cen potravin v Evropě jako celku.

Nesmíme zapomínat, že naší povinností je zajistit dobré a bezpečné potraviny v nejvyšší kvalitě. Zásada místních potravin je důležitá, avšak tyto záležitosti mohou být důkladněji posouzeny na vnitrostátní úrovni.

Znepokojují mě rostoucí vstupní náklady. Vzrostly ceny hnojiv a krmiv. Svůj podíl má i obchod, takže když se například žitný chléb dostane na trh, jeho cena je 3 EUR, z nichž primární výrobce, zemědělec, dostane pouze 6 centů.

Tímto směrem bychom se neměli ubírat a z tohoto důvodu bychom měli zvažovat tyto záležitosti na vnitrostátní úrovni a zejména vytvořit systém, v němž budou moci zemědělci – výrobci potravin – přežít a ve kterém si budou moci lidé nakupovat kvalitní a zdravé potraviny za rozumné ceny. Hlavním cílem této problematiky musí být zdravé potraviny.

Martin Callanan (PPE-DE). – Pane předsedající, tato zpráva, která se týká především cen potravin, samozřejmě neodráží skutečnou situaci – že ceny potravin v EU jsou uměle udržovány na vysoké úrovni děsivou kombinací na jedné straně nadměrné byrokracie v EU a na straně druhé dnes už nechvalně známé společné zemědělské politiky. Zemědělské podpory zajišťují finanční podporu nevykonných zemědělců z prostředků evropských daňových poplatníků a zároveň zajišťují, aby ceny, které my jako spotřebitelé platíme v obchodech a supermarketech za zemědělské produkty, zůstávaly neúměrně vysoké.

Jednou věcí, kterou by Komise mohla učinit s cílem vyřešit nepřiměřeně vysoké ceny potravin, by bylo zítra ohlásit, že hodlá zrušit společnou zemědělskou politiku, to však neučiní, protože některé členské státy, zejména Francie, nepřiměřeně těží z obrovských částek prostředků daňových poplatníků, které jsou nalévány do neúčinného a velmi nepřiměřeného odvětví zemědělství. To je jedna z věcí, které by Komise učinit měla, avšak samozřejmě tak neučiní.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, Fidel Castro pomalu umírá na nemocenském lůžku na svém dusném karibském ostrově – a nikoli předčasně. Až jednou umře, zůstanou na světě pouze dva marxistické zemědělské systémy: kolektivní hospodářství Severní Koreje a evropská společná zemědělská politika, politika založená na netržním stanovování cen, politika založená na skladování a ničení zásob potravin, pro které není trh, politika, která svévolně přenáší náklady a zbytečné utrpení na třetí svět, kterému je upírán jeho přirozený trh.

Jsme pokutováni dvakrát – jako spotřebitelé a jako daňoví poplatníci – prostřednictvím vysokých cen a vysokých daní a navíc jsou pokutováni i naši zemědělci. V mém jihovýchodním a východním regionu Anglie se zemědělství jako smysluplná součást hospodářství vytrácí. Naše ladoňkové háje, kaštanová mláží a chmelová pole postupně ustupují rozrůstajícímu se betonu. Je tomu už 50 let, co byli naši spotřebitelé a zemědělci obětováni na oltář této byrokracie. Už toho bylo dost.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Pane předsedající, všichni jsme rozrušení úrovní cen potravin a způsobem, jakým jsou strukturovány. Produkty začínají na ceně 1 v zemědělských podnicích, stoupnou na 6 v supermarketech a za mořský jazyk se platí v Africe 1 a ve francouzských obchodech vzroste cena na 14, přičemž v 8 hodin večer, když supermarket zavřou, Evropané prohrabávají odpadky.

Za této situace, kdy zemědělci nebohatnou, ale pro spotřebitele je obtížné nakupovat potraviny, však nestačí požadovat transparentnost nebo odsuzovat prodejní oligopoly.

O ceně rýže se spekuluje v Ženevě, o ceně kukuřice se spekuluje v Chicagu, existují rozsáhlé finanční zločiny a existuje Mezinárodní trestní soud. Na úrovni G20 by měly být pravomoci Mezinárodního trestního soudu rozšířeny i na rozsáhlé finanční zločiny a spekulace s cenami potravin jsou velkým zločinem srovnatelným se zločiny páchanými prezidentem Bashirem v Dárfúru.

To je skutečný signál, který musí být vyslán.

Předsedající. – Nechtěl jsem přerušovat vaše lyrické úvahy.

- Zpráva: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, rozhodně podporuji zpravodajku, pokud jde o její zprávu, a vítám její vynikající práci pro občany v celé Evropě, kteří se stali obětí otřesných praktik s nemovitostmi ve Španělsku.

Právo na vlastnictví a užívání vlastnictví je základním právem, které uznává Evropská úmluva. Řada voličů z mého volebního obvodu, kteří vložili své celoživotní úspory do domu ve Španělsku, je nyní napadána a ničena zákony a žalobami a jsou zbavováni svého vlastnictví nebo musejí platit ohromné částky peněz na jejich udržení. Podle všeho se španělské orgány spojily s chamtivými a bezohlednými projektantskými firmami a nahánějí hrůzu těm, kteří se domnívali, že kupují domy a nemovitosti v souladu se zákonem, a pokud tato zpráva napomůže k vyřešení tohoto problému, bude to jen dobře.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, přirozeně jsem hlasovala proti zprávě paní Aukenové a ráda bych z tohoto místa uvedla, že zpráva, která byla přijata, je v rozporu s právními předpisy. V žádném ohledu nedodrжуje zásadu práva, kterou Evropská unie vyhlásila, a je naprosto šokující, že Evropský parlament dokázal tento dokument, který právní služba charakterizuje jako dokument, jenž není v souladu se zákonem a obsahuje řadu nezákonných prvků, schválit.

Zpráva navrhuje pozastavení všech stavebních projektů, jako kdyby to problém řešilo. To skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu navrhuje již několik let. Tento dokument neřeší skutečný problém, kterému lidé čelí – do značné míry byl tento problém vyřešen změnou zákona, ke které již došlo, a úsilím španělských orgánů napravit chyby, k nimž zjevně došlo.

Závěrem bych ráda zdůraznila, že ničení většiny nemovitostí způsobilo špatné uplatňování zákona na ochranu pobřeží ze strany socialistické vlády pana Zapatera, který jedná svévolně a tuto svévolnou konfiskaci majetku provádí pouze v jedné oblasti Španělska.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem pro přijetí zprávy paní Aukenové, protože jsem přesvědčen, že všichni evropští občané mají právo na řádné uplatňování všech právních předpisů a že soukromé vlastnictví každého občana Evropské unie musí být chráněno vládami všech členských států.

Řada lidí se stala obětí pochybných rozhodnutí, k nimž došlo ve Španělsku, a mnozí z nich se s těmito problémy obrátili na Petiční výbor – podle mého názoru zcela správně. Přesto mám smíšené pocity, protože se domnívám, že bychom měli být ostražití při přijímání právních předpisů, které představují další evropské zásahy na úkor členských států. Konkrétním příkladem této situace jsou vlámské čtvrti na okraji Bruselu, kde Evropská unie začíná zasahovat do politiky bytové výstavby, jejímž cílem je umožnit mladým vlámským rodinám žít nadále ve své oblasti.

Martin Callanan (PPE-DE). – Pane předsedající, rovněž jsem podpořil zprávu paní Aukenové. Podpořil jsem ji, protože řada voličů z mého volebního okrsku na severovýchodě Anglie patří k těm, kteří předložili petici Evropskému parlamentu proti tomuto hanebnému a do očí bijícímu porušení vlastnického práva ze strany španělské vlády a místních orgánů. Nedávno o nich televize ITV North East natočila televizní dokument, který oživil některé z těchto srdcervoucích případů a představil je veřejnosti na severovýchodě.

Ještě i nyní doufám, že španělská vláda a španělští poslanci napravit některé z těchto chyb, které způsobili a nabídnou určitou náhradu lidem, jimž bylo protiprávně upřeno vlastnické právo, a uznají, že to, co se zde děje, je skandál. Řada z těchto dohod uzavřených mezi projektovými firmami a místními španělskými orgány je upřímně řečeno výsledkem korupce. Nikomu nepomůže, pokud si tuto základní skutečnost budeme zastírat. Španělská vláda musí jednat. Jsem upřímně pobouřen snahami některých španělských poslanců Evropského parlamentu v této sněmovně, kteří se snaží tyto praktiky zakrýt.

Peter Skinner (PSE). - Pane předsedající, hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože mnohých voličů z mého volebního obvodu, stejně tak jako z celé Evropské unie, se tento konkrétní problém těžce dotýká. Požadavek na právní jistotu při nákupu nemovitosti je nezbytným požadavkem, který nastoluje tato zpráva, která se snaží vytvořit záruky nezbytné ke změně. Rovněž řeší konkrétní otázky stížností týkajících se nezákonných praktik místních stavebních firem a některých místních orgánů.

Hlasoval jsem pro schválení této zprávy, protože jsem přesvědčen, že pomůže zajistit formální proces; ukáže na něco, co jsem v minulosti považoval jen za hanlivé označení, to je „španělské postupy“. Rád bych, aby se tento obrat už v budoucnu nepoužíval a uvítal bych, aby Komise, Rada a španělská vláda řešily tento problém

a vyřešily jej rozhodně tak, aby ti, kteří utrpěli ztráty, dostali náhradu, a ti, kteří zůstali, aby se mohli cítit bezpečně.

- Zpráva: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, než začnu, rád bych řekl, jak mě potěšilo, když jsem zjistil, že ve sněmovně jsou přítomni vaši rodiče, nejenom proto, že je příjemné mít nějaké posluchače, ale také proto, že vidí, jak jste si svým nestranným vedením těchto zasedání získal respekt této sněmovny, a to včetně britských konzervativců.

„Jakkoli je to zvláštní, je tomu tak“, že za několik dní přijede prezident Obama do Štrasburku. Když se podívá skrz barikády, možná si pomyslí – pokud vůbec bude přemýšlet o Evropském parlamentu –, že tato dvoukolejná politika je dočista šílená a je naprostým plýtváním peněz. Řekne si:

„A tak pořád dokola,

cožpak nevíte,

že kvůli téhle hře jsme přece tady.

A tak pořád dokola.“

Brzy však zase odletí a až se ohlédne za zoufalou povahou této pro všechny stejné regulace, řekne si, že není žádné záchranné lano, které by mohl hodit.

A

„protože nic jiného už pro vás nemá,

a protože je to jednodušší než pravda,

pokud je to vše, co může udělat –,

odletí – „odletí vám“ z tohoto místa s pocitem, že „byste vždy měli věřit své duši. „Štěstí [ho] opustilo v nejlepším.“

A chvála zaznívá nebesy, protože Spandau Ballet se dali znovu dohromady!

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, transatlantické vztahy jsou mi blízké a z velké části souhlasím s hlavními obrysy Millán Monovy zprávy. Přesto jsem proti této zprávě hlasoval, protože obsahuje řadu významných nedostatků. Například výslovně předpokládá vstup Lisabonské smlouvy v platnost – a není to poprvé –, přičemž dotčená smlouva nebyla ještě zdaleka přijata. Je třeba respektovat irské voliče.

Ve zprávě se rovněž připomínají problémy, kterým čelí Palestinci, aniž tu byla zmíněna bezpečnost Izraele. V neposlední řadě opakuje žádost členskými státy, aby přijaly některé vězně z Guantánama, údajné teroristy. Považuji to za zcela nepřijatelné. Stejně tak je nepřijatelné, že zpráva dostatečně jasně neuvádí, že Spojené státy nemohou zasahovat do politiky rozšiřování EU, a že tedy pro Turecko není v Evropské unii místo.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, transatlantické vztahy jsou pro nás Evropany velmi důležité. Nesmíme zapomínat, že Spojené státy americké, jakožto přední světová mocnost, sdílí stejné hodnoty jako členské státy Evropské unie: demokracii, lidská práva a svobodu přesvědčení. Jsem přesvědčen, že tyto hodnoty nás spojují a doufám, že budou posilovat naše vztahy i do budoucna.

Nyní, když Spojené státy mají novou vládu vedenou prezidentem Obamou, upírá se k nim značná pozornost a pojí se k nim nejedno očekávání, nesmíme však zapomínat na to, že ani prezident Obama ani jeho vláda nedokáže změnit svět. Samozřejmě se pokusí učinit vše, co je v jejich silách, mají však před sebou značné úkoly, a proto je třeba, aby očekávání byla realistická.

Musíme však být vůči Spojeným státům vstřícní, protože čelíme stejným výzvám. Tyto výzvy souvisejí s mezinárodním terorismem: islámským fundamentalismem, který je na vzestupu. Stojíme rovněž před společnými výzvami v oblasti životního prostředí a transatlantické vztahy nám umožňují těmto i jiným naléhavým problémům světa čelit společně.

Martin Callanan (PPE-DE). – Pane předsedající, využívám příležitosti, abych ocenil spravedlivý a nestranný způsob, kterým řídíte naše parlamentní zasedání. Je škoda, že pan předseda Pöttering si z vás v tomto nebere v mnoha ohledech příklad.

Tato zpráva se týká Spojených států a vztahů USA-EU. Amerika má samozřejmě pro evropskou bezpečnost a prosperitu i nadále zásadní význam. V této sněmovně se bohužel objevuje tolik příkladů antiamerických nálad. Všichni v EU bychom měli být hluboce vděční za úlohu, kterou USA sehrávají ve světě, a zejména za úlohu, kterou sehrály v nedávné historii. Někdy se musím smát, když slýchám, že je to EU, díky které máme v Evropě už 60 let mír. Jako by všichni zapomněli na podíl, kterým přispěly USA a samozřejmě NATO k míru v Evropě. Amerika by neměla být protivníkem EU. Měla by být jejím partnerem a přítelem a měli bychom posilovat transatlantické vztahy.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, britští konzervativci jsou hrdí na zvláštní vztahy naší země se Spojenými státy a na most, který tvoří mezi Amerikou a Evropou. Podporujeme odhodlání prezidenta Obamy k vícestranným vztahům s Evropskou unií.

V této zprávě je však zmínka o realizaci Lisabonské smlouvy, vůči které se důrazně ohrazují. Rovněž je zde obsažen požadavek vůči USA, aby zrušily trest smrti, což je podle nás záležitost osobního svědomí. Vzhledem ke stávající opozici britských konzervativců vůči Mezinárodnímu trestnímu soudu uznáváme právo Spojených států nepřipojit se k podpisu Římského statutu. Rovněž se nechceme zavázat k povinnosti přijmout nebezpečné teroristy ze záchytného tábora Guantánamo Bay.

V této zprávě se správně zdůrazňuje, že NATO je základním kamenem transatlantické bezpečnosti a navrhuje se tu zřízení nového transatlantického parlamentního shromáždění, které posílí oboustranný závazek vůči našim společným hodnotám demokracie, svobody a lidských práv. Proto britští konzervativci jako celek hlasovali pro přijetí Millán Monovy zprávy.

Peter Skinner (PSE). – Pane předsedající, zvláště vítám tuto zprávu a sdílím některá stanoviska, která byla právě zmíněna, snad bychom však měli začít formálním blahopřáním panu Obamovi ke zvolení prezidentem. To jsme myslím ještě všichni neučinili, je to však rozhodně oživení toho, co – jak doufáme – bude velmi pozitivní vztah se Spojenými státy.

Poukazujeme samozřejmě na to, jak nám tento vztah může pomoci, ale už tak často nepřipomínáme, co musíme my udělat pro to, abychom jej posílili a jak můžeme v rámci tohoto vztahu působit. Například náš vzájemný obchod je podle OECD největším obchodem mezi dvěma obchodními bloky na světě. Je v pořádku, že nás to nutí vážně uvažovat o regulaci a dohledu. Všechno, co vzájemně rozhodneme, ať už na hospodářské nebo politické úrovni, má značný význam pro zbytek světa a často vytváří globální normu.

Jako člen delegace USA působící v Transatlantické hospodářské radě doufám, že dokážeme pokračovat v práci, kterou jsme již začali a proměnit ji v této sněmovně ve skutečné snahy, místo abychom byli svědky směšných snah některých poslanců například v otázce kuřat, které pomáhají mařit tento konkrétní vztah.

- Zpráva: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, jsem rád, že pozměňovací návrh 5 byl odmítnut. Tento pozměňovací návrh se snažil odstranit důležitý oddíl této zprávy: důležitý, protože hájí svobodu projevu. Je ostatně základním principem demokracie, že projevy kontroverzních politických přesvědčení nejsou postižitelné. Svoboda projevu musí být absolutní a musí rozhodně zahrnovat politické názory i v kontroverzních otázkách, jako je migrace či islám.

Jinak se jedná o vyváženou zprávu, která vytváří rovnováhu mezi právy a svobodami a staví se proti cenzuře. Podpořil jsem ji proto s plným přesvědčením.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, tato zpráva pana Lambrinidise o posílení bezpečnosti a základních svobod na internetu se věnuje velmi důležitému a aktuálnímu tématu. Sdílím názor vyjádřený v této zprávě, že je důležité zachovat svobodu projevu. Ta je jedním z našich základních práv a svobod. Nesmíme však zapomínat, že svoboda projevu v sobě také zahrnuje odpovědnost. Odpovědnost je v této záležitosti nejdůležitějším faktorem.

Když se dnes podíváme na internetové stránky, musíme bohužel uznat, že se zde nachází množství materiálu, který není nijak prospěšný společnosti ani lidskému rozvoji. Zejména se obávám o děti a mladé lidi, kteří jsou pro nás tím nejdůležitějším – tím nejdůležitějším pro naši budoucnost. Musíme za ně převzít odpovědnost

hned teď a musíme usilovat o to, aby si osvojili co nejlepší poznatky a schopnosti a vytvořili si zdravé postoje, přičemž internet pro ně představuje jeden z klíčových zdrojů informací.

Proto doufám, že dokážeme zlepšit bezpečnost dětí zvýšením počtu materiálů na internetu, který je může povzbudit, vzdělávat a rozvíjet, namísto věcí, jakých jsme svědky dnes, kterých je naneštěstí na internetu tolik a které mohou narušit celkový růst osobnosti mladých lidí.

Písemné vysvětlení hlasování

- Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, s cílem zjistit skutečný přístup ke spravedlnosti pro oběti porušování pravidel hospodářské soutěže je třeba společného úsilí ze strany EU a členských států. Bílá kniha představuje řadu doporučení, jejichž cílem je zajistit, aby ti, kteří byli tímto způsobem postiženi, měli přístup ke skutečně účinným mechanismům, jejichž prostřednictvím mohou usilovat o plnou náhradu za způsobené škody.

Ve většině členských států existují v současnosti překážky, které odrazují spotřebitele a podniky od individuálních soudních žalob o náhradu škody způsobené v důsledku porušení antimonopolních předpisů. Přestože v některých členských státech se v poslední době objevují známky zlepšení, za posledních několik desetiletí bylo podáno jen velmi málo žalob. Tradiční právní předpisy a postupy v oblasti společenské odpovědnosti platné ve většině členských států jsou nedostatečné.

Vítám přijetí bílé knihy a návrhu na řešení problému zajištění přístupu ke spravedlnosti pro osoby uplatňující nárok na odškodnění na úrovni Společenství, čímž na jedné straně prosazuje obecné politické cíle (konkrétně zajištění širšího přístupu ke spravedlnosti vymáháním politiky v oblasti hospodářské soutěže a odrazením od nezákonných praktik na straně podniku) a zároveň brání neoprávněným a prospěchářským sporům.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, mám v úmyslu se zdržet hlasování o Lehneově zprávě o bílé knize o žalobách o náhradu škody způsobené porušením antimonopolních pravidel ES.

S některými body uvedenými v této zprávě souhlasím, nikoli však se všemi, a proto jsem se rozhodl pro tuto zprávu v její současné podobě nehlasovat.

- Zpráva: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy sestavené panem Czesławem Adamem Siekierskim (PPE-DE, Polsko), protože navrhuje rozšíření programu evropské potravinové pomoci pro nejchudší obyvatele.

Jako bývalá starostka 5. bukurešťského okrsku jsem se vždy starala o poskytování pomoci chudým obyvatelům, zejména romského původu.

Pod hranicí chudoby žije v celé Evropské unii 80 milionů lidí (16 % obyvatelstva) a jejich počet stále roste v důsledku hospodářské krize. V některých státech, které přistoupily k EU nedávno, postihuje chudoba přibližně 20 % obyvatelstva.

Je zapotřebí, aby programy potravinové pomoci byly plně financovány z rozpočtu EU, neboť některé členské státy by nebyly schopny se tohoto režimu účastnit, pokud by bylo zavedeno spolufinancování.

Musíme ulehčit břemeno těm členským státům, které mají nízký příjem na obyvatele, nebo jejichž rozpočty se potýkají s finančními problémy, což je rovněž případ Rumunska.

Produkty pocházející z intervenčních zásob nebo nakoupené na trhu musí pocházet ze Společenství, přičemž přednost by měla být dána čerstvým potravinovým produktům vyprodukovaným v místě, to znamená, že produkty pořízené za evropské peníze určené k rozdělování chudým v Rumunsku by měly pocházet z Rumunska.

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy, kterou se mění nařízení o financování společné zemědělské politiky a společné organizace zemědělských trhů, pokud jde o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství. Podle údajů, které máme k dispozici, využilo do roku 2006 tohoto programu přibližně 13 milionů obyvatel členských států. To je sice dobré, avšak pomoc nejchudším obyvatelům EU by měla být výrazně posílena.

Pro začátek bychom mohli snížit plat evropských komisařů na polovinu nebo jej rozdělit na třetiny. Evropská odborná komise Open Europe odhaduje, že včetně důchodů dostanou komisaři za pět let průměrně 2,5 milionů EUR, což je naprosto nehorázné. Zbývající polovinu těchto prostředků bychom mohli lépe využít na snižování chudoby. Možná by to byl dobrý způsob usmíření mezi evropskou veřejností a „Evropou“.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí návrhu nařízení o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství. Chudoba je jedním z nejvýznamnějších problémů, kterým Evropská unie čelí. V roce 2006 bylo chudobou ohroženo téměř 79 milionů lidí, což jednoznačně ukazuje potřebu programu potravinové pomoci.

Vzhledem k tomu, že cílem tohoto návrhu Komise je rozdělování potravin nejchudším obyvatelům a zlepšení plánování tak, aby mohly být prostředky využívány účinněji, a rovněž s ohledem na to, že od roku 1987 program rozdělování potravin využilo už 13 milionů lidí, považuji pokračování tohoto programu za nezbytné a přínosné.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Jsme přesvědčeni, že původní účel tohoto programu – rozdělování intervenčních zásob nejchudším osobám – byl hned od počátku špatně formulován. Snižování zemědělské politiky a sociální politiky může být chválehodné, je to však komplikované. V poslední době se podíl zboží, které nepochází z intervenčních zásob, soustavně zvyšuje. Podle posledních propočtů se přibližně 85 % potravin nakupuje na otevřeném trhu.

Jsme přesvědčeni, že rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství by mělo být zrušeno. Situaci nejchudších osob v členských státech by měly řešit samy členské státy nebo radnice. Právě na této politické úrovni by mělo být v rámci sociální politiky zajištěno, aby každý občan mohl využít svého práva na životní minimum. Samy by měly rozhodnout, zda tak učiní prostřednictvím dávek sociálního zabezpečení, rozdělování potravin nebo jinými prostředky.

Výbor Evropského parlamentu pro zemědělství a rozvoj venkova navrhuje, aby potravinovou pomoc financovala v plné míře EU. Názory, které tento výbor uvádí s cílem uvést zemědělské produkty na trh, jsou zarážející.

Červnový seznam jako obvykle shledává, že za této situace je štěstím, že Evropský parlament nemá v oblasti zemědělské politiky EU pravomoc spolurozhodování. Evropská unie by jinak uvízla v pasti protekcionismu a rozsáhlých podpor jednotlivým skupinám v odvětví zemědělství.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders a Jan Mulder (ALDE), písemně. – (NL) Delegace Nizozemské lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) v Evropském parlamentu hlasovala pro přijetí Siekierskiho zprávy, protože podporujeme rozdělování potravin nejchudším skupinám obyvatelstva v EU. Avšak poslanci Evropského parlamentu za VVD nesouhlasí s těmi ustanoveními zprávy, která stanoví, že programy rozdělování potravin musí být financovány výhradně z rozpočtu EU.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, protože potravinový program, jehož rozšíření se zde zvažuje, představuje rozhodující nástroj pomoci chudým, kteří během současné hospodářské krize velmi trpí a chybí jim i základní potřeby. Navíc se jedná o citlivé opatření z hlediska účinného využívání potravinových zdrojů EU, protože v jeho rámci jsou rozdělovány potraviny, které zůstaly nevyužity, těm, kteří je potřebují, a zároveň se tak zvyšuje poptávka na potravinovém trhu EU.

Podporuji, aby tyto programy potravinové pomoci byly v plné míře financovány z rozpočtu EU, protože uplatňování spolufinancování by tento proces značně zdržovalo a bránilo by včasnému zavádění opatření a rychlému dosažení výsledků.

Domnívám se však, že vnitrostátní orgány musejí dostat více pravomocí s ohledem na řízení pomoci na místě, protože lépe znají situaci na místní úrovni a konkrétní potřeby obyvatelstva.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), písemně. – (DA) Poslanci Evropského parlamentu za Dánskou liberální stranu hlasovali proti návrhu Evropské komise o rozdělování potravin nejchudším osobám, protože tento návrh byl předložen na právním základě zemědělské politiky, ačkoli se o nástroj zemědělské politiky nejedná. Zemědělský rozpočet by neměl být používán na uplatňování sociální politiky. Ta spadá do odpovědnosti členských států.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro přijetí zprávy pana Siekierskiho o rozdělování potravin nejchudším osobám ve Společenství.

Jsem přesvědčen, že problém chudoby je velmi důležitý, protože i v bohaté Evropě je více než 80 milionů lidí ohroženo chudobou, přičemž značná většina z nich žije v zemích, které přistoupily k EU v letech 2004 a 2007. Souhlasím proto se zpravodajem, že je potřeba rozšířit škálu produktů poskytovaných v rámci tohoto programu potravinové pomoci a že jejich hlavní zdroj by měly představovat zásoby pocházející z intervencí na zemědělských trzích, a v tomto ohledu jsou důležitým hlediskem společné zemědělské politiky.

Rovněž vítám požadavek zpravodaje, aby veškeré financování programu potravinové pomoci pocházelo z prostředků EU, protože Komisi navrhované spolufinancování by mohlo omezit účast členských států na tomto programu, zejména v době hospodářských těžkostí, kterými v současnosti mnohé státy procházejí.

- Zpráva: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

David Martin (PSE), *písemně*. – Evropská unie je hlavním zahraničním investorem a největším obchodním partnerem Indie. Navázání hospodářského spojení je proto důležité pro obě strany. Podporuji tuto zprávu proto, že zdůrazňuje potřebu zajistit, aby rostoucí dvoustranný obchod byl prospěšný pro co možná největší počet lidí a přispíval k naplnění rozvojových cílů tisíciletí, včetně zabránění zhoršování stavu životního prostředí. Lituji ovšem skutečnosti, že znění Evropského parlamentu nahradilo znění navržené Komisi, které bylo pokrokovější.

Rovana Plumb (PSE), *písemně*. – (RO) V roce 2000 byla Indie 17. nejdůležitějším obchodním partnerem Evropské unie a v roce 2007 postoupila na 9. místo, přičemž mezi lety 2000 a 2006 vzrostl obchod se zbožím mezi EU a Indií přibližně o 80 %.

Jako sociální demokratka vítám skutečnost, že Indie dosáhla značného pokroku v oblasti všeobecného základního vzdělání, snižování chudoby a zlepšení přístupu k bezpečné pitné vodě. Konstatuji však také, že Indie stále trpí nedostatky při dosahování většiny rozvojových cílů tisíciletí, jako například dětské úmrtnosti, zdraví matek, podvýživy dětí a v oblasti boje proti malárii, tuberkulóze a HIV/AIDS.

Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy s cílem podpořit dohodu o volném obchodu mezi EU a Indií v naději, že dohoda o volném obchodu bude do budoucna vytvářet možnosti zvýšení investic, obchodu a obchodních příležitostí, které vzniknou na základě této dohody, přičemž tato dohoda by měla být celkově prospěšná pro obě strany.

Luís Queiró (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Dohoda o volném obchodu s Indií představuje další krok ze strany Evropy a Indie k otevření světového hospodářství a rozšíření jeho výhod. V současné době rovněž představuje významný symbol. Vítám proto uzavření této dohody. Po jejím prozkoumání jsem však nucen připojit několik kritických poznámek.

Pokud má svobodný obchod fungovat řádně, je třeba respektovat určitý soubor pravidel proti padělání a používání zakázaných produktů v zemi určení. Označení původu musí být rovněž jednoznačné. Stručně řečeno je třeba zajistit dostupnost informací a jejich transparentnost a dodržování mezinárodních smluv.

Dalším důležitým hlediskem této myšlenky je, že výhody svobodného obchodu musí být oboustranné. Jinak řečeno otevření hranic neznamená pouze otevření trhu rozvinutých zemí pro produkty ze třetích zemí. Klady svobodného obchodu spočívají ve vzájemné příležitosti k výměně zboží a otevření hospodářství; tyto klady je třeba rozšířit na rozvojové či rychle se rozvíjející země. To bude možné pouze za předpokladu, že překážky obchodu a investic budou v těchto zemích rovněž omezeny.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedajícím, dámy a pánové, hlasoval jsem proti přijetí této zprávy pana Karima o dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií.

Jsem totiž přesvědčen, že uzavírání těchto dohod by mělo být podmíněno dodržováním základních lidských práv a zásad demokracie, což o uvedené zemi nelze říci. Začlenění doložky o lidských právech a demokracii do smlouvy jednoznačně nestačí k zajištění toho, aby byly dodržovány základní podmínky, stejně jako příslib zintenzivnit konzultace v Radě pro lidská práva OSN. Zahraniční sdělovací prostředky bohužel nadále přinášejí zprávy o pronásledování náboženských menšin a ochránců lidských práv. Podle mého názoru je proto nepřijatelné, abychom podepisovali takové hospodářské dohody.

- Zpráva: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) V této zprávě se říká, že je důležité, aby si pracovníci byli vědomi svých práv a znali dobře pracovní právo a kolektivní smlouvy. Zpravodaj rovněž

dodává, že musí být dodržována směrnice o vysílání pracovníků a vyzdvihuje hodnotu zásad subsidiarity a proporcionality. Tyto požadavky jsou namístě.

Některé formulace ve zprávě jsou však příliš dalekosáhlé. Nemůžeme podpořit formulace, které hájí zavedení právního nástroje upravujícího mzdy, příspěvky na sociální zabezpečení, daně a náhrady za pracovní úraz na úrovni EU a Společenství. Tyto otázky jsou pro nás příliš důležité, než abychom mohli podpořit takovouto formulaci nebo požadavek.

Rozhodli jsme se podpořit alternativní usnesení, které předložila skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu, skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance, neboť omezuje formulace týkající se právního nástroje Společenství. V závěrečném hlasování o zprávě jako celku se zdržíme hlasování, protože některé části textu jsou přínosné, avšak formulace týkající se právního nástroje Společenství jsou příliš dalekosáhlé.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která vyžaduje odpovědná a jednoznačná pravidla pro subdodavatelské vztahy v Evropě. Zpráva chrání zaměstnance, kteří pracují pro subdodavatelské podniky tím, že požaduje, aby Komise přijala jednoznačný právní nástroj Společenství, kterým se zavádí solidární odpovědnost na evropské úrovni.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro přijetí Lehtinenovy zprávy o sociální odpovědnosti subdodavatelských podniků v rámci výrobních řetězců.

Souhlasím se zpravodajem, že využívání subdodavatelů je v Evropské unii velmi časté, což s sebou nese řadu problémů souvisejících například s pracovněprávními dopady na zaměstnance a pracovníky a s problémy při ověřování dodržování povinností v oblasti daňové politiky a v oblasti sociálního zabezpečení.

Sdílím proto názor zpravodaje, že by bylo vhodné zavést na evropské úrovni systém „solidární odpovědnosti“, kdy by byl hlavní dodavatel stimulován k tomu, aby kontroloval, zda subdodavatelé dodržují příslušné právní předpisy. Tím by se také napomohlo při řešení problému šedé ekonomiky a zabránilo nespravedlivé hospodářské soutěži ze strany podniků, které platí svým pracovníkům méně, než je minimální mzda.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Podle studie nadace Dublin Foundation je využívání subdodavatelských vztahů jedním z nejúčinnějších způsobů obcházení právních předpisů v sociální oblasti. Subdodavatelé se nacházejí v různých odvětvích, z nichž nejznámější je stavebnictví. Tato zpráva požaduje, aby Komise přijala konečnou právní úpravu o sociální odpovědnosti v subdodavatelských vztazích v rámci celého výrobního procesu.

Zadavatelé příliš často přenášejí své odpovědnosti na subdodavatele, kteří potom sami provádějí práci. V důsledku toho už není uplatňování pracovního práva sledováno. Pracovníci subdodavatele jsou téměř na konci výrobního řetězce a nevykonávají svou práci vždy v nejlepších podmínkách, v důsledku čehož jsou porušovány základní normy a nejsou dodržována základní práva zaměstnanců. Pro inspektorát práce je obtížné tuto situaci monitorovat, protože není vždy zřejmé, kdo v dané chvíli nese odpovědnost. Subdodavatelé proto ne vždy plní své povinnosti v oblasti příspěvku na sociální zabezpečení, nerespektují minimální mzdy a ne vždy dodržují zákonem stanovené lhůty na odpočinek.

V některých členských státech už nyní nese zadavatel plnou sociální odpovědnost za své subdodavatele. Skutečnost, že přeshraniční práce je nyní mnohem častější, vytváří potřebu přijetí evropské směrnice. Proto tuto zprávu plně podporuji.

- Zpráva: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) V lednu roku 2009 vzrostly ceny potravin v Itálii o více než 40 % nad průměr prvních patnácti členských zemí Evropské unie, což dokládá vážné deformace při promítání cen potravin od produkce ke spotřebiteli.

Podle údajů ISTAT činila v Itálii v lednu roku 2009 míra růstu cen potravin 3,7 %, ve srovnání s 2,3 % ve Francii, 1,9 % ve Španělsku, 1 % v Německu a 2,6 % v Evropské unii. Analýza ISTAT rovněž ukázala, že hlavní rozdíly mezi Itálií a jejími partnery v rámci EU spočívají v ceně chleba, těstovin a výrobků z obilovin obsahujících například mouku, jejíž cena je celosvětově pevně stanovená a je v jednotlivých zemích stejná. Rostoucí rozdíly mezi výrobními a spotřebitelskými cenami potvrzují existenci vážných deformací při přesunu potravin od produkce ke spotřebiteli v Itálii.

Důsledky této skutečnosti pociťují intenzivněji rodiny s nízkými příjmy, pro něž potraviny představují největší položku výdajů. Dopadají i na malé a střední podniky v oblasti zpracování potravin. Problémy způsobené rozdílem mezi výrobními a spotřebitelskými cenami dospěly do bodu, kdy je zapotřebí okamžitého zásahu ze strany evropských orgánů.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy paní Batzeliové (Řecko), protože jsem přesvědčena, že EU musí výrobcům a spotřebitelům pomoci.

Vzhledem ke zneužívání dominantního postavení na trhu ze strany velkých prodejných řetězců jsou ceny, které platí evropští spotřebitelé, v průměru pětikrát vyšší než výkupní ceny potravin. Zemědělci obecně dostávají přibližně 8 % z konečné maloobchodní ceny.

Naléhavě žádáme, aby EU přijala politiky, které usnadní přímý kontakt mezi výrobcí a spotřebiteli. EU musí podpořit využívání nových technologií a internetu a poskytovat jejich prostřednictvím spotřebitelům podrobnější informace o výrobcích a zároveň usnadnit výrobcům přístup na trh.

Je třeba rovněž přijmout opatření, která přiznají větší význam místní produkci a zajistí větší podporu tradičním trhům s potravinami nebo jiným tradičním druhům obchodu.

Tradiční rumunské produkty musí mít podporu na evropském trhu.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose a Britta Thomsen (PSE), písemně. – (DA) Dánští sociálně demokratictí poslanci Evropského parlamentu – Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsenová, Christel Schaldemoseová, Dan Jørgensen a Ole Christensen – hlasovali pro přijetí zprávy o cenách potravin v Evropě. Podle našeho názoru představuje hromadění supermarketů a nedostatek hospodářské soutěže ztrátu jak pro spotřebitele, tak pro zemědělce v EU. Nesouhlasíme však s tvrzením v bodě 6 zprávy, že je politováníhodné, že jsou rušena intervenční opatření. To je nezbytné, pokud se má evropské zemědělství stát ziskovým.

Esther De Lange (PPE-DE), písemně. – (NL) Ráda bych jménem skupiny nizozemské delegace z Křesťansko-demokratické výzvy (CDA) vysvětlila naše hlasování o zprávě paní Batzeliové. Podle našeho názoru se nejedná zrovna o nejelegantnější zprávu. Mnohé body jsou příliš rozvláčné anebo zdvojené. Rovněž máme pochybnosti ohledně některých požadavků, které vykazují příliš silné tendence vůči socialistickým státním zásahům, a rovněž ohledně úplného zákazu prodeje za cenu nižší než jsou výrobní náklady. To může působit jako pěkná myšlenka, v praxi je to však neproveditelné. V zemědělství to považujeme za velmi důležitou skutečnost. Pokud jde o dumping, musí samozřejmě přijmout opatření antimonopolní orgán.

Navzdory těmto skutečnostem jsme hlasovali pro přijetí zprávy paní Batzeliové, neboť obsahuje řadu důležitých prvků, které se alternativní usnesení snaží vypustit. Mám zejména na mysli studii rozdělení ziskové marže v jednotlivých článcích výrobního řetězce potravin a žádost, aby Evropská komise prověřila moc supermarketů v oblasti hospodářské soutěže, jak to Evropský parlament už nejednou požadoval. Podle prohlášení Evropské komise lze studii rozdělení ziskové marže provést na základě údajů, které má Komise již k dispozici, a předpokládáme tedy, že tato studie nebude představovat žádné zásadní navýšení administrativních nákladů.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy o cenách potravin v Evropě, protože jsem přesvědčená, že je zapotřebí politického opatření, které by řešilo nárůst cen zemědělských a potravinářských produktů a značný rozdíl mezi výrobními cenami a cenami, které platí spotřebitel. Cena, kterou zaplatí koncový spotřebitel, je v Evropě přibližně pětikrát vyšší než cena, kterou dostane výrobce, a tato situace má dopad na domácnosti s nízkými příjmy, v nichž výdaje na potraviny představují největší část rodinného rozpočtu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato „přesvědčující“ zpráva Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova jako obvykle obsahuje návrhy, které zahrnují zvýšené výdaje z rozpočtu EU.

Nepodporujeme hlavní myšlenku této zprávy, která mimo jiné lituje probíhajícího rušení intervenčních opatření Společenství na zemědělském trhu. Stejně tak nepodporujeme návrh výboru na přijetí „opatření pro řízení trhu“.

Výbor Evropského parlamentu pro zemědělství a rozvoj venkova by si měl rovněž uvědomit, že cenová situace je v jednotlivých členských státech odlišná. Návrh výboru na vytvoření občanům přístupné celoevropské databáze, která bude obsahovat referenční ceny produktů a vstupů a informace o nákladech

na energii, mzdy, nájemné, poplatky a odvody v celé Evropě, neodpovídá podle našeho názoru realitě. Z řady různých důvodů neexistují předpoklady pro srovnání mezi jednotlivými členskými státy.

Za podivný rovněž považujeme návrh na zavedení zvláštní značky pro evropské zemědělské produkty. Jaké motivy se za tímto návrhem skrývají? Je to pokus o podporu protekcionismu?

Červnový seznam jako obvykle shledává, že za této situace je štěstím, že Evropský parlament nemá v oblasti zemědělské politiky EU pravomoc spolurozhodování. Evropská unie by jinak uvízla v pasti protekcionismu a rozsáhlých podpor jednotlivým skupinám v odvětví zemědělství.

Proto jsme hlasovali proti této zprávě o cenách potravin v Evropě.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Nikdo nezpochybňuje cíl této zprávy o rozdílech mezi výrobními a spotřebními cenami. Je zapotřebí větší transparentnosti trhu s cílem zajistit dostatečnou odměnu pro výrobce a aby výše ceny pro koncové spotřebitele byla opodstatněná.

Avšak text přijatý ve výboru naneštěstí obsahuje návrhy, které nejsou v souladu se sociálně tržním hospodářstvím. Tyto velmi autoritářské návrhy o kontrolách cen, marží a trhů příliš připomínají formulace, které nikdy nefungovaly a které jsme už považovali za minulost.

Lituji toho, že tato zpráva se zaměřuje výhradně na distribuci namísto toho, aby zohlednila výrobní řetězec jako celek. Často jsou to velké zpracovatelské společnosti, které vykupují produkci od zemědělců a zneužívají svého dominantního postavení na trhu a prodávají výrobky distributorům za přemrštěné ceny.

Navíc vytvoření evropské databáze všech možných nákladů a marží, jak to navrhuje zpráva, by měla za následek i značné administrativní náklady pro podniky, které by se v důsledku promítly do maloobchodních cen.

S cílem předejít těmto zlovykům jsem předložil alternativní usnesení, k němuž se připojilo 40 poslanců.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Regulace problémů nekalých praktik uplatňovaných ze strany velkých maloobchodních řetězců vůči výrobcům na úrovni EU je pro Rumunsko velmi důležitá. Kromě nárůstu takzvaných skrytých poplatků, které musejí být za výrobek zaplacený a jejichž náklady nese výrobce, brání supermarkety výrobcům, aby prodávali své produkty v jiných obchodech za nižší ceny. V důsledku všech těchto nařízení jsou výrobky dražší o 30 % a více. Nakonec je to tedy spotřebitel, který zaplatí přemrštěnou cenu výrobku.

Opatření, která navrhuje paní Batzeliová ve své zprávě, se snaží omezit tlak ze strany supermarketů a podporuje přímé vztahy mezi spotřebiteli a výrobcí. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Průzkum ziskové marže navrhovaný ve zprávě o rozdělení ziskové marže umožní vyvodit závěry, na jejichž základě mohou být přijata odpovídající opatření k zajištění průhlednosti cen v řetězci výrobce-zpracovatel-prodejce a postihovat nekalé praktiky.

Jednání o cenách mezi dodavateli a prodejci musí dávat právo i použití jiných cen v jiných případech, a tím přispívat k zajištění zdravého konkurenčního prostředí.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Ve zprávě se opakují dobře známé poznatky o monopolizaci, která vzniká v oblasti zpracování potravin a jejich uvádění na trh. Neuvádí se tu však, že tato situace je důsledkem vědomé volby ze strany EU a vlád členských států v rámci lisabonské strategie společné zemědělské politiky.

Liberalizace trhu, pobídky pro slučování a přejímání podniků a honba za ziskem a konkurenční boj v potravinářském průmyslu mají za následek převahu nadnárodních firem, vyšší ceny potravin, nižší výkupní ceny a vyšší zisky kapitálu.

Společná zemědělská politika k tomuto vývoji nepochybně přispěla tím, že zrušila minimální výkupní ceny a prodala malé a střední zemědělce WTO, takže nadnárodní společnosti mohou vykupovat suroviny za směšně nízké ceny, a tím potírat a utlačovat zemědělská družstva a to navzdory pokryteckým prohlášením stran, které podporují jednosměrnou Evropu.

Jako příklad mohu uvést výrobu mléka v Řecku, kde mléčný kartel stlačuje výkupní ceny a udržuje vysoké spotřebitelské ceny, díky čemuž shrábne značný zisk. V současnosti podporuje spotřebu produktů s poněkud

omezenou výživnou hodnotou, čímž nutí tisíce chovatelů, kteří nejsou schopni prodat své výrobky v zemi, která produkuje pouze 50 % své poptávky, jít s kůží na trh.

Boj za kvalitní a bezpečné potraviny a za přežití chudých zemědělců vyžaduje silné spojení pracovníků, zemědělců a živnostníků, stejně jako zapojení občanů a vytvoření občanského hospodářství.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Nárůst cen potravin v Evropě je zcela evidentní. Je to velký problém vyžadující okamžitou reakci ze strany Evropské unie. Hlasoval jsem proto pro přijetí zprávy paní Batzeliové, která podle mého názoru přistupovala k celé záležitosti komplexně a navrhla velmi užitečná opatření na řešení tohoto problému.

Je naší povinností přijmout opatření na snížení rozdílů mezi výrobními a spotřebitelskými cenami způsobenými nezdravými mechanismy promítání cen, které zahrnují i spekulace s potravinami a velký podíl zprostředkovatelů. Souhlasím se zpravodajkou, že k významnému nárůstu spotřebitelských cen ve srovnání s cenami výrobními přispěla zvětšující se koncentrace trhu s potravinami a jejich distribuce.

Existuje naléhavá potřeba opatření, jako jsou opatření navrhovaná paní Batzeli, požadující větší transparentnost tvorby cen a ziskových marží prostřednictvím koordinovaných opatření ze strany vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, lepší regulaci trhu a sledování vývoje cen v Evropě a opatření, která účinněji povzbudí spotřebitele k nákupu místních potravin, jež svou podstatou pomáhají zkrátit distribuční řetězce a podporují tradiční trhy s potravinami, které se v současnosti potýkají s vážnými problémy.

- Zpráva: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), písemně. – Společně se svými kolegy z labouristické strany v Evropském parlamentu jsem se rozhodl podpořit původní zprávu, která nabízí nejuspokojivější odpověď na stovky petic předložených evropskými občany, oběťmi masivní honby za urbanizací ve Španělsku, nadměrné výstavby nemovitostí a ničení pobřeží.

Předložené alternativní usnesení zprávu zásadním způsobem mění a neodpovídá stanovisku, které zastáváme již 5 let.

Derek Roland Clark (IND/DEM), písemně. – Tato zpráva je jen kosmetickým cvičením s cílem vzbuzovat falešné naděje mezi stovkami občanů, kteří předložili petice, v době blížících se voleb do Evropského parlamentu. Tvrdí se v ní, že můžeme podniknout opatření, což – jak zdůrazňuje Výbor pro právní záležitosti – není v pravomoci EU; takže ani hrozba paní Aukénové, že bude blokovat příští rozpočet EU, pokud nebudou požadavky zprávy splněny, nemůže pomoci těm, kteří si ve Španělsku koupili nemovitosti a později o ně byli připraveni. UKIP se nebude podílet na tomto podvodu.

Richard Corbett (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy, která reaguje na velký počet petic adresovaných Parlamentu ze strany obětí a dotčených občanů z celé Evropy. Tato zpráva ukazuje, že rozsáhlá urbanizace v řadě regionů Španělska byla prováděna způsobem, který porušuje vlastnická práva, ničí životní prostředí, narušuje kvalitu vody a zásobování vodou a ponechává oběti, které často přišly o celoživotní úspory, bez možnosti náhrady či odškodnění.

Doufám, že tato zpráva pomůže řadě voličů mého volebního obvodu a občanům z celé Evropy, kteří byli touto situací postiženi, v jejich boji za spravedlnost.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – S ohledem na střet zájmů jsem se zdržel veškerých hlasování.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Podle všeho nastal vážný problém v odvětví stavebnictví ve Španělsku, kde údajně nic netušící občané nakoupili v dobré víře nemovitosti, k jejichž vybudování, jak se později ukázalo, neměly stavební společnosti zákonné oprávnění. To jsou však problémy, které mohou a měly by být řešeny v rámci právního systému členských států. Jsou-li vyčerpány všechny vnitrostátní opravné prostředky podle článku 35 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, mohou se evropské občany obrátit na Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku.

Není důvod k přijímání jakýchkoli právních předpisů na úrovni EU k této záležitosti, ani není žádný důvod, aby se do ní zapojoval Evropský parlament jakožto orgán. Rovněž si nepřejeme podílet se na různých alternativních návrzích usnesení, které předkládají španělské poslanci komplikující celou věc záležitostmi domácí politiky.

Fiona Hall (ALDE), písemně. – Předkládám vysvětlení hlasování ke zprávě paní Aukenové na podporu tří voličů, kteří se na mě obrátili s prosbou o pomoc. Ve všech třech případech se jednalo o voliče, kteří vynaložili své celoživotní úspory na koupi domu a pozemku ve Valencii. Ve všech případech byl nákup proveden v souladu s právními postupy. Ve všech případech se však tito lidé následně stali obětí nezákonného zabránění půdy ze strany valencijských orgánů.

Jsou to jen tři případy z tisíců evropských občanů, kteří se stali obětí nespravedlnosti jen proto, že vlastnili nemovitosti ve Španělsku. Žádám Komisi, aby jednala rychle a rozhodně v souladu s doporučením zprávy paní Aukenové.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy paní Aukenové, která jednoznačně kritizuje bezohledné územní plánování španělského státu a poukazuje na zneužívání prostředků Společenství v oblasti plánování a životního prostředí.

Rád bych poukázal na neúspěšnost španělských poslanců z Lidové strany (PP) a Španělské socialistické dělnické strany (PSOE). Nedokázali dospět k dohodě a předložit alternativní usnesení, které by získalo potřebnou většinu; oba tábory proto zůstaly poraženy. Opět zcela jasně prokázali, že jediné, na čem se shodnou, je jejich odpor vůči baskickému nacionalismu. Socialisté i lidovci se snažili přimět své kolegy poslance, aby hlasovali pro jejich usnesení, která se pokoušela značně zmírnit kritiku zpravodajky.

Já bych připomněl, že španělská vláda se systematicky podílí na krutém zacházení se svými občany, ničení životního prostředí a rozsáhlé korupci. Domnívám se, že uvedené pravomoci by měly být bezodkladně převedeny na Euskadi.

David Martin (PSE), písemně. – Tisíce evropských občanů se stávají oběťmi systému rozsáhlé urbanizace, jak to vyjadřuje značný počet petic týkajících se porušení legitimních práv evropských občanů v oblasti majetku a životního prostředí. Tento problém způsobily veřejné zakázky s nedostatečnou kontrolou postupu urbanizace ze strany místních a regionálních orgánů. Přijaté usnesení by mělo přinést konkrétní řešení lidem žijícím v dotčených oblastech Španělska.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), písemně. – (ES) Od počátku jsem se podílel na formulování zprávy Aukenové, která získala podporu jak španělských, tak evropských obyvatel, a z celého srdce se stavím za její obsah. Plně podporuji tuto zprávu, protože jednoznačně odhaluje zapojení všech složek španělské státní správy, od ústřední vlády po samosprávné regionální vlády a místní orgány při vytváření hospodářského modelu založeného na spekulaci s pozemky, jež ničí životní prostředí, hospodářství a sociální rozvoj Španělska.

Tato zpráva, která odolala tlaku Lidové strany (PP) a Španělské socialistické dělnické strany (PSOE), zdůrazňuje shovívavost politických i soudních rozhodnutí v této otázce, která měla za následek beztrestnost v rámci orgánů státní správy. Zahrnuje rovněž vyhlášení moratoria na ty stavební projekty, které neodpovídají kritériím udržitelnosti životního prostředí a sociální odpovědnosti, tak, aby mohly být vyšetřeny nekalé praktiky a aby se zabránilo v pokračování politiky *faits accomplis*.

Zpráva obsahuje výzvu španělské vládě, aby sestavila pracovní skupinu, v níž budou zastoupeny všechny složky státní správy. Ve zprávě se požaduje, aby byla zahájena veřejná rozprava k urbanistickému plánování ve Španělsku, které umožní přijmout legislativní opatření proti spekulacím a neudržitelnému rozvoji a ukončí legislativní praxi *à la carte* samosprávných regionů, jako jsou Aragón a Valencia.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy paní Aukenové o dopadu rozsáhlé urbanizace ve Španělsku na práva evropských občanů, životní prostředí a uplatňování právních předpisů EU, na základě obdržení petic.

Existuje řada dokladů o rozsáhlé urbanizaci v pobřežních oblastech, za kterou nesou odpovědnost ústřední, samosprávné a místní orgány státní správy. Uvedly do praxe model neudržitelného rozvoje, který má velmi vážné ekologické, sociální a hospodářské dopady. V důsledku této činnosti byly způsobeny nevratné škody na biologické rozmanitosti a neporušenosti životního prostředí řady regionů Španělska. Řešení těchto obvinění jsou pomalá a vynesené rozsudky nejsou pro oběti satisfakcí. Řada lidí proto vznesla výhrady vůči španělskému systému soudnictví.

Je třeba zdůraznit, že tisíce evropských občanů, kteří koupili nemovitosti ve Španělsku za různých okolností, se staly obětí zneužití v souvislosti s urbanizací. Přestože se tohoto zneužití dopouštěly místní orgány, hrozí uvedeným nemovitostem demolice.

V souvislosti s těmito skutečnostmi by měla být španělská vláda vyzvána, aby provedla důkladný přezkum právních předpisů týkajících se práv individuálních vlastníků nemovitostí a dopadu rozsáhlé urbanizace s cílem ukončit porušování práv a povinností zakotvených ve Smlouvě o ES.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Rád bych poblahopřál zpravodajce k její práci a uvedl, že vítám její zprávu o dopadu rozsáhlé urbanizace ve Španělsku na práva evropských občanů, životní prostředí a uplatňování právních předpisů EU; tento dopad byl zvláště negativní, jak dokládá řada peticí, které jsme obdrželi od obyvatel oblasti.

Domnívám se, že v tomto případě se Petiční výbor vážně zabýval žádostmi občanů, kteří jsou znepokojeni ničením přirozené krajiny, nerespektováním smluvních pravidel a ochrany životního prostředí, stejně jako rozsáhlou stavební činností. Doklady, které tento výbor předložil na základě zjištění vyšetřovací mise v oblasti, jednoznačně dokazují zásahy způsobené stavebním průmyslem a potřebu chránit práva španělských občanů zaručená ve Smlouvách.

Zmíněnou zprávu proto podporuji; je plně v souladu se zásadou subsidiarity, a doufám, že místní orgány ve Španělsku přijmou potřebná opatření, aniž by Evropská komise s nimi musela zahájit řízení o porušení předpisů.

Søren Bo Søndergaard a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Hlasovali jsme pro přijetí zprávy ze solidarity s postiženými. Zastáváme však názor, že údajné porušení španělských, evropských a mezinárodních právních předpisů by měly řešit španělské orgány, Evropský soudní dvůr a Evropský soud pro lidská práva.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Jsem ráda, že Parlament hlasoval pro přijetí této zprávy. Mnoho skotských občanů upadlo do španělské pozemkové pasti a přišlo o své domovy, na které řada z nich šetřila celý život. Španělská vláda musí učinit vše, co je v jejích silách, aby se postižení dočkali spravedlnosti. Řada lidí byla oklamána a obelhána ohledně svých nemovitostí a musí existovat právní prostředek k nápravě této situace.

Diana Wallis (ALDE), písemně. – Hlasovali jsme pro přijetí zprávy o dopadu rozsáhlé urbanizace ve Španělsku, protože je výrazem výsledků řady let důkladné práce Petičního výboru v reakci na stovky peticí desítek tisíc občanů, včetně vyšetřovacích inspekcí a rozprav se všemi dotčenými stranami a byla přijata ve výboru velkou většinou poslanců ze všech politických stran. Jako zvolení zástupci jsme povinni zajistit, aby evropští občané, které jsme vybízeli k využívání práv volného pohybu, nebyli vystaveni svévolným a neoprávněným omezením ze strany hostitelského státu.

Uznáváme, že v souladu se Smlouvami je za sledování uplatňování právních předpisů Společenství odpovědná v první řadě Komise. Rovněž uznáváme, že Smlouvy nemají žádný účinek na domácí právní předpisy, jimiž se řídí systém vlastnictví nemovitostí. Jsme však rovněž přesvědčeni, že: za prvé, Petiční výbor Parlamentu jakožto „oči a uši“ evropských orgánů by měl poukazovat na veškeré systémové problémy týkající se svobody pohybu tisíců našich občanů, které se projeví v průběhu petičního řízení.

Za druhé, domníváme se, že se jedná o porušení právních předpisů Společenství, zejména právních předpisů v oblasti životního prostředí a zadávání veřejných zakázek.

Thomas Wise (NI), písemně. – Jako vášnivý odpůrce Evropské unie a jejího stálého vměšování do našeho života hlasuji soustavně proti většině zpráv, o jejichž posouzení jsem byl požádán. Nutně se tu a tam objeví zpráva, která jednoduše požaduje rozdílný přístup, a jsem přesvědčen, že zpráva paní Aukenové mezi ně patří. Oslovila mne řada bývalých spoluobčanů, kteří se snažili pouze žít řádným, zákonným a udržitelným životem ve Španělsku. Skutečnost, že se stali obětí boje byrokracií, je nyní věcí minulosti, a doufám, že tato zpráva vynutí spravedlivé řešení.

Mé jednání neznámá, že bych zmírnil svůj postoj vůči EU a jejím neprostupným, nepružným a nekontrolovatelným strukturám. Pokud však podřízené byrokracie nevyřeší problémy, které samy vytvořily, je třeba nalézt řešení.

Doufám, že nesčetné množství problémů vzniklých vinou španělských orgánů bude vyřešena a to co nejrychleji a v nejlepším zájmu voličů mého volebního okrsku.

Trápím se myšlenkou, že takovýto zásah nemusí být nutné řešením. V zemi EU je jediným trvalým zákonem zákon nechtěného.

- Zpráva: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy. Vidím ve zvolení prezidenta Obamy významnou příležitost k nové politice vědomí odpovědnosti vůči světu, zlomový okamžik v dějinách Spojených států a rovněž celého světa.

Pokrok by měl spočívat v nové politice vědomí odpovědnosti vůči světu, v níž by měla EU sehrát klíčovou roli. Máme nyní příležitost obnovit odpovědnost vůči světu v rámci nových orgánů s ohledem na nadcházející volby do Evropského parlamentu.

Vítězství demokratického kandidáta je dalším dokladem výjimečné kapacity k obnově, která se projevila tolikrát v obtížných dobách v dějinách USA. Nové vedení USA by mohlo vést ke zlepšení společné politiky EU-USA, které se jako společní partneři bok po boku mohou podílet na řešení řady globálních problémů, jimž čelí představitelé obou kontinentů, jako např. změna klimatu, globální výzvy, regionální problémy, obrana, hospodářské otázky a obchod. Musíme čelit těmto problémům společně s odhodláním a tvořivostí. Prezident Obama představuje to, co je na Spojených státech i dnešním složitým a globalizovaným světě neustálé proměny tak pozitivní a působivé.

Transatlantické vazby zůstávají zásadní. Věřím v úlohu, kterou budou USA nadále v tomto ohledu sehrávat pod vedením zvoleného prezidenta Obamy.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Tato obsáhlá zpráva zcela správně hájí posilování vztahů mezi Evropou a Spojenými státy. Projednávají se zde podrobně záležitosti jako Blízký východ, Pákistán, Afghánistán, Rusko, obrana, bezpečnost a hospodářské a obchodní záležitosti.

Je však nepřijatelné, že zpravodaj výslovně předjímá vstup v platnost Lisabonské smlouvy, když je zcela zřejmé, že většina občanů nechce mít nic společného s evropskou ústavou ani její kopií. Je dobře, že zpravodaj věnuje pozornost palestinské otázce, proč zde však není zmínka o právu Izraele na bezpečnost? Vzhledem k této zaujatosti jsem hlasoval proti této zprávě.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Monova zpráva se věnuje tématu transatlantických vztahů po volbách v USA. Podpořil jsem tuto zprávu, protože se domnívám, že úzká spolupráce mezi Spojenými státy a Evropskou unií má v současnosti zásadní význam prakticky ve všech oblastech: politika, obrana, hospodářství, energetika, životní prostředí, kultura, věda atd.

Měli bychom si uvědomit, že hrubý domácí produkt Spojených států a Evropské unie tvoří dohromady více než 50 % světového HDP. Nový transatlantický program, který funguje od roku 1995, by měl být nahrazen rámcovou dohodou o transatlantickém partnerství, který by byl systematicky aktualizován. USA a EU se nutně podílejí na snahách o zlepšení bezpečnosti a pořádku ve světě. To samozřejmě vyžaduje spolupráci s dalšími zeměmi, zejména s Čínou, Indií a Ruskem.

Rovněž považuji za vhodné úvahy o potřebě reformy OSN, včetně potřeby reformy činnosti Rady bezpečnosti. Transatlantická spolupráce nesmí pomíjet úlohu NATO. V současnosti bychom měli za nejdůležitější považovat co nejrychlejší a nejúčinnější opatření na zpomalení růstu hospodářské krize. Dále připomínám, že v této souvislosti bychom měli rovněž vyhradit prostor pro Kanadu, Mexiko a jižní Ameriku.

Doufejme, že slova současného prezidenta USA Baracka Obamy, že Amerika nemá lepšího partnera než Evropu, se potvrdí i v každodenní praxi. Je to důležité, pokud se máme stát rovnými partnery při řešení výzev, kterým naše civilizace čelí.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Velká očekávání Evropského parlamentu spojená se zvolením Baracka Obamy prezidentem Spojených států amerických se ve skutečnosti týkají pouze imperialistů, kteří mají dobrý důvod očekávat, že to lépe poslouží jejich zájmům. Lidé by si neměli činit iluze, že dojde ke změně politiky v jejich prospěch. Navíc projevy a prohlášení nového prezidenta USA nedávají prostor pochybnostem.

Ve zprávě se požaduje, aby po zmíněných volbách byla navázána ještě užší a hlubší spolupráce mezi EU a USA a NATO. Zpravodaj tedy navrhuje vytvoření orgánu, který by koordinoval zahraniční a bezpečnostní politiku těchto dvou imperialistických středisek (EU a USA) na ještě vyšší úrovni.

V době, kdy vrcholí konkurenční boj a antagonismus jako důsledek kapitalistické finanční krize, se evropští a američtí imperialisté snaží koordinovat svou spolupráci s cílem potlačit opozici zdola. To je skutečným cílem volání po společných a účinných opatřeních na boj proti globálním výzvám, v otázkách obrany a

bezpečnosti a v regionálních otázkách. Typickým příkladem toho je ochota, vyjádřená v této zprávě, přijmout v EU vězně z Guantánama, pokud o to USA požádají.

Lid musí vytvořit společnou frontu proti spojenému útoku, který je proti němu veden ze strany EU, USA a NATO, a zvrátit imperialistický řád.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti Millán Monově zprávě o stavu transatlantických vztahů po volbách v USA, protože nepovažuji za správné, aby Evropská unie po vstupu v platnost Lisabonské smlouvy a odpovídajících zahraničně politických nástrojů zaujímala silnější a soudržnější úlohu na mezinárodní geopolitické scéně. Navíc zcela nesouhlasím s úlohou transatlantického partnerství a NATO v kolektivní bezpečnosti.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Připisuji značný význam transatlantickým vztahům a soustavně hájím oživení a posílení NATO. Navzdory převažujícím trendům této zprávy však nejsem přesvědčen, že by to mělo znamenat nahradit silné vazby mezi Spojenými státy a jednotlivými členskými státy (zejména Británie) partnerstvím EU-USA. Jako příklad mohou sloužit zmínky o Lisabonské smlouvě, kterou naši lidé nechťejí, či návrh, aby údajný vysoký zástupce/místopředseda Komise spolupředsedal Transatlantické politické radě. Navíc mám konkrétní výhrady vůči hlediskům této zprávy, která se zabývá obranou EU. Zpráva vítá posílení obranné kapacity v Evropě a výslovně podporuje evropskou bezpečnostní a obrannou politiku, vůči které jsou konzervativci trvale v opozici.

Z tohoto důvodu jsem se zdržel hlasování o této zprávě.

- Turkmenistán (B6-0150/2009)

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Raději bych se zdržel hlasování o návrhu usnesení o dohodě o obchodu s Turkmenistánem. I když uznávám význam hospodářských a obchodních vztahů při otevírání turkmenské společnosti, pochybuji, zda je prozatímní dohoda pro obě strany nejlepším řešením.

- Zpráva: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti tomuto usnesení, protože podle mého názoru tím Parlament podřívá vlastní důvěryhodnost. Z této sněmovny se neustále ozývají mnohomluvná prohlášení o lidských právech zdůrazňující, že lidská práva jsou nejdůležitějším cílem zahraniční politiky – nyní se však chystáme podepsat smlouvu se zemí, která právě tato lidská práva rozsáhle porušuje. Důvodem je vždy přesvědčení, že samotný podpis takové smlouvy zlepší v dotčené zemi stav lidských práv. Stejný příběh slyšíme od obhájců přistoupení Turecka: ano, lidská práva jsou porušována a mučení je na denním pořádku, avšak jakmile Turecko přistoupí k EU, to vše bude minulostí. Skutečnost však dokládá opak.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Rozhodl jsem se zdržet se hlasování o Casparyho zprávě o obchodu s Turkmenistánem. Mohu podpořit jen některé jeho body, ale nikoli dokument jako celek. Z tohoto důvodu nebudu hlasovat proti, ale zdržím se raději hlasování.

- Zpráva: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy. Internet v současnosti představuje základ všech našich osobních i institucionálních vztahů. Naše osobní údaje nyní vlastní řada společností, které často využívají těchto informací bez řádného povolení. Ze všech těchto důvodů vyplývá, že základní právo na soukromí na internetu je třeba chránit.

Internet může rovněž poskytovat významnou podporu dalších základních práv, jako je svoboda projevu, politické činnosti a sdružování. Na druhé straně však otevírá možnost množství trestné činnosti. Jako příklad tohoto zvráceného zneužití internetové sítě může sloužit rozmach dětské pornografie, která v současnosti zaplavuje internet a které jsme povinni učinit přítrž.

Je proto nezbytné přijmout konkrétní opatření na ochranu a podporu základních svobod jednotlivců využívajících internetovou síť. Naše opatření se musí zakládat na soukromí a bezpečnosti, přičemž je třeba soustavně věnovat pozornost základnímu právu na vzdělání a přístup k informačním systémům.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Internet představuje výrazný technologický pokrok, který umožňuje uživatelům vzájemné propojení a vytváření osobních, profesních a vzdělávacích vztahů, šíření vědomostí a podporu a prohlubování kultury.

Internetový zločin se rozrůstá a internet se jako snadno dostupný, levný a velmi mocný nástroj stal oblíbeným nástrojem zločineckých sítí. Za poslední rok vzrostl počet případů zneužívání dětí na internetu o 16 %, přičemž ve většině případů nebylo možné viníky účinně potrestat a často ani odhalit. Pokud jde o terorismus, existuje už přibližně 5 000 teroristických propagandistických stránek, které jsou prostředkem radikalizace a náborů a slouží současně jako zdroj informací o teroristických metodách a zdrojích.

Uznávám naléhavou potřebu nalézt řešení a vytvořit odpovídající legislativní nástroje pro boj se zločinem, aniž by docházelo k nadměrným a zbytečným kontrolám ve formě cenzury a tajného sledování přenosů dat na internetu.

Koenraad Dillen (NI), *písemně*. – (NL) Je to dobré usnesení, které nastoluje rovnováhu mezi právy a povinnostmi a představuje odvážnou výzvu proti cenzuře. V posledních letech jsme byli příliš často svědky pokusů vystavit ve jménu politické korektnosti cenzuře dokonce i internet a vylučovat kontroverzní myšlenky nejen z tištěných tiskovin, ale i z celosvětové sítě (World Wide Web). Sít je už dlouhou dobu trnem v oku inkvizitorů kontrolujících sdělovací prostředky, kteří by rádi postavili mimo zákon jakoukoli kritiku multikulturní společnosti, například prostřednictvím protirasistické právní úpravy.

Svoboda na internetu je nejlepší zárukou svobody projevu.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí Lambrinidisovy zprávy k posílení bezpečnosti a základních svobod na internetu, považuji za nezbytné, aby Evropská unie přijala opatření s cílem uvést do souladu základní práva uživatelů internetu s bojem proti internetovému zločinu a to v zájmu ochrany občanů, zejména dětí. Proto považuji za nezbytné, aby byla vypracována právní úprava v oblasti ochrany údajů, bezpečnosti a svobody projevu.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Svoboda projevu a právo na soukromý život jsou absolutní práva, která nesmí být za žádných okolností porušována. Přirozeně jsme přesvědčeni, že tato práva se vztahují rovněž na internet, čímž je zaručeno právo jednotlivce na svobodný projev.

Rovněž se domníváme, že možnost odstranění osobních údajů z databází a internetových stránek by měla být samozřejmostí a měli bychom vyzvat společnosti, aby zaručily jednotlivcům možnost nechat své osobní údaje odstranit z databází. Jsme však přesvědčeni, že neexistence těchto záruk je prvořadým mezinárodním problémem, který mohou proto nejlépe vyřešit mezinárodní zákonné předpisy a úmluvy.

Červnový seznam velmi podporuje záruky bezpečnosti a základních svobod na internetu, nesouhlasíme však s některými formulacemi v této zprávě. Ve zprávě se například vítá postup přijetí směrnice o opatřeních zaměřených na vymáhání práv duševního vlastnictví. S tím rozhodně nesouhlasíme a nepřijmeme si harmonizaci evropského trestního práva. Zpravodaj se rovněž snaží srovnávat právo na internet s právem k přístupu ke vzdělání. Považujeme toto tvrzení za arogantní, protože právo a příležitost k navštěvování školy není v řadě členských států EU samozřejmostí.

Dobré úmysly však v této zprávě převažují nad zápory, a rozhodli jsme se proto hlasovat pro její přijetí.

Genowefa Grabowska (PSE), *písemně*. – (PL) Plně podporuji Lambrinidisovu zprávu o bezpečnosti a základních svobodách na internetu. Považuji ji za velmi důležitou až nezbytnou vzhledem k naší téměř všeobecné přítomnosti na světové síti. Jinými slovy internet se stal součástí našeho každodenního života.

Neumíme si představit lepší zdroj informací, ať už píšeme knihu, nebo chceme připravit vybrané jídlo a hledáme zajímavý recept. Nejsme si vždy vědomi toho, že naše přítomnost na internetu zanechává stopy, které mohou být použity proti nám, například lidmi zabývajícími se marketingem, zpravodajskými službami či dokonce zloději totožnosti.

Internet může být na druhé straně i pohodlným nástrojem komunikace pro zločince a teroristy. To je důvod, proč je tak obtížné vypracovat přiměřené právní předpisy, které budou vyváženým a účinným prostředkem, který umožní lidem bezpečně využívat všechny výhody internetu a zároveň redukovat skutečné a vážné hrozby související s jeho zneužitím.

Podporuji proto návrhy zpravodaje, jejichž cílem je nastolit rovnováhu mezi soukromím a bezpečností jednotlivců na síti při plném respektování základních práv a svobod. Rovněž se domnívám, že kromě starostí o kvalitu služeb jsou orgány veřejné správy odpovědné za zajištění přístupu na internet pro nejchudší obyvatele i pro ty, kteří žijí v těch nejizolovanějších regionech země.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Používání internetu a jeho rozvoj jsou bezpochyby zdrojem důležitého pokroku, zejména pokud jde o svobodu projevu a demokracii. Nastolení rovnováhy mezi touto svobodou, ochranou soukromí a potřebou bezpečnosti na internetu představuje skutečnou výzvu.

To platí zejména pro politická opatření. Někteří lidé v opozici nebo lidé, kteří zastávají kontroverzní politické názory, nemají přístup k různým sdělovacím prostředkům a vnímají internet jako příležitost přednést své poselství světu. Tato svoboda by neměla být cenzurována. Čína, Kuba a Barma jakožto skutečně totalitární státy bez váhání umlčují svobodu projevu systematickým cenzurováním a filtrováním informací a opovrhují všemi zásadami demokracie a svobody.

Filtrování informací na internetu v zájmu boje proti pornografii, dětské pornografii a terorismu je nezbytné, avšak tato bdělost musí být jednoznačně vymezena a kontrolována.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Lambrinidisova zpráva je první zprávou, která se zabývá problémem internetu z hlediska uživatele jakožto hlavním tématem. Hlasoval jsem pro schválení této zprávy, protože jsem přesvědčen, že se jedná o zprávu vyváženou a závažnou, která pokrývá všechna nejzajímavější témata v této oblasti.

Jako zpravodaj skupiny PPE-DE k této zprávě považují uznání práva uživatele nad umístěným obsahem, zejména právo tento obsah trvale odstranit, stejně jako žádost, aby budoucí regulační mechanismy definovaly digitální identitu a navrhly specifická opatření na její ochranu, za důležitý přínos.

Ve zprávě je vyzdvížen význam spolupráce mezi dotčenými subjekty při rozvoji internetu s cílem vytvořit nástroje samoregulace či společné regulace (například sbírka cvičebních postupů), které doplní stávající právní úpravu. Vzhledem k rychlému rozvoji internetu jsou tyto regulační metody mnohem účinnější než tradiční právní předpisy, protože je schvaluje a uplatňuje většina dotčených subjektů bez jakéhokoli nátlaku ze strany státu.

Internet je největším veřejně přístupným prostorem na světě, a pokud se nechceme nechat zaskočit jeho rychlým rozvojem, musíme k tomuto tématu přistupovat vyváženě a realisticky, aby se budoucí regulace kyberprostoru zaměřovala konkrétněji na uživatele.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro přijetí Lambrinidisovy zprávy o posílení bezpečnosti a základních svobod na internetu.

Plně podporuji cíle tohoto návrhu, v souladu s nimiž mají všechny dotčené strany jednat na různých úrovních prostřednictvím stávajících vnitrostátních, regionálních a mezinárodních nástrojů a rovněž si vyměňovat osvědčené postupy, aby jejich reakce odpovídala požadavkům a problémům různých uživatelů internetu a různým on-line činnostem.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Podporuji cíle této zprávy k posílení bezpečnosti a základních svobod na internetu.

Recyklace lodí (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí návrhu usnesení o bezpečné recyklaci lodí, protože se domnívám, že je nezbytné, aby se tato problematika řešila jako nedílná součást životnosti lodí. Lodě, které jsou na konci své životnosti, by měly být kvůli nebezpečným látkám, jež obsahují, považovány za nebezpečný odpad, a měla by se na ně proto vztahovat Basilejská úmluva.

S uspokojením shledávám, že Společenství je ochotno zlepšit postupy demontáže lodí.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Cílů EU na ochranu životního prostředí lze plně dosáhnout pouze tehdy, pokud budou začleněny do jednotlivých odvětví politik Společenství. Proto se tento návrh usnesení zaměřuje na urychlení všech opatření, která musí Evropská unie přijmout, s cílem zajistit, aby demontáž lodí, které jsou na konci své životnosti, probíhala v podmínkách, zaručujících bezpečnost pracovníků a odpovídající ochranu mořského prostředí.

S ohledem na celosvětové vyřazování tankerů s jednoduchým trupem a nahromadění starých plavidel, která se v současné době stahují z trhu, z nichž mnohá obsahují nebezpečné látky, povedou podle předpokladu k nekontrolované expanzi těchto zařízení, která nesplňují normy, do jižní Asie a tato praxe se rozšíří i do zemí afrického regionu. Všechny tyto důvody nás vedou k tomu, abychom podpořili návrh usnesení a rovněž

všechny kroky zaměřené na zajištění dodržování mezinárodních předpisů v oblasti bezpečnosti a ochrany životního prostředí.

Předsedající. – Tímto končí vysvětlení hlasování.

Naše zasedání bude nyní přerušeno. Bude pokračovat za chvíli v 15:00 otázkou k ústnímu zodpovězení o úloze kultury v rozvoji evropských regionů.

6. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:15 a znovu zahájeno v 15:00.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

místopředsedkyně

7. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

8. Úloha kultury v rozvoji evropských regionů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava k otázce k ústnímu zodpovězení (O-0064/2009), kterou pokládá Doris Packová, jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů Komisi, o úloze kultury v rozvoji evropských regionů (B6-0226/2009).

Doris Pack, autorka. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, setkáváme se v neobvyklé době, ale přece se otázka k ústnímu zodpovězení, kterou dnes předkládáme, zrodila na půdě meziskupiny „Duše pro Evropu“. Jsme přesvědčeni, že nalezneme tuto duši v našich nejstarších celcích – v regionech –, kde spolu lidé navzájem komunikují se zvláštním přízvukem, specifickým dialektem nebo dokonce regionálním jazykem, kde má místní kuchyně svou specifickou chuť, kde se na trzích prodávají skutečně místní druhy ovoce a zeleniny, kde stále žijí konkrétní lidové písně, odkud pocházejí konkrétní pověsti a mýty: stručně řečeno, kde lidé mají pocit, že sem patří, kde se lidé cítí doma.

V důsledku šířící se globalizace je mnoho oblastí ohroženo standardizací a mnohé jedinečné rysy se ztrácejí. Pouze úžasné a skvělé regiony Evropy si mohou uchovat svou zvláštnost a musí mít možnost spoléhat se na ochranu ze strany Evropské unie. Bohatství a rozmanitost evropských regionů, které byly často nepřáteli, byly okupovány, rozdělovány, ničeny válkou a opět spojovány, je třeba zachovat. Regiony jsou jako naše kmenové buňky. Evropská unie vytváří něco jako kulturu malých a má v tomto ohledu i závazky v oblasti lidských práv.

Naše krátká rozprava a usnesení by měly podnítit Komisi k nalezení způsobů většího zviditelnění bohatství regionů a nalezení způsobů, jimiž může EU přispět k jejich zachování a dalšímu rozvoji. Evropský kulturní potenciál musí být využíván strategicky. V roce 2009, který je rokem tvořivosti a inovace, by měly být smysluplně využity možnosti spojování myšlenek a iniciativ ze strany státní a veřejné služby na místní a regionální úrovni.

Ráda bych řekla členům Výboru pro regionální rozvoj, že naším záměrem rozhodně není omezovat stávající regionální politiku – chceme jen doplnit její kulturní rozměr. Žádáme Komisi, aby ona vykonala svůj díl.

Joe Borg, člen Komise. – Paní předsedající, dovoluji mi úvodem, abych vám poděkoval za příležitost promluvit jménem pana komisaře Figel'a o postavení kultury v našich politikách a o jejím zvláštním přínosu k rozvoji evropských regionů a měst. Význam kultury lze na úrovni Společenství zohledňovat různými způsoby.

V rámci politiky soudržnosti EU se regionálním a místním strategiím podařilo úspěšně začlenit kulturu do podpory tvořivosti a inovace. Politika soudržnosti například podporuje ochranu našeho kulturního dědictví, rozvoj kulturní infrastruktury a služeb, rozvoj přitažlivosti regionů a jejich vazbu na udržitelný cestovní ruch a rovněž obnovu místních hospodářství a tvorbu přeshraničních strategií.

V roce 2007 Komise zahájila Evropský program pro kulturu, jehož realizace nyní prochází první fází. Tento nový strategický přístup ke kultuře stanoví obecné cíle pro rozvoj hospodářské, sociální a politické hodnoty kultury posilováním její propojující úlohy. V tomto rámci Komise a členské státy spolupracují metodou nové otevřené součinnosti k posílení společných snah v oblastech s přímým dopadem na místní a regionální

rozvojové strategie. To například pomůže v nejvyšší míře využít potenciál průmyslových odvětví v oblasti kultury a tvorby, zejména malých a středních podniků, a podporovat přístup ke kultuře a mobilitu profesionálních umělců.

Jako příspěvek k pokračující diskusi zahájí Komise v blízké době studii o přínosu kultury místnímu a regionálnímu hospodářskému rozvoji v rámci evropské regionální politiky. Výsledky této studie pomohou ukázat význam investic do průmyslových odvětví v oblasti kultury a tvorby a vazby mezi těmito investicemi, konkrétními cíli regionálního rozvoje a lisabonským programem pro růst a tvorbu pracovních míst. Studie rovněž přispěje k přípravě zelené knihy o potenciálu průmyslových odvětví v oblasti kultury a tvorby, kterou v současnosti připravujeme a kterou má Komise přijmout na začátku roku 2010.

Komise pořádá pravidelně konference se zástupci místních a regionálních orgánů. Dovolte mi rovněž připomenout dny otevřených dveří, jež každým rokem přilákají do Bruselu značný počet zainteresovaných subjektů, které zde projednávají široké spektrum otázek souvisejících s regionální politikou a politikou soudržnosti. Na těchto seminářích se pravidelně probírají i kulturní hlediska.

Navíc v rámci jiných evropských politik, jako je například integrovaná námořní politika EU, se Komise pokouší zapojit občanskou společnost do úsilí vyzdvihnout bohaté evropské námořní dědictví. Během oslav Evropského námořního dne v Římě v květnu příštího roku budou účastníci mimo jiné hledat souvislosti mezi námořním dědictvím a udržitelným regionálním cestovním ruchem.

Závěrem bych rád připomněl Evropské kulturní fórum, které bude poprvé pořádat Komise v rámci Evropského programu pro kulturu v Bruselu ve dnech 29. a 30. září, kde se setkají zástupci kulturních odvětví a vnitrostátních orgánů, včetně místních a regionálních orgánů.

Manolis Mavrommatis, jménem skupiny PPE-DE. – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, úvodem bych rád řekl, že vítám iniciativu na tak zajímavé téma, jakým je úloha kultury v rozvoji regionů Evropské unie. Kulturní dědictví je důležitou součástí identity a dějin rozvoje evropských národů. Jeho ochrana a zachování jsou proto zvláště důležité pro výchovu mladé generace, stejně jako pro respektování evropské identity. Kulturní dědictví je ve svém evropském, vnitrostátním i místním rozměru základní hodnotou evropských občanů. Všichni víme, že největší pozornost se soustřeďuje na velká města, kde se nacházejí nejznámější muzea a památky.

Je však skutečností, že evropský venkov, který tvoří až 90 % evropského území, trpí odlivem obyvatel a hospodářskou stagnací. Evropské programy s kulturním obsahem proto významně napomáhají rozvoji hospodářské činnosti v regionech. Nejde jen o vytváření pracovních míst a zaměstnanosti, ale i vytváření pilířů, které přitahují zájem kulturní a historické turistiky, jež přispěje k udržitelnému rozvoji těchto oblastí.

Domnívám se proto, že kultura přímo přispívá k rozvoji kulturního vzdělávání Evropanů a nepřímo k hospodářské prosperitě, zejména v regionech, kde je rozvoj nejvíce potřebný.

Mary Honeyball, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, jsem velmi vděčná za příležitost promluvit v této rozpravě. Je pouze škoda, že se koná ve čtvrtek odpoledne, kdy není účast zrovna taková, jaká by měla být.

Domnívám se, že se jedná o závažnou rozpravu v kontextu současné hospodářské situace. Vedli jsme již diskuse o kultuře a pracovních místech a o tom, jak kulturní průmysl a lidé pracující v kultuře mohou prospět hospodářství a skutečně pomoci. V nejtěžších dobách, v jakých se nyní nacházíme – jak jsme již v tomto Parlamentu slyšeli –, je důležité, abychom tyto záležitosti projednávali naplno.

Jsem zde, protože zastupuji jedno z těch velkých měst, o nichž hovořil můj předřečník. Londýn, jak všichni víte, je jedním z kulturních středisek EU, které má – stejně jako my všichni – rozsáhlou historii a mnoho co nabídnout. Je rovněž střediskem kulturního průmyslu, v každém případě britského průmyslu. Domnívám se proto, že mým úkolem je hovořit za lidi, které zastupuji, a bojovat za ta pracovní místa, která jsou v případě těžkostí obvykle ohrožena na prvním místě. Velmi proto vítám slova zástupce Komise o úloze kulturního průmyslu, o tom, jak ho chceme zachovat a budovat na jeho základech stejně jako slova o hospodářské úloze kultury. Domnívám se, že hospodářská úloha je často opomíjena a že o ní nemluvíme; ani na ni nemyslíme a přisuzujeme kultuře druhořadé postavení. To je nepřijatelné zejména proto, že kultura může být tak důležitá pro náš vnitrostátní a regionální rozvoj. Doufám, že jednou z věcí, která vzejde z této rozpravy – kterou si s sebou odneseme zpět do našich členských států a kterou si odnese i Komise a Rada –, je, že je pro nás velmi důležité, jak tento regionální rozvoj probíhá, jak k němu přistupujeme a jakou úlohu v něm může sehrát kultura.

Rovněž – jak už řekla paní Packová – je tu i otázka kulturní rozmanitosti. Domnívám se, že jednou z velkých předností EU i Evropského parlamentu je, že pocházíme nyní už z 27 členských států a že jsme ve skutečnosti v řadě ohledů velmi rozdílní: pocházíme z různých prostředí a kultur a samozřejmě hovoříme různými jazyky. A to je jen začátek, i když se svět zmenšuje a i když se lidé stále častěji setkávají, existují stále tyto významné rozdíly. Měli bychom je oslavovat, protože tyto rozdíly tvoří vlastní podstatu toho, o čem tu hovoříme. Všichni si přejeme zachovat vlastní identitu a své vnímání sebe sama a je to naše povinnost.

V této souvislosti se domnívám, že musíme také brát ohled na lidi, kteří na náš kontinent přicházejí. Přicházejí sem lidé z jiných částí světa – mnozí z nich už žijí v některých členských státech ve druhé či třetí generaci – kteří také pocházejí z různých prostředí. Domnívám se, že musíme brát ohled na to, že si s sebou přinášejí vlastní kulturu, tradice a jazyky. I když je začleníme do naší společnosti a naučíme je našim jazykům, stále si v sobě ponesou vlastní svébytnou identitu. Tato otázka, která nebyla v této rozpravě ještě připomenuta, je podle mě velmi významná a doufám, že ji dokážeme začlenit do našich rozprav, zvláště do rozprav, jako je vícejazyčnost, kterou jsme projednávali. Je to nesmírně důležitý problém a domnívám se, že bychom mu měli připisovat větší význam než doposud, avšak v kontextu měnící se Evropy. Musíme si proto zachovat svou stávající kulturu, svou stávající rozmanitost, a přitom vstřebávat novou rozmanitost, která přišla a stále přichází na náš kontinent. Z těchto důvodů vítám podporu, kterou poskytujeme kultuře a kulturnímu průmyslu, podporu malým a středním podnikům, které podle mého názoru za současné hospodářské situace mají potenciál stát se oporou toho, o čem usilujeme. Jestliže velké společnosti a velké podniky ztrácejí lidi, snižují stavby a propouštějí, je to příležitost pro menší týmy – malé a střední podniky – zefektivnit svou činnost a vytvořit pracovní místa pro ty, kteří mohou pracovat v tomto odvětví.

Doufám tedy, že všichni uznáme, jak důležitá je úloha kultury na našem kontinentu a v naší společnosti, a že ti z nás, kteří se této rozpravě skutečně zúčastnili, předají toto poselství ve svých členských státech a v regionech lidem, které zastupujeme. Víím, že máme co říct, a proto pojďme a hovoříme.

Grażyna Staniszevska, jménem skupiny ALDE. – (PL) Paní předsedající, regiony jsou nesmírně důležitým místem pro rozvoj kultury. Právě zde probíhá většina dlouhodobých výměnných programů a společných projektů mezi oblastmi s různými tradicemi, zvyky a vymoženostmi. Regiony podporují rozvoj kultury a kultura – důležité atraktivní projekty a události – se stává magnetem pro hospodářské investice. Je to klasický efekt přidané hodnoty, který nejlépe ukazují účinky skvělého programu Hlavní město evropské kultury. Po roce kulturních událostí vždy následuje hospodářské oživení. Ví to řada evropských měst, které usilují o účast v tomto projektu.

Kultura představuje skvělou příležitost zejména pro nedostatečně rozvinuté oblasti, které jsou díky své zeměpisné poloze bohaté na přírodní zdroje nebo turistické rekreační atrakce. Proto je zvláště důležité, abychom si byli vědomi významné úlohy regionálních orgánů a podporovali jejich činnost zvláštními evropskými programy. Očekávám, že Komise předloží v krátké době zelenou knihu, která nabídne širokou koncepci opatření v oblasti kultury, včetně klíčových záležitostí na úrovni regionů.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás na závěr upozornila na iniciativu učinit rok 2013 evropským rokem výuky jazyků našich sousedů. Dynamický rozvoj regionální spolupráce v Evropě často komplikují problémy související s nedostatečnou znalostí jazyka a kultury sousedních zemí a regionů a v důsledku toho nedostatečnou schopností plné komunikace. Naučit se jazyk bezprostředních sousedů může představovat velký krok vpřed v oblasti vzájemného porozumění a komunikace, a tím i posílení kulturní a hospodářské spolupráce a posílení celého Evropského společenství.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, domnívám se, že by bylo vhodné v této rozpravě připomenout známá slova Jacquese Delorse, někdejšího předsedy Evropské komise. Když dostal na konci funkčního období předsedy Komise otázku, zda něčeho lituje nebo zda si je vědom nějakého nedostatku, připustil, že Evropská unie a Komise věnovaly příliš málo času otázkám kultury. Domnívám se, že jeho charakteristická sebekritika by pro nás mohla být vodítkem.

Souhlasím s řečníkem, který hovořil o podivných prioritách našeho Parlamentu. Říkáme, že kultura je důležitá a že prioritami nejsou pouze orgány, administrativa a předpisy. O těchto věcech ovšem mluvíme v pondělí, v úterý, ve středu a ve čtvrtek ráno. Jen čtvrteční odpolední rozprava se týká záležitosti, kterou bychom mohli nazvat zásadní – kultury, protože kultura je ve skutečnosti základem evropské jednoty. Nejenom kultura regionů, ale i národní kultura, protože evropské dědictví je ve skutečnosti dědictvím evropských národů a to především platí o našem kulturním dědictví.

Jsem rád, že toto téma bylo otevřeno. Jsem rád proto, že předpokládám, že se bude jeho význam v činnosti Parlamentu a rovněž v činnosti výkonných orgánů Evropské unie, zejména Komise a Rady, neustále zvyšovat.

Věra Flasarová, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Vážená paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, souhlasím se zněním otázek, jak je formulovala kolegyně Doris Pack. Všestranná podpora evropských regionů je podle mého názoru velice důležitá. V Evropě existovaly hranice, které od sebe oddělovaly státy a národy, po staletí a vytvářely už psychologicky jakási území nikoho. Po hranicích, které se nám našťastí díky schengenskému procesu podařilo odstranit, zůstaly ale rozdělené regiony, rozpuštěná města, a zejména psychologický problém, podle kterého jedna část území patří tam a druhá část zase jinde. Integrující se Evropa tyto staré jizvy na mapě i v myšlení lidí hojí sice bezpečně, ale pomalu. Nejrychlejší cestou k jejich zcelování, mnohem efektivnější a účelnější než všechna opatření směřující shora dolů je podpora občanských iniciativ, kulturních organizací a regionálních institucí při jejich aktivitách. Tyto regionální instituce a sami občané žijící na tom či onom území vědí nejlépe, co je třeba udělat pro oživení svých regionů.

Existuje spousta projektů, jejichž uskutečnění znamená krok vpřed a taky impuls k dalším akcím. Já sama pocházím z regionu severní Moravy, ze Slezska, z oblasti, kde se stýká české území s polským a slovenským. A právě tam, v regionu historického Těšínska, které dnes tvoří města Český Těšín a Cieszyń na území Polska, vznikl projekt s názvem „Zahrada dvou břehů“. Mezi oběma městy, která byla kdysi jediným urbanistickým celkem, teče řeka. Projekt připravuje propojení obou říčních břehů nejenom urbanisticky, ale též architektonicky a především kulturně. Obě rozpojené části kdysi sourodého celku je třeba propojit kulturní činností obyvatel. Řeka mezi oběma městy a její okolí se mají stát místem kulturní výměny a kulturního prolínání. Důležitým aspektem takovýchto projektů je ale také skutečnost, že jejich vlivem vznikají nové pracovní příležitosti nejenom během realizací prací, ale taky i následně. Určitě se rozšiřuje oblast služeb, zvyšuje se atraktivita oblasti, podporuje se i možnost cestovního ruchu a dalších forem podnikání s ním souvisejících. Autoři projektu „Zahrada dvou břehů“ se nechali inspirovat vzorem francouzského Štrasburku a německého Kehlu, které rovněž sousedí tak těsně vedle sebe, že tvoří přirozenou urbanistickou strukturu. A rovněž mezi oběma městy teče řeka Rýn. Co jde ve Francii a v Německu, může být možné i v České republice a v Polsku nebo kdekoli jinde v Evropě. Ostatně podobných případů je ve střední Evropě mnohem více. Když mluvíme o podílu kultury v rozvoji evropských regionů, vybavují se mi právě tyto projekty.

Evropská unie, Komise a Evropský parlament by měly podporovat kulturní projekty tohoto druhu jako doposud a ještě více. Občas si autoři občanských iniciativ oprávněně stěžují na to, že tyto aktivity nepřipustně brzdí složitá administrativa nebo příliš komplikované struktury na příslušných ministerstvech a úřadech.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, mám dvě otázky na pana komisaře. Jedna: Co je to kultura? Otázka druhá: Co má u všech všudy společného s Evropskou unií?

V mém regionu leží historické hrabství Northamptonshire. Část jeho kulturní identity, jeho dějin, jeho struktury tvoří historické vazby na ševcovský průmysl. Ševcovství bylo v tomto hrabství poprvé uznáno v roce 1202, kdy zde byl téměř věhlasný Peter „Švec“. V roce 1452 soud reguloval ceny a váhy pro jednotlivá řemesla včetně obuvníků a samotný Northampton tvořil sídlo obuvnického průmyslu po celou tu dobu.

V roce 1841 bylo během sčítání lidu v hrabství napočítáno 1 821 ševců. Fotbalovému týmu Northampton Football Club se stále říká „Ševci“ (the Cobblers) a v Northamptonshiru dodnes existuje 34 obuvnických dílen, které fungují více než 100 let. Na nohou mám dnes boty od Barkera z vesnice zvané Earls Barton ležící v nádherném Westminsterském volebním okrsku Daventry. Máme zde muzeum, pořádáme kulturní podniky související s ševcovským průmyslem – a to vše tu bylo před Evropskou unií.

Takže, i když zcela chápou, jaká je úloha kultury v regionech jednotlivých zemí, ptám se, jak nám v tom může pomoci Evropská unie. Co jsou to evropské regiony? Domnívám se, že bychom měli nechat na evropských regionech, aby se rozvíjely tak, jak se rozvíjí odedávna – na místní úrovni, přirozeně a bez řízení ze strany centrální vlády.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, děkuji vám, že jste mi vyšli vstříc. Rád bych rozšířil náš obzor a pohlédl poněkud do budoucnosti, nikoli jen do minulosti. Nacházíme se v situaci, kdy jsme svědky toho, že růst nemůže být vždy trvalý, ale že je omezen přírodními zdroji a omezenou kapacitou země vstřebávat a ničit náš odpad. Nemůžeme už nadále pohlížet na své záměry jen z hlediska materiálního růstu – což je naše koncepce rozvoje – ale musíme pohlížet na rozvoj s větším důrazem na kvalitu života: musíme v podstatě *dematerializovat* naši společnost.

V tomto smyslu mají stejný význam regiony z hlediska svého kulturního bohatství – bohatství kvality jejich života –, což je zvláště důležité v dobách jako je tato, kdy musíme zcela změnit náš životní styl. V tomto kontextu *dematerializace* je bohatství regionu z hlediska kvality života nesmírně důležité, řekl bych dokonce naprosto nezbytné.

Rád bych proto nastínil Komisi a Parlamentu, co mám na mysli změnou životního stylu, kterou musíme provést, *dematerializací* naší společnosti a tedy kulturní práci, která bude zastávat nenahraditelnou úlohu, protože musíme nabídnout nehmotné bohatství namísto hmotných statků. Tato originální zkušenost je proto něčím, čemu se musíme snažit porozumět a co musíme uchránit dříve, než bude smetena.

Z tohoto důvodu bych se přimlouval za to, abychom pokračovali v této rozpravě, protože je tak důležitá a protože musíme změnit náš způsob života.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Paní předsedající, krása kultury pochází z její regionální a místní rozmanitosti, která se mění s rozvojem společnosti. Regionální kultury, které jsou hluboce zakořeněny v tradici, představují silný základ národních kultur a jejich různých obměn. V barvitosti jejich forem a výrazů spočívá velký půvab a představují umělecký podnět, jsou nositeli zkušenosti a emocí a posilují vazby místní společnosti.

Regionální kultury jsou vytlačovány na okraj profesionálními umělci, kteří z nich čerpají inspiraci. Často se má za to, že regionální kultura musí být amatérským hnutím, zatímco profesním hnutím by měla být poskytována silná finanční podpora. To je pravděpodobně zdroj tendencí, kterých jsme svědky v EU, financovat velké a nákladné projekty, včetně mezinárodních projektů, na nichž se podílejí profesionální umělci z různých zemí. Regionální a místní kultura postupně vymírá a řada forem jejího výrazu a oborů a tvůrčích dovedností mizí.

Dnes můžeme hovořit o tradiční a lidové kultuře v historicky nerozvinutých regionech, nemůžeme však mnoho říci o jejich existenci v rozvinutých regionech. Existuje proto naléhavá potřeba vytvořit výzkumný program, který by dokumentoval ochranu a rozvoj regionální kultury ve všech duchovních i uměleckých projevech. Tyto projevy jsou podrobněji rozvedeny v mém pozměňovacím návrhu k projednávanému usnesení. Doufám, že získá podporu poslanců.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Kultura vytváří hodnoty jak v duchovním, tak v materiálním smyslu. Průmysl v oblasti kultury a umělecké tvorby zaměstnává miliony lidí v celé Evropě, ať už se jedná o film, vydávání knih, skládání a vydávání hudby – takzvaný hudební průmysl –, a představuje jedno z nejdynamičtější se rozvíjejících odvětví.

Není rovněž náhodou, že většina úspěšných a populárních iniciativ EU úzce souvisí s kulturou. V rámci výměnných programů evropských uměleckých sbírek může nyní veřejnost v Budapešti vidět jedinečné sbírky děl Gustava Moreaua a Alfonse Muchy.

Další takovou iniciativou jsou programy hlavních měst evropské kultury, které zvýrazňují a propagují nejen města, ale celé regiony. Za necelý rok v roce 2010 ponese tento hrdý titul málo známé městečko v jižním Maďarsku Pécs, přičemž stovky tisíc návštěvníků, které tato oblast přiláká, posílí růst v celém regionu.

Jsem přesvědčen, že prostřednictvím kultury se EU může dostat blíže ke svým občanům a přiblížit občany navzájem. Když mluvíme o regionální identitě v Evropské unii, je samozřejmé, že se dovoláváme kultury. Doufám, že v období po lisabonské strategii bude ještě více iniciativ a prostředků věnovaných na kulturu a vzdělávání, než je tomu nyní. Protože hospodářským motorem moderní a na znalostech založené společnosti je tvůrčí a originální duch, to znamená: inovace a tvořivost.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, před třiceti lety se zde ve Štrasburku sešel poprvé přímo volený Evropský parlament. Nejstarší poslankyní byla Louise Weissová, po níž je tato nádherná budova, sama o sobě nádherným dílem evropské kultury, pojmenována. Její projev představoval duchovní zakládající listinu Evropského parlamentu. Mluvila tehdy o Evropanech, které potřebujeme, Evropanech, které bude spojoval společná evropská kultura.

Tato evropská kultura není ničím novým, jak se mnozí domnívají, je to jen znovuobjevení něčeho mnohem staršího, než jsou národní státy, pane Heaton-Harrisí. Hranice, přinejmenším hranice na kontinentu, jsou většinou poněkud umělé. Kultura je hluboce zakořeněna v regionech často rozdělených umělými hranicemi, přičemž kultura sehrává významnou úlohu jako spojnice mezi národy. Jednou z největších kulturních postav byl básník Adalbert Stifter z Českého lesa, který působil v Bavorsku, Horním Rakousku a v Čechách a spojoval Čechy a Němce. Tato tradice musí zůstat živá – kultura, která byla zničena nacionalismem a vysídlením, kultura menšin, regionální kultura, kultura evropských regionů, která překračuje hranice, a zejména rozmanitost, kterou dokážeme zachovat pouze společně.

Franz Josef Strauß, velký bavorský Evropan, jednou řekl, že Bavorsy, Basky, Němci či Brity zůstaneme jen tehdy, pokud se staneme včas Evropany – v Evropě, která není prvkem centralizace, ale společnou střechou, která nás bude chránit před bouří globalizace a standardizace.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Projekt Evropské unie, chápáný spíše jako mechanismus hospodářské integrace, dluží za mnohé pojetí, které představuje evropská kultura. Navíc podpora rozmanitosti patří k jednomu z cílů evropského kulturního programu, zahájeného během tohoto volebního období, společně s podporou kultury jako prostředku hospodářského růstu a začleňování ve vztahu ke třetím zemím.

Kulturu musíme vnímat v poněkud jiném světle, pokud si uvědomíme skutečnost, že toto odvětví vytváří větší zisk, než například evropský chemický průmysl, a zajišťuje živobytí pro miliony pracovníků.

Toto odvětví přispívá k rozvoji znevýhodněných regionů prostřednictvím grantů pro projekty kulturní spolupráce v oblasti umění a kultury. Rumunsko například ukázalo, že je schopno realizovat rozsáhlé projekty v partnerství s evropskými regiony prostřednictvím programu „Sibiu, hlavní evropské město kultury 2007“, který má významný hospodářský vliv tuto oblast.

Zároveň musíme propagovat programy podporující přeshraniční mobilitu mezi pracovníky v odvětví kultury a pořádání nadnárodních kulturních a uměleckých akcí.

Připomínám tyto záležitosti jako člen Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro regionální rozvoj stejně jako bývalý předseda jednoho evropského pohraničního regionu.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, lidé musí jíst, pohybovat se a chránit se před chladem a deštěm. To je základ výroby a obchodu sloužících k naplnění základních potřeb. Avšak jakou vidličkou jíme nebo jak vypadá naše jízdní kolo či střecha na našem domě nijak nesouvisí s hospodářstvím, to je projev kultury. Lidé mají duchovní potřebu tvořit jen pro tvorbu samu. Jsou hrdí na svou práci, když ti, kdo jí vidí nebo se jí dotýkají, projevují uznání, a cítí se proto lépe. Významnou skutečností je, že kulturní rozmanitost bývá často spojována s regiony. Neměli bychom nikdy tyto regiony a jejich kulturu sjednocovat – naopak bychom tuto rozmanitost měli podporovat. Kultura je výrazem duše regionu. Evropa by bez kulturního bohatství, které dnes nabízí, byla velmi nezajímavým místem. Uchování kultury je nákladné a naší povinností je kulturu podporovat. Bez ní by nebylo v Evropské unii ani hospodářství ani šťastní lidé.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, kulturní bohatství Evropy spočívá ve značné rozmanitosti jejích regionů. Tuto rozmanitost je třeba ochránit. Koniakówska krajka se zcela liší od Brugeské krajky. Směsice vytvořená na povrchním reprodukování kulturních myšlenek vede k ochuzení. Musíme zachovat tuto rozmanitost všech forem a projevů kultury, včetně vícejazyčnosti a hmotné kultury, protože naše rozmanitost je naše identita, je to zdroj tvůrčího rozvoje a vzájemného obohacení. Je rovněž základem kulturní turistiky. Kultura regionů potřebuje podporu a ochranu. Ráda bych požádala Evropskou komisi, aby za tímto účelem vypracovala program.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Paní předsedající, mottem Evropské unie je spojení v rozmanitosti. Tato rozmanitost činí celou EU výjimečně přitažlivou a rovněž znamená, že se významně lišíme od zemí, jako jsou Spojené státy. Kulturní rozmanitost je skutečnost založená mimo jiné na obrovské rozmanitosti našich regionálních kultur, rozmanitosti, která činí tyto regiony a celé země nesmírně přitažlivými pro turisty. Jsou přitažlivé pro nás, Evropany, a jsou také velmi přitažlivé pro ostatní, kteří mohou do Evropy přicházet, zakoušet a oceňovat tuto neobyčejnou rozmanitost.

Už jen z toho důvodu by měla být kultura podporována. Neměli bychom rovněž zapomínat, že regionální kultura je mostem umožňujícím lidem v regionech podílet se na tom, co nazýváme vysokou kulturou. Jinak bychom mohli jen obtížně hovořit o harmonizaci a popularizaci některých modelů kultury a jejich vnímání.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, dosažení jednoty Evropy při zachování rozmanitosti, identity a kulturního dědictví je velkou hodnotou našeho Společenství. Jednotlivé národy, regiony a jednotlivá místní společenství pěstují a rozvíjejí svou kulturu a tradice a přinášejí toto dědictví do sjednocené Evropy. Sdílejí svou kulturu s ostatními regiony a naopak se učí z toho, čeho dosáhli druzí. A tak něco dávají druhým a něco od druhých přijímají.

V zájmu zachování kulturního dědictví v regionech a menších oblastech je rovněž důležité zajistit prostředky z rozpočtu EU. Ti, kteří se obávali, že po přičlenění k EU ztratí svou kulturu a identitu, si uvědomují, že opak je pravdou – že totiž EU podporuje regionální, lidovou a místní kulturu.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Paní předsedající, vystupuji na podporu svého kolegy, Zbigniewa Zaleskiho.

Někdo kdysi řekl: „Když slyším slovo kultura, sahám po mém revolveru“. Domnívám se, že Evropský parlament dnes, stejně jako naše vnitrostátní parlamenty a vnitrostátní vlády, podceňuje význam vzdělání a kultury. Jsme vždy na druhé koleji.

Říká se, že ruka, která houpe kolébkou, vládne světu. Jsem přesvědčen, a je to jen můj osobní názor, že kolébkou evropské civilizace bylo Řecko. Své vykonali jeden či dva Angličané – Lord Byron a další. Snad by nám pan komisař Borg z Malt, země kříže svatého Jiří, mohl zodpovědět tuto otázku: proč bychom nemohli vynaložit o něco více prostředků na podporu budoucnosti kultury naší civilizace? Utrácíme nevím kolik miliard eur na to či ono. Dejte prosím šanci hudbě, poezii, historii, harmonii.

Joe Borg, člen Komise. – Paní předsedající, rád bych poděkoval ctihodným poslancům za řadu přednesených připomínek. Vaše připomínky a obavy, které jste vyjádřili, rozhodně předám panu komisaři Figel'ovi. Rád bych však vyslovil některé obecné připomínky a reakce.

Paní Packová hovořila o harmonizaci předpisů na evropské úrovni a o tom, jaký má tato harmonizace vliv na regionální rozmanitost. Rád bych zdůraznil, že harmonizace na evropské úrovni je nezbytná s cílem zajistit stejné podmínky v Evropské unii tak, aby všichni občané mohli plně využívat jednotného vnitřního trhu. To však neznamená, že tato harmonizace bude omezovat kulturní rozmanitost. To byl ostatně také výsledek Evropského roku mezikulturního dialogu.

Komise navíc prostřednictvím své regionální politiky podporuje kulturní rozmanitost a investuje do kultury jak přímo, tak nepřímo tím, že zapojuje regionální orgány a dotčené subjekty. V řadě oblastí politik se Komise snaží podporovat rozmanitost a zohlednit specifické zvláštnosti jednotlivých regionů v celé Evropské unii.

Pokud jde o připomínku týkající se otázky vztahu kultury a hospodářské krize a celkového podílu na růstu a tvorbě pracovních míst, dovoluji mi jen připomenout, že Komise vypracovává studii, která analyzuje, do jaké míry byl kulturní rozměr začleněn do regionálních a rozvojových strategií pro léta 2007–2013. Výsledky této studie ukážou hodnotu investic do odvětví kultury, včetně průmyslových odvětví v oblasti kultury a tvorby, a poukážou na vazby mezi těmito investicemi, specifickými regionálními rozvojovými cíli a lisabonskou agendou.

Pokud jde o zelenou knihu, rád bych vás informoval, jak jsem učinil už na začátku, že tento politický dokument má být dokončen v prvním čtvrtletí roku 2010 a jeho cílem je zahájit otevřený postup konzultací. Obsahuje tři hlavní politické cíle. Za prvé, prosazení strategičtějšího přístupu. Za druhé, uvolnění potenciálu evropských průmyslových odvětví v oblasti kultury a tvorby, a za třetí, přispění k rozvoji strategií zaměřených na podporu lepšího propojení mezi průmyslovými odvětvími v oblasti kultury a tvorby a dalšími hospodářskými odvětvími a propojení kultury a tvořivosti s inovací a širším hospodářstvím. Regionální rozměr bude samozřejmě v této souvislosti plně zohledněn.

Rád bych na závěr připomněl tvrzení pana Posselta, že kulturu často ničí nacionalismus. Rozhodně ji neničí Evropská unie: Evropská unie pevně věří v jednotu a rozmanitost a hájí je.

Předsedající. – Obdržela jsem tři návrhy usnesení v souladu s čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat během příštího zasedání.

9. Předložení dokumentů: viz zápis

10. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

11. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

12. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

13. Termíny příštích zasedání: viz zápis

14. Přerušení zasedání

(Předsedající prohlásila zasedání za ukončené v 15:50)